ಪಾದ್ರಿಯೊಬ್ಬನ ಕತೆ

ಡಾ. ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್

ಪಾದ್ರಿಯೊಬ್ಬನ ಕತೆ

ಡಾ. ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್

ನಂದಿ ಬುಕ್ ಹೌಸ್
ಬೆಳ್ಳೂರು ಕ್ರಾಸ್ – 571 418

PADRIYOBBANA KATHE - Drama

Written by
DR. VIJAYA SUBBARAJ
No.51, Hamsi, 1-A Cross
35th Main, Banagirinagara
Banashankari 3rd Stage
Bangalore - 56 0085
Phone : 080-26793219

Published by
NANDI BOOK HOUSE
No.379, 1st Floor
Bellur Cross - 571418
Nagamangala Taluk
Mandya District

First Impression : 2019
Price : Rs. 100/-
Pages : iv + xiv + 98 = 116
Paper Used : 80 GSM Maplitho
Book Size : 1/8th Demmy
Cover Page Design : Muralidhar Rathod

Printed at :
Shakthi Printers & Publishers
Bengaluru

ಮುನ್ನುಡಿ

ಗ್ರೇಸಿಯಾ ದ ಲೆದ್ಡಾ ಇಟಾಲಿಯನ್ ಭಾಷೆಯ ಮುಖ್ಯ ಬರಹಗಾರ್ತಿ. 1926 ರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯು ದೊರಕಿದೆ. ಇವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿ 'ಮದರ್' ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಮಗ್ರ ವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿ ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಯ ವಿಮರ್ಶಕರು, ಸೃಜನಶೀಲ ಬರಹಗಾರ್ತಿಯೂ ಆದ ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್ ಅವರು ನಾಟಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾದಂಬರಿ ಫಾರಂನ್ನು ಸಂವಾದ ರೂಪಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇನು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಬದುಕಿನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿರುವ 'ಕಾದಂಬರಿ' ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಹಲ ಬಗೆಯ ಘಟನೆಗಳನ್ನು, ಹಲಬಗೆಯ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಒಳಗುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನಿರಚನೆಗೊಳಿಸಿದಾಗ ದಕ್ಕುವ ಒಳನೋಟಗಳೇ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಲ್ಲವು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅದು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ರೂಪವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೃತಿ ಇಂದು ಧರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಯಾಮಗಳೇನು? ಅದು ಕೇವಲ ಸೀಮಿತ ಆಲೋಚನಾಕ್ರಮವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲುದೇ? ಅಥವ ನಾವು ಗ್ರಹಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳೇ ಸಂಕುಚಿತಗೊಂಡವೇ?. ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ. ಥಿಯರಿಗಳ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ನಮಗೆ ಕೃತಿಗೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಇರಬಹುದಾದ ನಂಟುಗಳನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗುವ ಅಪಾಯವೂ ಇದೆ. ಕೃತಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು

ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ: ಬದಲಿಗೆ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿರಲೂಬಹುದು. ಈ ಭೇದವನ್ನು ವಿಜಯಾ ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಮೂಲ ಕಾದಂಬರಿಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ 'ಮದರ್' ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು 'ಪಾದ್ರಿಯೊಬ್ಬನ ಕತೆ'ಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಸ್ತು ಮತ್ತು ತಾತ್ವಿಕತೆಯ ಕೋನದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಹಲ ಬಗೆಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ನಾಟಕದ ಅರಂಭದಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ ದಲೆದ್ದಾ ಅವರ ಹೆಣ್ಣು ನೋಟಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ವಿಜಯಾ ಅವರ ಹೆಣ್ಣುನೋಟ ಕ್ರಮಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸುವುದು, ಡಿಕ್ಕಿಹೊಡೆಯುವುದು ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ. ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ಎರಡು ಹೆಣ್ಣು ಜೀವಗಳೂ ತಮ್ಮದೇ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ತಡಕಾಡುತ್ತಿವೆ. ಪಾದ್ರಿಯ ತಾಯಿ ಧರ್ಮದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಬಲ್ಲಳು: ಆದರೆ ಏಗ್ನೀಸ್ ಧರ್ಮಧಾಚೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಬಯಸುವವಳು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಒದ್ದಾಡುವವರೆ.

ಈ ನಾಟಕ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಕಾಮಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷವೆಂದು ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ಅನಿಸಿದರೂ ಇದರಾಚೆಯೂ ಭಿನ್ನ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಇಟಾಲಿಯನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೇರುಗಳಿಂದ ಆಮದಾದರೂ, ಯಾವುದೇ ನೆಲದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನ ಒಳ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ತಾಕಬಹುದಾದ ಸಮಾನ ಅಂಶಗಳೂ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿವೆ. ಈ ನೆಲದ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಢೋಂಗೀತನಗಳು: ರಾಜಕೀಯ ಪರಿವೇಷಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿರುವ ಕಾಮದ ವಾಸನೆಗಳ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವೂ ಇದೆ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಧರ್ಮದ ಸಂಗತಿಗಳು ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬಲ್ಲವು. ಅದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲವೆ. ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು: ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತರಂಗದ ಲಯಗಳು: ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆತ್ಯಂತಿಕ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದ್ವೈತವಾಗಿಯೂ ಹಲವುಬಾರಿ ಅದ್ವೈತವಾಗಿಯೂ ಇರಬಲ್ಲವು. ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮದೇ ನಿಲುವುಗಳಿಗೆ ಒದ್ದಾಡುವವರೆ. ವಿಜಯಾ ಅವರು ಈ ನಾಟಕದ ತಂತ್ರವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನೆಲಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೇಳವು ಒಟ್ಟು ನಾಟಕದ ದಿಕ್ಕು ದೆಸೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ಆತ್ಯಂತಿಕ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಕಥನಕ್ರಮವನ್ನು ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಅಳವಡಿಸುವಾಗಲೂ ಈ ಮಾತನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು. ಮೂಲ ಕತೆಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ರಿವಾಜುಗಳನ್ನು ಅದರ

ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದವನು ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಬಲ್ಲನು? ಮನುಷ್ಯನ ಲೈಂಗಿಕ ನಿಲುವುಗಳು ಧರ್ಮದಾಚೆಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಡೆಯಬಲ್ಲವೇ? ಈ ದ್ವಂದ್ವಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಈ ನಾಟಕರೂಪ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಲು ಯತ್ನಸಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗು ರೂಪಾಂತರಿಸಿರುವವರು ಮಹಿಳೆಯರೇ. ಯಾಕೆ ಈ ಮಾತು ಬಂತು ಎಂದರೆ ಇಂದು ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ನಿಲುವುಗಳು ಹಲವು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಯಸಿದರೂ ಈ ನಾಟಕವು ಅದನ್ನು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರಂಗದ ಲಯಗಳ ಏರಿಳಿತಗಳೇ ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಬಲ್ಲವು. ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಮಾಜದ ಪಾದ್ರಿಗಿರುವ ಮಾನ್ಯತೆಗಳು ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಸಮುದಾಯದ ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನು ಪಾದ್ರಿ ಒಳಗು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ: ಮತ್ತೊಂದು ತನ್ನ ಒಳನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಧರ್ಮದ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಅದುಮಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಡುವೆ ಅಡ್ಡ ಬರುವ ಚರ್ಚ್ ರಾಜಕಾರಣವೂ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ ಪಾದ್ರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯ ಪಾದ್ರಿ ಪ್ರಾರಂಭದ ಬದುಕಿನ ನಡವಳಿಕೆ ಸಹ್ಯವಾದರೂ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಮಾಜದಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸೈತಾನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಪಾಲ್ ಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸೈತಾನ್ ಆಗಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಪಾಲ್ ಗೆ ಪಾದ್ರಿಯ ಗದ್ದುಗೆಯೂ, ಏಗ್ನೀಸ್‌ಳ ಸಂಗವನ್ನೂ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಭಾಯಿಸಲು ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈಬಗೆಯ ಮುಖವಾಡಗಳನ್ನು ಹೆಣ್ಣುಲೋಕ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾಲ್ ಮತ್ತು ಏಗ್ನೀಸಳ ಸಂಗ ಸಂಬಂಧವು ತಾಯಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿದೆ. 'ಪಾಪ ಮಾಡುವುದು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಕೆಟ್ಟದು' ಎಂದು ಹೇಳುವ ತಾಯಿ ಅವನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಪಾಲ್ ಕಾಮದ ಸಖ್ಯವನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಬದುಕಿನ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಅರಿಯದೇ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ನವ್ಯದ ನಾಯಕನಂತೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದಿ ನಿಲುವುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅಥವ ಪರಂಪರೆ ಯನ್ನು ಬ್ರೇಕ್ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಮೊದಲು ತಾನು ಒಳ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಇದು ರೋಗಗ್ರಸ್ತ ಸಮಾಜವೆಂದು ನಿಂದಿಸಿದರೂ ಕ್ರಮೇಣ ತಾನೇ ಅದರೊಳಗೆ ಲೀನವಾಗುವ ಸಂಭವವುಂಟು. ಪಾದ್ರಿಗಿರುವ ಸವಾಲು ಇದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಧರ್ಮದ ಪರಧಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ? ಅಥವಾ ಏಗ್ನೀಸಳ ಸಂಗದ ಮೂಲಕವೋ ಈ ದ್ವಂದ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಏಗ್ನೀಸ್ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ. 'ಲೋಕದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣೆರಚಲು ನನಗೊಬ್ಬ ಗಂಡು ಬೇಕು' ಎಂಬ ಏಗ್ನೀಸಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ

ಗೊಂದಲವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಮನುಷ್ಯ ಬದುಕಿಗಿಂತ ಇವಳಿಗೆ ಧರ್ಮದ ನೆಲೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಲಾರವು. ಆದರೆ ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಪಾಲ್ ತಾಯಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಲು ಆಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಮಗನ ಒಳತಿಗಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ತಲ್ಲಣಿಸುವ ಈಕೆ ಕೊನೆಗೂ ಅವನ ಗುಂಗಿನಲ್ಲೇ ಸಾವು ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಎರಡೂ ಹೆಣ್ಣು ಜೀವಗಳು ಒದ್ದಾಡುವುದು ಒಂದೇ ಗಂಡು ಜೀವಕ್ಕೆ. ಆದರೆ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಬೇರೆಯಷ್ಟೇ. ತಾಯಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗ ಚರ್ಚನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ದಾಟಬಾರದು ಮತ್ತು ಪಾದ್ರಿತನದ ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ತವಕವಿದೆ. ಆದರೆ ಏಗ್ನೀಸಳ ಬದುಕಿನ ಆಯ್ಕೆಯೇ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಪಾದ್ರಿಯ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಕನ್ನಡ ನೆಲದ 'ಸಂಸ್ಕಾರ' ದ ಪ್ರಾಣೇಶಚಾರ್ಯರು ನೆನಪಾಗದೇ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ದೇಹವನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು: ಧರ್ಮದ್ದು ಆ ಮೂಲಕ ಅದರ ಪಾಲಿಸುವಿಕೆ. ಎರಡು: ದೇಹದ್ದು ಆ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ತೃಪ್ತಗೊಳಿಸುವಿಕೆ. ಇದರ ಬಿರುಕುಗಳೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸಿತೆಂಬ ಅರಿವು ಇವರಿಗೆ ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನಿಸಿದೆ. ಇರಲಿ ಈ ಹೋಲಿಕೆ ಯಾಕೆ ನೀಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ಮನುಷ್ಯ ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಮುಖವಾಡಗಳನ್ನು ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು. ಪಾಲ್ ಕೂಡ ಹೀಗೆ ಜೀವಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಮಾತುಗಳು ಬಂಧನದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ಸೋಗಿನ ಬದುಕು ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿದಾಗ ಆಕೆಯನ್ನು ಎದುರಾಗುವುದು ಒಂದು ಬಗೆಯಾದರೆ, ಏಗ್ನೀಸ್‌ಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಏಗ್ನೀಸ್ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನ ಪಾದ್ರಿತನದ ಸೋಗನ್ನು ಬಯಲಿಗೆಳೆಯಲು ಹಿಂಜರಿಯಲಾರಳು. ತಾಯಿಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇಕೆ ಸ್ವಗತ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ ತನ್ನತನದ ಗುರುತೇನು? ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಾಪದ ಕೆಲಸವೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಮುಂತಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಗಂಡುತನದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಹೇಗೆ ಅನಾವರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾನು ಸಮಾಜದ ರೀತಿ-ರಿವಾಜುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇರಬೇಕೆ ಅಥವ ತನ್ನಂತರಂಗದ ತುಡಿತಗಳಿಗೆ ಅನುವಾಗಿಯೊ ಎಂಬುದು ಅವನನ್ನು ಕಾಡಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ಯೋಚನೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುವ ಗೆಳೆಯ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಪಾದ್ರಿತನದ ಒಳ-ಹೊರಗುಗಳನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದಾನೆ. ಪಾಲ್‌ನ ಎಲ್ಲ ದುರ್ಬಲತೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ. ಹಲವು ಬಾರಿ ಗಂಡುತನದ ಕ್ರೌರ್ಯಗಳು ಕಾಮದ ಮೂಲಕವೇ ಹೊರಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ.

ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳು ಇರಬಲ್ಲವು. ಬಹುಶಃ ಪಾಲ್ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿಯದೇ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಾಕಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಬಂದ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ನಾಟಕ ರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿರುವ ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್ ಅವರು ಕನ್ನಡತನದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರವಾಗಿಯೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲೂ ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಿಕಾರಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾದಂಬರಿಯ ಇನ್ನಿತರ ತಾತ್ವಿಕತೆಗಳನ್ನು ಒಳಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

– ಸುರೇಶ ನಾಗಲಮಡಿಕೆ

ನನ್ನ ನುಡಿ

ನಾಟಕ ನನ್ನ ಎಳೆತನದಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಅಂಟಿದ ಹುಚ್ಚು. 20ರ ದಶಕದಲ್ಲೇ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಗೆ ಬಾಲ ಕಲಾವಿದನಾಗಿ ಸೇರಿದ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ದಿ. ಸಿ.ಟಿ. ಶೇಷಾಚಲಂ ಅವರನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ. ಅಚ್ಚರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತ ಬಂದವಳು. ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಅವರಂತೆಯೇ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಅಭಿನಯಿಸಿ ಅವರನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಹಭಾಷ್‌ಗಿರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದೆ. ತಂದೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಸಿನಿಮಾ ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಕುಟುಂಬವಾದ್ದರಿಂದ, ಹೆಂಗಸರು ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳವುದು ನಿಷಿದ್ಧವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನನ್ನ ಆಸೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿದರು. ಆದರೆ ಅದ್ಭುತ ಕಂಠಶ್ರೀ ಹೊಂದಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಚಿಕ್ಕವಳಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ ನಾಟಕದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿನ ಮುಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕೆನಿಸಿ ನಾವು ಮಕ್ಕಳು ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದ. ಯಾರದಾದರೂ ಮನೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿಬೇಡಿ, ನಾಟಕವಾಡಲು ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸೀರೆಗಳನ್ನೆ ಪರದೆಗಳಾಗಿಸಿ, ಪೌಡರಿಗೆ ನೀರು ಸೇರಿಸಿ ಬೇಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕುಂಕುಮವನ್ನು ನೀರಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ತುಟಿಗೆ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್‌ನಂತೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕಾಗೆ ಬಂಗಾರ ಅಥವ ಮೈಕಾ ಹಾಳೆಯನ್ನು ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ಮುಖ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಉರು ಹಚ್ಚಿದ, ಹಚ್ಚಿಸಿದ

ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ನರೆಹೊರೆಯವರ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ ಕ್ಷಣಗಳು ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚ ಹಸುರಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ನನ್ನ ನಾಟಕದಲ್ಲಿನ ಉತ್ಸಾಹ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ವಿರೋಧವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಂಡಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಭಾಷಾಂತರಗೆ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ. 70 ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೆಂಬಂತೆ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿಯ ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿಯ ದೈತ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಬಿ.ವಿ. ಕಾರಂತರು, ಶ್ರೀ ಎಂ.ವಿ. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರೊ. ಬಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಗಿರೀಶ್ ಕಾರ್ನಾಡ್, ಪಿ. ಲಂಕೇಶ್, ಶ್ರೀರಂಗರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಬಿನಯಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನನ್ನಪಾಲಿಗೆ ಬಂದು, ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿನ ನನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಮೂಡಿದಂತಾಯಿತು.

ಕಾವ್ಯ, ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿ ನನ್ನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾಟಕಗಳ ರಚನೆಯಾಗಿ ನನ್ನ ಹವ್ಯಾಸವಾಯಿತು. ನಾಟಕಗಳ ಸ್ವತಂತ್ರರಚನೆ, ರೂಪಾಂತರ, ಭಾಷಾಂತರ ಇತ್ಯಾದಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಟಣೆಯೇ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾಟಕ ರಚನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಒಂದು ಕಾರಣವಾದರೆ, ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಕೆಲವರಾದರೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಬರೆಯಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರೊತ್ಸಾಹ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯದಾಗಿದೆ. ಹೆಂಗಸರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹೊರತು ಅವರು ಬರೆದ ನಾಟಕಗಳ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಪ್ರದರ್ಶನ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ಎನ್ನುವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ನಿರಾಶಾದಾಯಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಹನುಮಾಕ್ಷಿಗೋಗಿ, ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಅಸ್ಮಿತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೆಂಬಂತೆ, ನನ್ನ

ಮೂರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. 199ರಲ್ಲಿ, ಪಾಂಚಾಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ನಾಟಕಗಳು ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಸಂಕಲನವೊಂದನ್ನು ಹೊರತಂದರು. ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು. ಆ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿನ ಮೂರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಂಡವು. 'ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಾಟಕ ಪಠ್ಯ'ವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಅದೃಷ್ಟವೆಂಬಂತೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನನ್ನ ನಾಟಕಗಳು ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ನಂದಿ ಬುಕ್ ಹೌಸ್ ಮಾಲೀಕರಾದ ನಿಂಗೇಗೌಡರು ಈ ಪಾದ್ರಿಯೊಬ್ಬನ ಕತೆ ನಾಟಕವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಹಾಗೆಯೇ ಈಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ಪಾದ್ರಿಯೊಬ್ಬನ ಕತೆ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಖ್ಯಾತ ವಿಮರ್ಶಕರೂ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರೂ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಕನಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದವರೂ ಆದ ಡಾ. ಸುರೇಶ್ ನಾಗಲಮಡಿಕೆಯವರು ಅದ್ಭುತವಾದ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

– ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್

ಪಾತ್ರವರ್ಗ

ತಾಯಿ	:	ಪಾದ್ರಿಯ ತಾಯಿ
ಪಾಲ್	:	ಪಾದ್ರಿ (ಏಗ್ನೀಸ್‌ಳ ಪ್ರಿಯಕರ)
ಏಗ್ನೀಸ್	:	ಪಾದ್ರಿಯ ಪ್ರೇಯಸಿ
ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್	:	ಪಾರುಪತ್ತೆಗಾರ (ಪಾದ್ರಿಯ ಸಹಾಯಕ)
ಮಿಸೆಸ್ ಮಾರ್ಟಿನ್	:	ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್‌ನ ತಾಯಿ
ಕಿಂಗ್ ನಿಕೊಡಿಮಸ್	:	ಮುದುಕ ಶಿಕಾರಿ
ಕಾವಲುಗಾರ	:	

ಮೇಳ

ಊರಿನ ಜನಗಳು

ಏಗ್ನೀಸ್‌ಳ ಕೆಲಸದವಳು

ನೀನಾಮಾಸಿಯಾಳ ತಾಯಿ

ನಿಕೋಡಿಮಸ್ ಪಾನಿಯ

ಮೊಮ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಇತರರು

ಅಂಕ –1

ದೃಶ್ಯ – 1

(ಒಂದು ನೀರವ ರಾತ್ರಿ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಎರಡು ಕೋಣೆಗಳು. ಹೊರಗಡೆ ಸುಯ್ಯೆಂದು ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ಗಾಳಿ. ಇಡೀ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭೀತಿ ಆವರಿಸಿದಂತಿದೆ. ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮಂಚದ ಮೇಲಿಂದ ಎದ್ದು ಕೈ ದೀಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತ ಬಂದು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕಿವಿಯಾನಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಮರಳಿ ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯೆಡೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾಳೆ.)

ತಾಯಿ : (ಯೋಚನಾಮಗ್ನ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ) ಹೌದು! ಹೌದು! ಇಂತಹದೇ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲೇ ಸೈತಾನ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ ! ಇಲ್ಲ! ಇಲ್ಲ! ಸೈತಾನ ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಮನೆ ಹೊಕ್ಕು ನನ್ನ ಪಾಲ್‌ನ ಬಟ್ಟಲಿನಿಂದಲೇ ರಸ ಹೀರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇಕೆ ನನ್ನ ಪಾಲ್ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾನೆ? ಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ, ಸಲ್ಲದ ಕೇಶಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಹೆಂಗಸಿನಂತೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೇಶ ಮುಂಡನದ ಪವಿತ್ರ ಗುರುತನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವಂತೆ

ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಗಮಗಮಿಸುತ್ತಾನೆ.... ಅಗೋ ಎಷ್ಟು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಆಹ್! ನನ್ನ ಪಾಲ್ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಣ್‌ಕುಕ್ಕುವ ರೂಪವಂತ. ನಾನೆಂದೂ ಅವನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುವುದನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ..... ಅರೆ, ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಟ್ಟು ಅವನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದಾನೆ. ಸೈತಾನ, ಹೌದು... ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಸೈತಾನ ನಿಜಕ್ಕೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಪಿಶಾಚಿನಿಯ ಬಳಿಗೇ ಹೊರಟಿರಬೇಕು!.... ನನ್ನ ಪಾಲ್‌ನನ್ನು ತಡೆಯಲೇಬೇಕು.... ಅವನು ಅಧಃಪತನ ಆಗುವದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲೇಬೇಕು... ಅದೋ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ ಜೋರಾಗುತ್ತಿದೆ..... ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನೆ.... ಅವನೆ.... ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸೈತಾನನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು... ಅವನು ಯಾವ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ನಾನು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. (ಎಂದು ದೀಪವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ಪಾಲ್‌ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹಿತ್ತಿಲಿನಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ)

(ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಿಶ್ಯಬ್ಧ ಪರಿಸರ. ಮೋಡಗಳ ಮರೆಯಿಂದ ಮೂಡುವ ಚಂದ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ... ತಾಯಿಯ ಮರು ಪ್ರವೇಶ... ತುಂಬ ದಣಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಬಂದವಳೇ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಕೂರುತ್ತಾಳೆ. ದುಃಖ ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತದೆ)

ತಾಯಿ : (ಆರ್ತನಾಗಿ) ಓ ದೇವರೇ! ದೇವರೇ ರಕ್ಷಿಸು (ಎಂದು ತನ್ನ ನೆರಳನ್ನೇ ನೋಡಿ ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವವಳಂತೆ)... ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಲು ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಧ್ವನಿ : ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ?.... ಅವನು ಬರುವವರೆಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿರು, ಮಾರಿಯಾ. ಅವನು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಂಜರಿಯದೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಡು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಚಿಂತಿಸಿ ಕೊರಗಬೇಡ. ಅದುಮಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಕೊರಗು ಅಪಾಯವಾದೀತು!

ತಾಯಿ : ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕೋಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು ಅನುಮಾನಗಳು ಸುಳ್ಳೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.... ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬಿಷಪ್ಪರ

ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಅಧೋಗತಿಗಿಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಾಗದಿಂದ ದೂರ ಕಳಿಸುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.... ಅವರ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ..... ನನಗೆ ಅವರು ಏಸುಪ್ರಭುವಿನಂತೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ದರಿದ್ರ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದ ಈ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ನೂರು ವರುಷವಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜನರು ದೇವರನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೊಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿ ಬಂದ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಆತ ಎಂತಹ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ. 50ರ ಪ್ರಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸೈತಾನನ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಕೋಪ, ತಾಪ, ದರ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವನ ಉದ್ಧಟತೆ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವವರೇ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಸೈತಾನನೆ ಅವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಜನ ನಂಬಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಆತ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತ ಸತ್ತ. ಜನ ಹೆದರಿ ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಸೈತಾನನೇ ಅವನ ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅಸ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಸುರಂಗ ಕೊರೆದಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ನಂತರ ಯಾವೊಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಯೂ ಈ ಮನೆಗೆ ಬರದಿರಲೆಂದು ಪ್ರೇತಾತ್ಮ ಈಗ ಅಂತರ್‌ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದೆಯಂತೆ..... ಅವರು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವಿರಬೇಕು. ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಶಾಪ ತಟ್ಟಿದೆ, ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸಿನ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದು ನಾಶವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಳಿಸಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.... ಈಗ ಅವನು ಬರಲಿ.... ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ? ಎಂದು (ಆ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತದೆ. ಯಾರದೋ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ..... ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಆಕಾರ ಸ್ಪಷ್ಟವಗುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಿದ್ದದ್ದೇ ಚಿಟ್ಟನೆ ಚೀರುತ್ತಾಳೆ.)

ತಾಯಿ : (ಭಯದಿಂದ) ಯಾರು.... ಯಾರದು... ನಿಲ್ಲು.... ನಿಲ್ಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಡ, ಬರಬೇಡ) ಎಂದು ಕಿರುಚಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕುರುಚಲು ಗಡ್ಡ, ಕೊಳಕು ಬಟ್ಟೆ, ವಿಕಾರವಾದ

ಮುಖ, ಕುಳ್ಳಗೆ, ದಪ್ಪಕ್ಕೆ ಇರುವ ದೇಹ, ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಿ ಹಳದಿಗಟ್ಟಿದ ಹಲ್ಲು, ತುಟಿಗಳಿಂದ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರುವ ವಿಕಾರವಾದ ನಗೆ. ಆತ ಹಿಂದಿನ ಪಾದ್ರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾಯಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾಳೆ.) ನೀನು!..... ನೀನು! ಸತ್ತು ಹೋಗಿರುವೆಯಲ್ಲ!!

ವ್ಯಕ್ತಿ : ಮಾರಿಯಾ, ನೀನೇನೋ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ! ನೀನು ಬದುಕಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವೋ ನಾನು ಬದುಕಿರುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯ. ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆಯೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.... ಯಾಕೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೇನು?.... ಇರಲಿ. ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೇ ಮಾರಿಯಾ?! (ವ್ಯಂಗ್ಯನಗೆ)

ತಾಯಿ : (ಸ್ತಬ್ಧಳಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಟೂಲನ್ನು ಎಳೆದು ಬೆಂಕಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ) ಕುಳಿತುಕೋ.

ವ್ಯಕ್ತಿ : ಧನ್ಯವಾದಗಳು.... ಮಾರಿಯಾ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನಿನಗೇನೂ ಈಗ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಈ ಕಾಲುಚೀಲಗಳನ್ನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಡು. ನನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣೂ ಇಲ್ಲ.

ತಾಯಿ : (ಸ್ವಗತ) ಇವನು ಸೈತಾನನೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ತಾನು ಬದುಕಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾನೇನೂ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ? ಇಲ್ಲ.... ಇಲ್ಲ... ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಖಂಡಿತ ದೆವ್ವವೇ. ಪಾದ್ರಿಯ ವೇಷ ತೊಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಲು ಬಂದಿದೆ. (ಪ್ರಕಟ) ನಿನಗೇಕೆ ಕಾಲುಚೀಲಗಳು? ನೀನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದೀಯ. ಜಗತ್ತೇ ಅದನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿ : (ಕೋಪದಿಂದ) ನಿನಗೆಲ್ಲೋ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿರಬೇಕು. ನಾನು ಸತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?.... ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ ನೀನು ಬದುಕಿರುವಷ್ಟೇ ಸತ್ಯ. ನಾನು ಬದುಕಿರುವುದು! ನಿನ್ನ ಎದುರಿಗೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೇನಲ್ಲ! ನಿನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ನಿನ್ನನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನೂ ಈ ಪ್ಯಾರಿಷ್‌ನಿಂದ ಹೊರದೂಡುತ್ತೇನೆ. ಆಗಲಾದರೂ ನಿನಗೆ ನಾನು ಬದುಕಿರುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಬಂದೀತು.... ಮಾರಿಯಾ ನಿನ್ನ ದುರಾಸೆಯ ಫಲ ಏನಾದೀತೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರು. ನಿನ್ನ

ಮಗನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಕಸುಬನ್ನೇ ಕಲಿಸಿ ನೀವಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಸೇವಕಿಯಾಗಿದ್ದವಳು ಒಡತಿಯಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನದತ್ತ ತಳ್ಳಿತು. ನಿನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥ, ನಿನ್ನ ಮಹಾತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡದು.... ಈಗ ನೋಡುತ್ತಿರು, ನಿಮ್ಮ ಕಥೆ ಯಾವ ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆಯೋ!

ತಾಯಿ : (ವಿನಯದಿಂದ) ಬೇಡ, ಬೇಡ! ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಬೇಡ. ತೊಂದರೆ ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮಾಸೆಯಲ್ಲ. ನಮಗೂ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದೆ. ನೀನು ಭೂತವಾದರೂ ಆಗಿರು; ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ಆಗಿರು. ಏನಾದರೂ ಸರಿ. ಕೆಲವೇ ದಿನ; ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರು. ನಾವು ಖಂಡಿತ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಛಲ ಬೇಡ.

ವ್ಯಕ್ತಿ : ಎಲ್ಲಿಗೇಂತ ಹೋಗ್ತೀಯಾ, ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಹೇಳು. ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಂಥವರ, ತಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಸಲಹೆ ಕೇಳು. ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಿದ್ದುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡ. ಪಾಲ್‌ನ ತಂಟೆಗಂತೂ ಮೊದಲೇ ಹೋಗಬೇಡ. ಅವನ ಪಾಡಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಅವನು ಹೆಂಗಸಿನ ಸಹವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾಡಲಿ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವನಿಗೂ ನನ್ನದೇ ಗತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣವನಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಹೆಂಗಸರ ನೆರಳೂ ಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಸುಖ ಭೋಗಗಳ ಆಮಿಷವಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನೆಲ್ಲ ಧ್ಯೇಯವೂ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರ ಕಡೆಗೇ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದೆ. ಅವನನ್ನು ದಲ್ಲಾಳಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ ಸ್ವರ್ಗ ಇದೆ, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲ ಅರಿಯದೆ ಹೋದೆ. ಅದು ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಮಿಂಚಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಪ್ರಾಣವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಕೈಗೆಟುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒಂದೇ ಛಲ ಮೂಡಿ ವೈನ್ ಕುಡಿಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಪುಂಡು ಪೋಕರಿಗಳನ್ನು ಗುಡ್ಡೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವ, ಇಸ್ಪೀಟು ಆಡುವ, ಹಾದರ ಮಾಡುವ – ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಚಟಗಳಿಗೆ ಜೋತುಬಿದ್ದೆ. ಇದರಿಂದ ನನಗೇನು ದುಃಖವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ನಾನೆಷ್ಟೋ ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎನಿಸಿತು. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗರು ತಮ್ಮ ಎಟುಕಿಗೆ ಸಿಗುವಂತಹ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಜೀವನಾನುಭವಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು ಎನಿಸಿತು. ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ನನಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಅನುಭವವೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜೀವನದ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೇ ಮುಕ್ತವಾಗಿ, ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಿ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವರ ಖುಷಿಗೆ ಕೊನೆ ಮೊದಲಿರಲಿಲ್ಲ.

ತಾಯಿ : (ಅರ್ಥವಾಗದಂತೆ) ಈ ಪುರಾಣವನ್ನೆಲ್ಲ ನನಗೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿ? ನಿನ್ನ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇನೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ.... ಆದರೂ ನೀನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ನಿಜವಿರಲೂಬಹುದು.... ಬರೀ ಸೋಗು ಆಗಿರಲೂಬಹುದು. ನಾನೇನೂ ಅಷ್ಟು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರುವ ಹೆಂಗಸಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಪಡಲೆಂದು ಕಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗೊಣಗಾಟವಿಲ್ಲದೆ ಅನುಭವಿಸುವುದಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೇನೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ವ್ಯಕ್ತಿ : ಇಲ್ಲ ಮಾರಿಯಾ ನೀನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದಿದ್ದೀ. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಸುಖವನ್ನು ಹನಿಹನಿಯಗಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲೆಂದೇ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸಿ ಬಾರದವರನ್ನು ಮಾತ್ರವೆ ಅವನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ; ಸಹಿಸಲಾಗದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನೀನೊಬ್ಬ ಮೂರ್ಖ ಹೆಂಗಸು. ಸುಂದರವಾದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಮನುಷ್ಯನ ಆನಂದಕ್ಕೆಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಿನ್ನಂತಹ

ದಡ್ಡ ಮಂದಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾಗದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲೆಂದೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ... ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಪಾಲ್ ಈ ಜಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ.

ತಾಯಿ : (ಹೆದರಿ ನಡುಗುತ್ತ, ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ) ದೇವರಾಣೆಗೂ ಇವನನ್ನು ಸೈತಾನನೇ ಕಳಿಸಿರಬೇಕು, ಪಾಲ್ ಹಾಳಾಗಲೆಂಬಂತೆ....! 'ಅವನನ್ನು ಅವನ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು' ಎಂದು ಪುಸಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! (ಪ್ರಕಟ).... ಇಲ್ಲ, ನೀನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳಿ ಹೆದರಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಡ. ನಿನಗೆ ಚಿಂತೆ, ಬೇಡ, ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿನಗೆ ಇದೊ ಮಾತು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿ : ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವಿ. ನಿನ್ನ ಭೀತಿಗೆ, ಈ ಭಯಂಕರ ಗಾಳಿಯ ಸುಯ್ಯಲಿಗೆ ನಾನೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವಿ. ಅದು ನಿಜವಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿನಗಾಗಲೀ, ನಿನ್ನ ಪಾಲ್‌ಗಾಗಲೀ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದಷ್ಟೇ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು. ನೋಡು ಕೊನೆಯ ಸಲ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ..... ಇನ್ನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಈ ಕಾಲುಚೀಲಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಹೊಲಿದು ಸರಿ ಮಾಡಿಡು.

ತಾಯಿ : ತಪ್ಪದೇ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿ : ಹಾಗಾದರೆ, ನಾನಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೋ ನನ್ನ ಬರಿಗಾಲನ್ನು ನೀನು ನೋಡುವುದು ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ. (ಎಂದು ಕಾಲಿನಿಂದ ಕಾಲುಚೀಲಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ.) ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯಾರೂ, ಯಾವ ಹೆಣ್ಣೂ ನನ್ನ ಬರಿ ತೊಗಲನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ನೀನೋ ಈಗ ಮುದುಕಿ; ಕುರೂಪಿ. ನನ್ನ ಬರಿ ತೊಗಲನ್ನು ನೋಡುವ ಮೊದಲ ಹೆಣ್ಣು ನೀನಾಗಬಾರದು... ಅದಕ್ಕೆಂದೇ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಲು ಹೇಳಿದೆ.

(ಕ್ರಮೇಣ ನಡೆದು ಹೋಗುವ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸುತ್ತ, ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವ ನೆನಪು ಬಂದು ನಡುಗುತ್ತಾಳೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಸುಯ್ಯುವ ಗಾಳಿ.) 'ಓ ದೇವರೇ! ಎಂಥ ಭಯಂಕರ ಕನಸು!' – ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

* * *

ದೃಶ್ಯ – 2

(ಅಡುಗೆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಬೆಳಕಿನ ಗೆರೆಯೊಂದು ಪ್ರವೇಶ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಊಟದ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಆಲೋಕಿಸಿದೆ. ತಾಯಿ ತಣ್ಣಗಾದ ಬೂದಿಯ ಪಕ್ಕ ಹೆಣವೊಂದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಪಾಲ್ ಶೂನ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಲಳಾಗಿ ಕುಳಿತ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ದುಃಖ, ವಿಷಾದ ಭಾವಗಳು ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ)

ಪಾಲ್ : (ಮೆದುವಾಗಿ) ಅಮ್ಮ ಇನ್ನೂ ಮಲಗಲಿಲ್ಲವೇಕೆ?

ತಾಯಿ : (ದುಃಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಭೀತಿಯಿಂದ ಬಿಳುಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ನಿಷ್ಠುರವಾದ ದನಿಯಲ್ಲಿ) ಪಾಲ್, ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಈ ನೀರವ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ?

ಪಾಲ್ : ಕಾಹಿಲೆ ಬಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ.

ತಾಯಿ : (ಗೆಲುವಾಗಿ) ಪಾಲ್, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಾ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.... (ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ) ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಅಂತ! ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ನೀನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸದ್ದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಿ ಎಂದು. ಈ ದಿನ ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದು ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಖುದ್ದಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಪಾಲ್ ನೀನೇನು

ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಯೋಚಿಸು. (ಪಾಲ್ ಮೌನ) ಯಾಕೆ ಪಾಲ್ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಳು. ಮಾತಾಡು.... ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳೆಂದು; ನೀನು ನಿರ್ದೋಷಿ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳು.... ಅದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಸೆಯಾಗಿದೆ.

ಪಾಲ್ : (ಕೋಪ ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಯೇ ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಸಾರಿ ಅವಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿರಿಸಿ) ಅಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನಲ್ಲ. ಕಾಯಿಲೆಯಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಂತ.

ತಾಯಿ : ನೀನು ಹೋದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಲೆಯಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಪಾಲ್ : ಕಾಯಿಲೆಯಾದವರು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿರಬೇಕೆಂದೇನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ.

ತಾಯಿ : ಹಾಗಾದರೆ, ನೀನು ನೋಡಲು ಹೋದ ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿರುವವನು ನೀನೇ! ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೋ.... (ದೈನ್ಯದಿಂದ) ಪಾಲ್ ನಾನೊಬ್ಬ ಅಜ್ಞಳು. ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಹೆಂಗಸು ನಿಜ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ತಾಯಿ. ಪಾಪ ಮಾಡುವುದು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೆಟ್ಟದು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಆತ್ಮವನ್ನೇ ಘಾಸಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.... ಅಲ್ಲದೇ ನೀನು ನಿನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ್ದು... ಓ ದೇವರ ಶಿಶುವೇ.... ಆಕೆಯ ಆತ್ಮವನ್ನು ನೀನು ನಾಶಮಾಡಬಾರದೆಂಬುದನ್ನೂ ನೆನಪಿಡು. ಅವಳಿಗೆ ಅವಳ ಈ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕೇಡಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದೂ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದನ್ನು ನೀನು ಖಂಡಿತ ಮರೆಯಬಾರದು.... (ಎಂದು ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.)

ಪಾಲ್ : (ಉದ್ವಿಗ್ನನಾಗಿ) ಬಿಡು.... ಬಿಡು.... ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ನೀನು ನನಗೆ ತಾಯಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನೇನೂ ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನಲ್ಲ. ನನಗೆ ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಯಾವುದು ಕೆಟ್ಟುದು ಎಂಬುದರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ.

ತಾಯಿ : ಇಲ್ಲ.... ಇಲ್ಲ. ನೀನೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ಕಂಡಿದ್ದರೆ ನೀನು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಖಂಡಿತ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪಾಲ್ : (ಒರಟಾಗಿ) ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಇನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಿತ್ತು?

ತಾಯಿ : ಇಷ್ಟೊಂದು ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯಿಂದ. ಹೀಗೆ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾದವನಂತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ನಡುವೆ ಅಂಥದ್ದೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿಸುವವನಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಹೇಳಲು ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು, ನೀನೇನೂ ಹೇಳಬೇಡ. ಈಗ ಹೇಳದಿರುವುದೇ, ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಒಂದು ಮಾತೂ ನಿನ್ನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ... ಆದರೆ ಪಾಲ್ ನೀನೇನಾಗುತ್ತಿರುವಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸು (ಮೌನ..... ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ) ಪಾಲ್, ನಿನಗೆ ನಾನು ಹೇಳಲು ಇನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ.... ಜೊತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಇಲ್ಲ.... ಆದರೆ.... ಎಷ್ಟಾದರೂ ನೀನು ನನ್ನ ಕರುಳಕುಡಿ..... ನಿನಗೆ ಕೇಡಾಗುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಲಾರೆ.... ಈಗ 'ದೇವರೇ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಅಧಃಪತನದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡು' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಪಾಲ್ : (ಕೋಪದಿಂದ ಏರಿದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ) ಸಾಕು.... ಸಾಕು... ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನೊಡನೆಯಾಗಲೀ, ಬೇರೆಯವರೊಡನೆಯಾಗಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಭ್ರಮೆಗಳು ನಿನ್ನೊಳಗೇ ಇರಲಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಹೇರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

(ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನೊಂದ ತಾಯಿ ಎದ್ದು ಅವನ ಬಳಿಸಾರಿ ಅವನ ತೋಳು ಹಿಡಿದು ತನ್ನತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳೊಳಗೇ ನೋಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂರುತ್ತಾಳೆ. ಪಾಲ್ ಅಸ್ವಸ್ಥನಂತೆ ಅಡುಗೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಇತ್ತಿಂದತ್ತ ಶತಪಥ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ ಮುಖದ ಮೇಲಿದ್ದರೂ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು)

ಪಾಲ್ : ಹೋಗು. ಈಗಾಗಲೇ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಾಗಿದೆ. ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಮಲಗಿಕೋ, ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಬೇಡ.

ತಾಯಿ : (ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಾ) ಪಾಲ್.... ಪಾಲ್ (ಎಂದು ಬಿಕ್ಕುವಳು.)

ಪಾಲ್ : (ನೊಂದವನಂತೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮೆದುವಾಗಿ) ಅಮ್ಮ.

ತಾಯಿ : (ಕುಳಿತೆಡೆಯಿಂದ ಕದಲದೆ) ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ತೊರೆದು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಕದಲುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಆ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಸುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಏಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪಾಲ್ : (ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಸ್ವಗತ) ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಇವಳಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಏಕೆ ಈ ತಕರಾರು? (ಪ್ರಕಟ) ಆಯಿತು ಅಮ್ಮ. ನೀನು ಬಯಸುವಂತೆ ನಾನು ಆ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು ತಾನೆ? (ಎಂದು ಕೋಣೆಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ)

(ಕೋಣೆಯೂ ಕಾಣುವಂತಿರಬೇಕು. ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡಿ ನೇತು ಹಾಕಿದೆ. ಅದರ ಮುಂದೆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅಲಂಕಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಹರಡಿವೆ. ಪಾಲ್ ಉದ್ವಿಗ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾಲ್ : (ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ) ಅಮ್ಮನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವಳೆಷ್ಟು ದುಃಖಿತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದು. ಅವಳ ಮುಂದೆ ಇಂದು ನಾನಾಡಿದ ಮಾತುಗಳು ಆತ್ಮವಂಚನೆಯ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೇನು ಮಾಡಲಿ? ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಣ್ಣುಗಳು..... ಕೈಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡದೆ ಕಾಡುತ್ತವೆ ಅಮ್ಮನ ಮುಂದೆ ಶಪಥ ಮಾಡಿದಂತೆ ನಡೆಯಬಲ್ಲವೇನು?..... ಶಪಥ.... ಹೂಂ! ಶಪಥ!..... ನನಗೆಲ್ಲೋ ಹುಚ್ಚು.... ಹೌದು..... ಶಪಥದ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಏನಿತ್ತು? ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಗಂಡಸಿಗೆ ಆಣೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ..... ಆದರೆ ನಾನು?...... ದುರ್ಬಲ!..... .ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದಷ್ಟೇ ಆತುರದಲ್ಲಿ....

ಅವಿವೇಕದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮರೆಯಲೂ ಬಲ್ಲೆ.... ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಮೈ ನಡುಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಹೋರಾಟದ ಆರಂಭ ಇದೋ ಈಗಲೇ.... ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ.... (ಎಂದು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.)

ಧ್ವನಿ : (ಅವನದೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ).... ಓಹೋ ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದೀಯ ನೀನು? ಮರೆತು ಹೋದೆಯೇನು?.... ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ದೇವರು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ, ಜನತೆಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾಪದ ಘೋರ ಕತ್ತಲಕೂಪಕ್ಕೆ ತಳ್ಳದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಪಾಲ್ : (ತೂರಾಡುತ್ತಾ, ಆಯಾಸಗೊಂಡವನಂತೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತಷ್ಟು ಉದ್ರಿಕ್ತನಾಗಿ) ನೀನಾರು? ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮವೇ? ಅಥವಾ ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಬಂದ ದೇವದೂತನೇ! ಸಾಕುಮಾಡು ನಿನ್ನ ಮಾತು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆಸೆ, ಹಂಬಲಗಳ ಪ್ರೀತಿ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಅಡಕತ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ನಲುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಅಪರಾಧವೆಂದಾದರೆ, ಪಾಪವೆಂದಾದರೆ, ಪ್ರೀತಿಸುವ ಮನಸ್ಸನ್ನೇಕೆ ಕೊಟ್ಟೆ....ಓ ದೇವರೇ .....ನನಗೆ ಈ ಹೋರಾಟ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಸಂದಿಗ್ಧಗಳಿಂದ ದೂರಮಾಡು. (ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾನೆ) ಅಳುವಿನ ಸದ್ದು ಕೇಳಿರಿ ತಾಯಿ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ತಾಯಿ : (ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ) ಪಾಲ್, ಮಗು ಈ ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿದ್ದು ಇದೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಕರುಳ ಕುಡಿ ಅಶಾಂತವಾಗಿ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬಂದೀತು?

ಪಾಲ್ : ನಿನ್ನ ಈ ಅಪಾರವಾದ, ಆಳವಾದ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ನನ್ನನ್ನು ಅಪರಾಧಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಾರೂ ಮಾಡಬಾರದಂತಹ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೇನೂ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮ ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ.

ತಾಯಿ : ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಮಗು. ನೀನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು!..... ಆ ದುಷ್ಟ ಸೈತಾನನೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಈ ನಾಟಕವಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ... ಆದರೂ ಹೆದರಬೇಡ ಮಗು.... ನಿನಗೆಂದೂ ಸೋಲು ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (ಯೋಚಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ) ನಿನಗೆ ನೆನಪಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ.... ನಮ್ಮ ಈ ಪುಟ್ಟ ಮನೆ.... ಶ್ರೀಮಂತರ ಬದುಕಿನ ನಡುವೆ ದರಿದ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ..... ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿಕೃಷ್ಟರಾಗಿ.... ಸೆಮೆನರಿಯ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೊತ್ತಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವಳು ನಾನು.

ಪಾಲ್ : ಹೌದು, ಎಲ್ಲವೂ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದರಿದ್ರ ಸ್ಥಿತಿಗಾಗಿ, ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗಾಗಿ ನಾನೆಷ್ಟೋ ಸಲ ನಾಚಿ ನೀರಾಗಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ತಾರುಣ್ಯದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಎದುರಿಸಿದ ಅವಮಾನಕರ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನೀನು ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡೆ. ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಮ್ಯೂನಿಯನ್‌ಗೆ ಹೋದ ದಿನಗಳಂದು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಚುಂಬಿಸಲು ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಕೇಳುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀನು ಅವಸರದಿಂದ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಓಡಿ ಬಂದು ನೀಡಿದ ಕೈಗಳು ಸಾಬೂನಿನ ವಾಸನೆಯಿಂದ ದುಡಿದುಡಿದು ನಿರಿಗೆಗಟ್ಟಿ ವಿಕಾರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಸಹ್ಯಗೊಂಡು ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದೇ ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

ತಾಯಿ : ಪಾಲ್! ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನೀನು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನಿನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಶೂನ್ಯ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ನೋಡುತ್ತ "ನಾನು ಪಾದ್ರಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ.... ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ, ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿ ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ"– ಎಂದೆಲ್ಲ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಪಾಲ್ : (ತನ್ನೊಳಗೇ ವ್ಯಂಗ್ಯ ನಗೆ ನಕ್ಕು) ಹುಂ!.... ನಿಜ ಎಲ್ಲವೂ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಪಾದ್ರಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ... ನನ್ನ ಈ ಮಹಾನ್ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಆಕೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.... ಆದರೆ.... ಆದರೆ ಇದು ನಿಜವಲ್ಲ. ನನ್ನಮ್ಮನ ಆಸೆಗೆ ನಾನು ಧ್ವನಿ ಕೊಟ್ಟೆ ಅಷ್ಟೇ!.... ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಪಾದ್ರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಆಸೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ?..... (ಮೌನ)

ತಾಯಿ : ಯಾಕೆ ಪಾಲ್ ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ನಾನಿದನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳೇ ಹೇಳಿದ್ದೆನೆಂದು ನಿನ್ನ ಭಾವನೆಯೇ?

ಪಾಲ್ : (ಎಚ್ಚೆತ್ತವನಂತೆ) ಇಲ್ಲ..... ಇಲ್ಲ.... ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜನ ನನ್ನನ್ನು, ಅವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ. 'ಪಾದ್ರಿ, ಪಾದ್ರಿ' ಎಂದೇ ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಕೀಟಲೆಯ ನಗೆ ನಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಆ ಕೀಟಲೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷುಲ್ಲಕತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ನನ್ನ ದಾದಿ ಮಾರಿಲೀನಳ ನೆನಪು ಮರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ.

ತಾಯಿ : ಹೌದು ಮಗು. ನಮ್ಮ ನೆನಪಿನ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗತಿಗಳು ಅವಿತು ಕುಳಿತಿರುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವೇ ನೆನಪುಗಳು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಕಾಡಿ ನಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಊರ್ಧ್ವಗಾಮಿ ಪಥವನ್ನು ಕಾಣಿಸು. ಸೈತಾನನ ಚಾಲಾಕಿಗೆ ಬಲಿಬಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹಾಳುಗೆಡವ ಬೇಡ.... ಏಳು, ಈಗಲೇ ಬೆಳಗಾಗುವಂತಿದೆ. ದೂರ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಹೊರಡಬೇಕು. ಎಚ್ಚರಿಸು ಎಂದು ನೀನೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಹೊತ್ತು ಮೀರಿ ಹೋಗಿದೆ, ನಿದ್ದೆಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಏಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾದೀತು. ಒಂದಿಷ್ಟು ಬಿಸಿ ಚಹಾ ಮಾಡಿ ತರುತ್ತೇನೆ. (ಹೋಗುವಳು)

* * *

ದೃಶ್ಯ – 3

(ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಮೇಳ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ಎರಡೂ ಬದಿಯಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಾ ನಿರ್ಭಾವುಕತೆಯಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಗೀತವೊಂದನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.)

ಅವನೊಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿ
ದೇವರ ಸೇವಕ
ಚರ್ಚಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದವನು
ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವೇ ವ್ರತ
ಮದುವೆಯಾದವರಂತೆ, ಮಡದಿಯರ
ವಂಚಿಸೆ ತನಗಿಲ್ಲ ಹಕ್ಕು
ಆದರೂ ಆ ಪ್ರಾಯದ ಕನಸುಗಳು
ತೃಪ್ತವಾಗದ ಆಸೆಗಳು
ಸೈತಾನನ ಚಾಲುಗಳು
ದೂಡಿದವು ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳ
ಪ್ರೀತಿಯ ಸೆರೆಗೆ

ದೂರವಾಗುವನೇನೋ
ದೇವರ ಹೊರಗೆ
ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ ವಂಚಿತ ಹುಡುಗಿ
ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಸೆರೆಯಾದ ಬೆಡಗಿ
ಪಾದ್ರಿ ಪಾಲ್‌ನ ಕರುಣೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಬೇಟವಾದಳು
ಸ್ನೇಹದಾ ಸೋಗಿನಲಿ ನಲಿನಲಿದು
ಅವನೆದೆ ತುಂಬ ತುಂಬಿದಳು.

(ಮೇಳದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಸಾಲನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು.)

1 ನೆಯವ : ಮುಗುಳ್ನಗೆಯ ಮಿಂಚುಗಳು ಪ್ರೇಮದೋರೆ ನೋಟಗಳು ಸೆಳೆದವರನು ಬಳಿಗೆ ಬಳಿಗೆ

2 ನೆಯವ : ಭಾವನಿರ್ವಿಕಾರದಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಕುಸುಮಾಯುಧವು ಸೇರಿ ಇರಿಯಿತು ಅವರ.

3 ನೆಯವ : ಗಂಗೆಯಾಯಿತು ಈಗ ಕೆಸರ ಮಡುವು.

4 ನೆಯವ : ನೋವು, ವೇದನೆ, ಆತ್ಮವಂಚನೆ ಪಾದ್ರಿಗಾಯಿತು ಗೆಳೆತನ.

5 ನೆಯವ : ಹೆಣ್ಣ ಸೆಳೆತದ ಬಿಗಿಯ ಬಂಧನ ಎಂದೂ ಕಾಣದ ರೋಮಾಂಚನ.

6 ನೆಯವ : ಹೆಣ್ಣ ಸಂಗತಿ ಜೀವವಾಯಿತು. ಅದುವೆ ಜೀವನದರ್ಥವೆನಿಸಿತು. ಒಲವ ಕ್ಷಣಗಳು ಸ್ವರ್ಗವಾಯಿತು. ಮರ್ತ್ಯ ಬದುಕದು ಮರುಳುಗಾಡು. ಅಲ್ಲಿ ಇವಳೆ ಪ್ರೇಮದೂಟೆ.

ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ : ಒಂಟಿತನದ ಭೀತಿ ಜಾರಿತು
ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷವು ಸಂಗ ಬಯಸಿತು,
ಅಷ್ಟಪದಿಯ ಬಾಹುಬಂಧನ
ಎದೆಯ ಅಂಗಳವದುವೆ ನಂದನ
ಸ್ಪರ್ಷವವಳದು ಶೀತ ಚಂದನ.
ಕಾಣದಾತ್ಮದ ಕರೆಯ ಜೊತೆಯಲಿ
ಕಂಡ ಸುಖವೆ ಸತ್ಯವೆನಿಸಿತು
ಅನುಭವಿಸಲೆಂದೇ ದೇಹವಿರುವುದು
ಹಾಳು ಮಾಡುವುದೇತಕದನು

ಕಣ್ಣು ಕಾಣುವ ಚೆಲುವೆ ಸತ್ಯ
ಇನಿದು ದನಿಗಳಿಗಿಹುದು ಕಿವಿಯು
ಹೂವ ಜೇನಿನ ಸವಿಗೆ ತುಟಿಯು
ಸ್ಪರ್ಶ ಸುಖಕೀ ಒಡಲು ಮೀಸಲು
ಕೈಗೆ ದಕ್ಕುವ ಸುಖವೆ ಸತ್ಯ
ಕಾಣಬರುವುದೆ ಪರಮ ನಿತ್ಯ.
ಕಾಣದೆಲ್ಲವು ಬರಿಯ ಮಿಥ್ಯೆ.
ಎಂದೆ ನಂಬಿದ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರ
(ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.)

ಒಬ್ಬ : ಅದೋ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಇತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ದುಗುಡದ ಮೋಡಗಳು ಕವಿದಿದೆ. ಪಾಪ! ಯಾವ ಸೈತಾನನ ಕೈಯ್ಯ ಗೊಂಬೆಯಾಗಿಯೋ ಆ ಪಾಪಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದ.

2 ನೆಯವ : ಹೌದು! ಸಾಧಾರಣ ಸೈತಾನ ಅಲ್ಲ. ನಯ ನುಣುಪಿನ ರೇಶಿಮೆಯ ಬಲೆ ಹೆಣೆದು ತನ್ನ ಹೊಳೆವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಬಳುಕುವ ಬಳ್ಳಿ ಒಡಲಿಂದ. ನಗೆ ಮಿಂಚುವ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಳು. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹರಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಬರಿಸಿ ಕಾಮಕೂಪದಲಿ ಕೆಡವಿಕೊಂಡಳು.

3 ನೆಯವ : ಏಯ್ ಸುಮ್ಮನಿರು. ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಡೆಯಿರಿ. ನಾವಿಲ್ಲಿಂದ ಮರೆಯಾಗೋಣ.
(ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗುವರು.)
(ಪಾಲ್ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾಲ್ : (ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ) ಇದೇಕೇ ದೇವರೇ ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಾದರೂ ಏನು? ನಾನೆಂದೂ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣನ್ನೂ ಕಾಮುಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದವನಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹರಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಮಾರಿಯಾ ಪಾಸ್ಕಾಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಆದರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಣ್ಣುಗಳೇ ನನ್ನನ್ನು ತಿವಿಯುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಆ ಪತಿತ ಹೆಣ್ಣು ನನಗೆ ಮಾರಿಯಾ ಮಾಗ್ದಲೀನಳಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದಾಗ ಕ್ರಿಸ್ತನಂತೆ ನಾನೂ ಅವಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಅವಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದೇ. ಆದರೆ.... ಆದರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಛಿ! ಛಿ!.... ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು ಈ ಮಣ್ಣಿನ ಬದುಕನ್ನು. ನನಗೆ ಸಂಧಿಗ್ಧ..... ಇದೇ ಬದುಕಿನ ಅಸಲಿತನವಿರಬಹುದೇನೋ ಎನಿಸಿತು.... ನನ್ನನ್ನು ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನಿಜವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸತೊಡಗಿದೆ.... ಆದರೆ ನನಗೆ ಯಾವುದೂ ಅರಿಯಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ವಂಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಗಾಢವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಹಿರಿಯರು, ನನ್ನ ತಂದೆಯವರಂತೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಲಾಗದ ನನ್ನ ಅಸಹಾಯಕತನಕ್ಕೆ ಯಾತನೆಯೇ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಬುತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಸಹಜ ಬದುಕಿನ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಂಗಗಳಾದ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ, ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸ ಲಾಗದಂತೆ, ಮಾನವನ ಬದುಕಿನ ಸಹಜ ಗುರಿಯನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಂತೆ ನನಗೆ ವಿಧಿಸಿರುವ ಈ ನಿಷೇಧವೇ ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೊಂದು ಉರುಲಾಗಿದೆ. ಪಾಸ್ಕಾಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವನು ಏಗ್ನೀಸಳ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದೆ.

(ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಫಾದರ್, ಫಾದರ್' ಎಂಬ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ)

ಪಾಲ್ (ಪಾದ್ರಿ) : (ಗಾಬರಿಯಿಂದ) ಯಾರಿದು?.... ನನ್ನನ್ನೇ ಕೂಗುತ್ತಿರುವುದು (ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು) ಹೌದು..... ಹೌದು ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ.

(ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್‌ನ ಪ್ರವೇಶ)

ಪಾಲ್ : ಓಹ್ ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್....... ನೀನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ?

ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್ : ಫಾದರ್ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನೆರಳಿನಂತೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದವನು. ಜೊತೆಗೆ ಈ ದಿನ ತಾವೆಲ್ಲಿಗೋ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಸಲು ತಾಯಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಿರಂತೆ. ನಾನು ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹೊರಟಾಗ, ನೀವು ಆಗಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ತಿಳಿಸಲು ಹೇಳಿದರು.

ಪಾಲ್ : ಹೌದು ಆ್ಯಂಟಿ. ನಾನು ಮರೆತಿದ್ದೆ. ಬೆಳಗಿನ ಈ ಸುಂದರ ವಾತಾವರಣ ನನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಲರವದಿಂದ ಜೀವಂತಗೊಂಡ ಬೆಟ್ಟದ ಬದಿಯ ಕಾಡಿನ ಮರಗಳು!..... ನೋಡು ಮುಂಜಾನೆಯ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಫಳಫಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿವೆ! ಹಿತವಾದ ಗಾಳಿಯ ಮೊರೆತವನ್ನು ಮೀರಿ ಚರ್ಚಿನ ಗಂಟೆಯ ಸದ್ದೂ ಎಷ್ಟು ಇಂಪಾಗಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಆರ್ಯಂಟಿಯೋ : (ಬೆಕ್ಕಸಬೆರಗಾಗಿ) ಪಾಧರ್, ಇಂದೇಕೆ ನೀವು ಇಷ್ಟೊಂದು ಭಾವುಕರಾಗಿದ್ದೀರಿ? ಎರಡನೆ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾವಿನ್ನು ಚರ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಪಾಲ್ : ಹೌದು ಆ್ಯಂಟಿ. ನಡೆ ಮನೆಕಡೆ ಹೋಗಿ ಚರ್ಚಿನ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹೋಗೋಣ. ತಾಯಿ ನಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರಬಹುದು.

(ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗುವರು)

(ಚರ್ಚಿನ ದೃಶ್ಯ. ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಾಗರಿಕರು ಚರ್ಚಿನ ಬೆಂಚುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಪಾದ್ರಿಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಪಾದ್ರಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಏನನ್ನೋ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾದ್ರಿ(ಪಾಲ್) : ಅಮ್ಮ ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿಬಿಡು. ಎಚ್ಚರಿಕೆ! ಅವಳ ಕೈಗೇ ಸೇರಬೇಕು ಈ ಪತ್ರ ಕೊಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದುಬಿಡು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ನೀನು ಕಾಡು ಹರಟೆಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಡ.

ತಾಯಿ : ಆಯಿತು ಮಗು. ನೀನೆಂದಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ಇದನ್ನು ತಲುಪಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮಾನ ಬೇಡ. ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನೀನು ಮಾಡು. (ಹೊರಡುತ್ತಾಳೆ)

ಆ್ಯಂಟಿಯೋ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಫಾದರ್ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದಾಗಿದೆ. ನಿಮಗಾಗಿ ಒಳಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾದ್ರಿ : ಆ್ಯಂಟಿ ನೀನು ಮುಂದೆ ನಡಿ. ಈಗಲೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. (ಆ್ಯಂಟಿ ಹೊರಡಲು, ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ).... ಅಮ್ಮ ಇನ್ನೇನು ಪತ್ರ ತಲುಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ನನ್ನ ತ್ಯಾಗ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ..... ಅವಳೀಗ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಪತ್ರದ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುವುದೋ!

ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಕೋಮಲವಾದ ಹೆಣ್ಣು ನನ್ನ ಕಠೋರ ನಿರ್ಧಾರಗಳ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದರೆ?.... ಆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೊಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗುವುದಲ್ಲವೆ?.... ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ!..... ಎಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧಗಳನ್ನು ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ತಂದು ಒಡ್ಡುತ್ತಿರುವೆ?.... ಅಸ್ವಸ್ಥವಾದ ಈ ಮನಸ್ಸು ನಿನಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾದರೂ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?.... ಬೇಡ, ಬೇಡ!.... ಈ ಆತ್ಮವಂಚನೆಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ದೂಡಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಡ.... ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಈ ಪಾದ್ರಿಯ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮದ ಹಲ್ಲಣ ಹೊತ್ತು ಹೆಣಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯಾದರೂ ಹೇಗೆ?.... ನನಗೆ ಈ ಜನ, ಈ ಚರ್ಚು, ಈ ಪಾದ್ರಿ ಪಟ್ಟದಿಂದ ದೂರ..... ದೂರ ಓಡಿ ಹೋಗಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿದೆ.

(ಒಳಗಿನಿಂದ 'ಫಾದರ್ ಬೇಗ ಬನ್ನಿ. ಜನ ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪಾದ್ರಿ ಗುಂಗಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು, ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ತಡಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆ' ಎಂದು ಬಿರುಸಿನಿಂದ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವನು.)

ಪಾದ್ರಿ : (ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಜನರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ)

ಪ್ರಿಯ ಬಂಧುಗಳೇ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬರುವವರು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೇ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಕುರುಬನಂತಾಗಿದೆ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ. ಭಾನುವಾರ ಮಾತ್ರವೇ ಚರ್ಚು ಸ್ವಲ್ಪ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ದೇವರ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದಾಯಿತೇನೋ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದಾಗಿಯೋ, ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದಾಗಿಯೋ ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅಮರರಾಗಲು ಇದು ಸಮಯ. ಕುಟುಂಬದ ತಾಯಂದಿರು ಅಥವಾ ಮುಂಜಾನೆಯೇ ಎದ್ದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದವರನ್ನು ದಿನಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಗಂಡಸರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲೇಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದೂ

ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುವ ಯುವತಿಯರು, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ.ವೃದ್ಧರು, ಮಕ್ಕಳು ಮೊದಲಾದವರು ದಿನವೂ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆತನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಆತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಶಕ್ತಿ ಪಡೆದು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಬೇಕು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಡತನ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದುಷ್ಟ ಹವ್ಯಾಸಗಳು, ದೈಹಿಕ ಆಮಿಷಗಳು ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾನುವಾರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಪ್ರತಿದಿನಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ. ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನೂ, ನಮ್ಮ ಈ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನೂ ಕೈ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಯಿಲೆ ಕಸಾಲೆಗಳಿಂದ ನರಳುವ ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲತೆಯಿಂದ ಬರಲಾಗದವರ ಪರವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ.

(ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ಮೌನ. ಪಾಲ್ ಮತ್ತು ಪಾರುಪತ್ತೆಗಾರ ಹುಡುಗ ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ)

ಹೆಂಗಸು : ತಂದೆ, ಕಿಂಗ್ ನಿಕೋಡಿಮಸ್ ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಆತ್ಮನಿವೇದನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ತಾವು ಬರಬೇಕು.

ಪಾದ್ರಿ : ಯಾರು ಈ ಕಿಂಗ್ ನಿಕೋಡಿಮಸ್? ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಆ ಅದ್ಭುತ ಬೇಟೆಗಾರನೇನು?

ಹೆಂಗಸು : ಹೌದು ತಂದೆ. ಆತನನ್ನು ನೋಡಲು ನೀವು ಬೆಟ್ಟವೇರುವ ಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಬಂಧುಗಳು ಆತನನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗೇ ಕರೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾದ್ರಿ : ಆಗಲಿ ತಾಯಿ. ನೀನು ಹೊರಡು.

ಪಾದ್ರಿ : (ಜನರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಬಂಧುಗಳೇ ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿರಲಿ. ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಆ ಕರುಣಾಮಯಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಈ ನೀರು, ಈ ಗಾಳಿ, ಈ ಬದುಕು ಎಲ್ಲವೂ ಅವನ ಕರುಣೆಯ ಫಲ. ಇದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ. ಇಂದಿಗಿಷ್ಟು ಸಾಕು ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಗಿಸಿ. ದೇವರು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಲಿ. ಆಮೆನ್.

(ಪಾದ್ರಿ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಜನ ಗುಜು ಗುಜು ಸದ್ದಿನೊಂದಿಗೆ ಚದುರುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಯ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಚಿಂತಾಮಗ್ನಳಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ತಾಯಿಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಮಗನ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ತಾಯಿ ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತಾಳೆ.)

ತಾಯಿ : ಪಾಲ್, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಚಹಾ ಕುಡಿದು ಹೋಗು.

ಪಾದ್ರಿ : ಆಗಲಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು 'ಚಹ' ಕ್ಕೆಂದು ತಡಮಾಡಿದರೆ ಸಾವು ನಿಕೋಡಿಮಸ್‌ನ ಆತ್ಮನಿವೇದನೆ ಆಗುವವರೆಗೂ ಕಾಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್ : ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ ಅಮ್ಮ. ಪಾದ್ರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಗುವನು. ಮತ್ತೆ ಎರಡು ಗಳಿಗೆಯ ನಂತರ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ) ಫಾದರ್ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾನು ಹಾಗೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.... ಅವರು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನಗೇ ನಗು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ಉಪದೇಶ ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದು ಅವರ ತಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲಾಣೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೇ....! ಆ ಮಾರ್ಕೋಪನಿಜ್ಜಾ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ, ಈಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಸ್‌ಮಸ್ ದಿನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಖ ತೊಳೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ದಿನಾ ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಚರ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬಡತನ ದೂರವಾಗುತ್ತೇಂತ ಫಾದರ್ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಖಂಡಿತ ಬರುತ್ತಾರೆ"

ತಾಯಿ : (ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು) ಹೂಂ! ಬಡತನ! ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅಂಟಿದ ಬಡತನ.

ಪಾದ್ರಿ : ಅಮ್ಮ ಇನ್ನು ನೀನು ಮನೆಗೆ ನಡೆ. ನಾನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಉಡುಪು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಕೋಡಿಮಸ್‌ನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ತಾಯಿ : ಮಗು ಪಾಲ್. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಏನನ್ನೂ ತಿಂದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಚಹವನ್ನಾದರೂ ಕುಡಿದು ಹೋಗು.

ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಗುವುದೋ.....! ಆ್ಯಂಟೀ ನೀನೂ ಬಂದು ಹೋಗು.

ಪಾದ್ರಿ : ಅಮ್ಮ ಈ ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಡ. ನನಗೇಕೋ ಮನಸ್ಸು ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ನೀನು ಹೋಗು. ನಾನು ಹೋಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ಆ್ಯಂಟಿಯೂ ನಿನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆ್ಯಂಟೀ ಅಮ್ಮನ ಜೊತೆಗೆ ನೀನು ಹೋಗು. (ಎಂದು ಆ್ಯಂಟಿಗೆ ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಸಂಕೋಚದಿಂದ) ಫಾದರ್, ನಾನೂ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೇ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿಯಬಹುದು. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡಿ.

ತಾಯಿ : ಹೌದು ಪಾಲ್. ಅವನೂ ಬರಲಿ. ನಿನಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಆಸೇನೂ ಪೂರೈಸುತ್ತೆ. ಪಾಪದ ಮಗು!!

ಪಾದ್ರಿ : ಸರಿ ಆಯಿತು. ಆ್ಯಂಟಿ ಹಾಗಾದರೆ ಬೇಗ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಉಗ್ರಾಣದ ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ. ನಾನೂ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಉಡುಪನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಗನೇ ಹೊರಟು ಬಿಡೋಣ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ತಡವಾದೀತು.

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಗೆಲುವಿನಿಂದ) ಆಯ್ತು ಫಾದರ್. ಇದೋ ಈಗಲೇ ಹೊರಟೆ (ಎಂದು ಕೆನೆಯುತ್ತ ಹೋಗುವನು)

ಪಾದ್ರಿ : ಇನ್ನು ನೀನು ನಡಿ ಅಮ್ಮ. ಗೇಟಿನವರೆಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಡೆ ಹೋಗೋಣ.

(ಪಾದ್ರಿ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಹೋಗುವುರು.)

* * *

ದೃಶ್ಯ –4

(ಆಡುಗೆ ಕೋಣೆ. ತಾಯಿ ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೆಟಲ್ ಇಟ್ಟು ಅದರ ಮುಂದೆ ಯೋಚನಾಮಗ್ನಳಾಗಿ ತನ್ನೆರಡು ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಗಲ್ಲವನ್ನೂರಿ ಕುಕ್ಕರಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಮೇಜು. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ನಾಲ್ಕು ಕುರ್ಚಿಗಳಿವೆ. ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್ ಕುಳಿತು ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್‌ನ ಪರಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ತಾಯಿ ಭಾವನಾಪರವಶತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದಾಳೆ.)

ಆ್ಯಂಟಿ : ಅಮ್ಮ..... ಅಮ್ಮ..... ಪಾದ್ರಿಯವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡಿರಬೇಕಲ್ಲ?

ತಾಯಿ : (ಅವರ ಕರೆಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತ ನಕ್ಕು) ಹಾಗೇಕೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತೀ ಆ್ಯಂಟಿ? ನಿನಗೆ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿದರೇನು?

ಆ್ಯಂಟಿ : ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಯ್ದರೆ?!.... ನನಗನಿಸುತ್ತೆ, ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಪಾರುಪತ್ತೆಗಾರನಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ.

ತಾಯಿ : ನಿನಗೆ ಈ ಅನುಮಾನಗಳೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತವೆ ಆ್ಯಂಟಿ?..... ಹಾಗೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಳ್ಳೇ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಬೇಡ.

ಆ್ಯಂಟಿ : ಇಲ್ಲಮ್ಮ..... ಯಾಕೊ ನನಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ..... ಇಲಾರಿಯೋ ಪನಿಜ್ಜಾನನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೂಂತ ನನಗೆ ಅನಿಸ ಹತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ

ಇಲಾರಿಯೋಗೆ ವಿದ್ಯೆಯ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಅವನು ಮಹಾ ಕೊಳಕ. ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನ ಬಳಿ ನಾತ ಬಡೀತಿರುತ್ತೇ..... ನನ್ನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಳಿಸಿಬಿಡಬಹುದಲ್ಲ?

ತಾಯಿ : ಛೇ!ಛೇ! ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಇರಲಾರದು. ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕು; ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಉಪದೇಶ ನಡೆಯುವಾಗ ಗಂಭೀರವಾಗಿರಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ನಗಬಾರದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೀನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವನ ಆಸೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ನಿಷ್ಠುರವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಆ್ಯಂಟಿ : ಇಲ್ಲ ಅಮ್ಮ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಸರಿಯಗಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿದಂತಿಲ್ಲ..... ಅಬ್ಬ ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಅದೇನು ಭಯಂಕರ ಗಾಳಿ...!! ಹೌದಲ್ಲವೇ ಅಮ್ಮ?

ತಾಯಿ : (ಸ್ವಗತ) ಅಬ್ಬ! ಈ ಮರಿ ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.....? ನನಗಂತೂ ಎಲ್ಲವು ಮುಗಿದಂತೆನಿಸುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಈಗತಾನೇ ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.... ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನು.....? 'ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಗ ಏಳಬೇಕು. ಎದ್ದು ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕು' ಎಂದಲ್ಲವೇ? ಹೌದು ಈಗೀಗ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ..... ಆದರೆ..... ಆದರೆ..... ಒಂದು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.... ಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ನಿಷೇಧವೇಕೆ?..... ಅವರೂ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲವೇ?..... ಅವರಿಗೆ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೇ?.... ಛಿ! ಛಿ...! ನಾನೇನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ...! ಎಲ್ಲ ಅಸಂಬದ್ಧ ಆಲೋಚನೆಗಳು!.... ನನಗೇನಾಗಿದೆ? ನನಗೇನಾಗಿದೆ?

ಆ್ಯಂಟಿ : ಅಮ್ಮ! ಅಮ್ಮ! ಇದೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಾನು ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೀವು ಮಾತೇ ಆಡದೆ ಏನನನ್ನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕೂರುತ್ತೀರಿ. ಅವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಚಹ ಕುಡಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಷ್ಟೊಂದು ಚಿಂತೆಯೇ?

ತಾಯಿ : (ಬೆಚ್ಚಿ) ಇಲ್ಲ ಆ್ಯಂಟಿ......... ಇಲ್ಲ...... ಬೇರೇನನ್ನೋ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಆರ್ಯಂಟಿ : (ನಗುತ್ತ) ಅಮ್ಮ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನೀವು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗನ ಮೇಲೆ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ. ಅವರು ಹಸಿದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಂಗಸರ ಆತ್ಮ ನಿವೇದನೆಗಳನ್ನು

ಕೇಳುತ್ತಾ ಕೂತು ತಡವಾದರೆ ನೀವೇ ಚಹಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ? ಈ ದಿನವೂ ಹಾಗೇ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಈಗ ಅವರು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು.

ತಾಯಿ : ಅಷ್ಟು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೇಂತ ನನಗೇನು ಗೊತ್ತಿತ್ತು? ಆ ಮುದುಕ ಇನ್ನೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ.

ಆ್ಯಂಟಿ : ಇಲ್ಲ ಅಮ್ಮ. ಪಾದ್ರಿಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಅದಕ್ಕೆಂದೇ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ನಾನೂ ಕಾಯುವುದು ಬೇಡ ಅಂದರು. ಅಮ್ಮ ಅವನು ಸಾಯುತ್ತಿರುವುದು 'ನಿಜಾಂತ' ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಅವನು ಸಾಯಲಿ ಎಂದು ಬಹಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಹದ್ದುಗಳ ಹಾಗೆ ಕಾದು ಕೂತಿದ್ದಾರೆ..... ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ. ನನ್ನ ತಂದೆ ಜೊತೆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹೋದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಆತ ಕೂತಿದ್ದ. ಒಂದು ನಾಯಿ ಮತ್ತು ಪಳಗಿದ ಹದ್ದು ಅವನ ಬಳಿ ಇದ್ದವು. ಅವನ ಸುತ್ತ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದ ಎಂತೆಂಥದೋ ಪ್ರಾಣಿಳು..... ಛಿ! ಛಿ! ಅಸಹ್ಯ! ಹೀಗೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾಯಿ : (ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಕುತೂಹಲಗಳಿಂದ) ಹಾಗಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ?

ಆ್ಯಂಟಿ : ಜನರ ಜೊತೆ ಬದುಕು. ತಾನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉತ್ತು ಬಿತ್ತು ಬೆಳಸು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿದು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡದೆ ಅದನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ ಹಂಚು ಎಂದು ಆತ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತಾಯಿ : (ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿಬಂದು) ಆ್ಯಂಟಿ........ ಆ್ಯಂಟಿ........ ನೀನೊಬ್ಬ ಪುಟ್ಟ ಸಂತನಂತೆಯೇ ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿರುವೆ. ಆದರೆ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ನೋಡಬೇಕು. ನೀನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿ ಎಂದು. ಹಣವನ್ನು ಹಂಚಿ ಕೊಡುತ್ತಿಯೋ ಅಥವಾ ನನಗೇ ಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಯೋ, ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು.

ಆ್ಯಂಟಿ : ನಾನೆಂದೂ ಸುಳ್ಳು ನುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಆದೇಶದಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ. ನನಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ನನ್ನಮ್ಮ ಖಾನಾವಳಿ

ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅರಣ್ಯ ಕಾವಲುಗಾರನಾಗಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಸ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಅದಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಪಡದೆ ಅದೆಲ್ಲನ್ನೂ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಹಂಚಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ದೇವರು ಹೇಳುವುದು ಇದನ್ನೇ!, ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದೇವರೇ ನಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ನಮ್ಮದೆಂದು, ನಮಗೆಂದು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಪಶು, ಪಕ್ಷಿ, ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಉತ್ತುವುದೂ ಇಲ್ಲ ಬಿತ್ತುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ದೇವರು ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಆಹಾರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ತಾಯಿ : ಆ್ಯಂಟಿ ನೀನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿ ಎಂದೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಗಂಡಸು ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಾಗ ಸರಿ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರೆ?

ಆ್ಯಂಟಿ : ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದರೆ ತಾನೇ ಮಕ್ಕಳ ಚಿಂತೆ? ನಾನು ಮದುವೆಯನ್ನೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯೂ ಇಲ್ಲ; ಮಕ್ಕಳೂ ಇಲ್ಲ!

ತಾಯಿ : (ಉಮ್ಮಳ, ಉದ್ವೇಗಗಳಿಂದ) ಆ್ಯಂಟಿ ನೀನು ಪಾದ್ರಿಯಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀ ಏನೋ?

ಆ್ಯಂಟಿ : (ನಿರುದ್ವಿಗ್ನತೆಯಿಂದ) ಹೌದು. ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಅಮ್ಮ? ದೇವರ ಇಚ್ಛೆ ಇದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ತಪ್ಪಿಸಲು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ತಾಯಿ : ಪಾದ್ರಿಗಳು ಮದುವೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಪಾದ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಮದುವೆ, ಹೆಂಡತಿ ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ?

ಆ್ಯಂಟಿ : ಅದಕ್ಕೆ ದೇವರು ನಿಷೇಧಿಸಿರುವುದು. ದೇವರು ಬಯಸದ್ದನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನನಗೂ ಸರಿಯೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾಯಿ : ದೇವರು?.... ದೇವರಲ್ಲ ಮದುವೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿರುವುದು. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿಧಿಸಿರುವುದು ಪೋಪರು.

ಆ್ಯಂಟಿ : ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಪೋಪರು ದೇವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ಅವರೇ ನಮಗೆ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ದೇವರು. ಮೇಲಿನ ದೇವರೇ ಇವರ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ತಾಯಿ : ಆದರೆ ಹಿಂದೆ, ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಟೆಸ್ಟಂಟ್ ಪಾದ್ರಿಗಳಂತೆ ನಮ್ಮ ಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮದುವೆ, ಸಂಸಾರ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಗಮನ ಕೊಡದೆ) ಅದು ಬೇರೆ ವಿಚಾರ. ನಾವಂತೂ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರ ಯೋಚನೆಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ತಾಯಿ : ಅಲ್ಲವೊ ಆ್ಯಂಟಿ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ..... ಪಾದ್ರಿಗಳು.....

ಆ್ಯಂಟಿ : ಅಮ್ಮ ಅದೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನೀವು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವಿರಬಹುದು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಸಾರವೂ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರೇ ಒಂದು ಸಭೆ ಸೇರಿ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಯಾರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಇರಲಿಲ್ಲವೋ, ಅಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗದೆ ಉಳಿದಿದ್ದ ಯುವಕರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಮದುವರೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಮದುವೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು.

ತಾಯಿ : ಯುವಕರು! ಹುಂ! ಯುವಕರಿಗೆ ಆಗ ಬಹುಶಃ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲಾಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಗೇನೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗಿರಲೂಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ್ದರೂ ತಪ್ಪಿರಬಹುದು. ಅವರೇ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ಅರಿತು ಹಳೆಯ ಪಾದ್ರಿಗಳಂತೆಯೇ ಮತ್ತೆ ಮದುವೆಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು. (ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವಾಗ ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಾ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡುವಳು. ತನ್ನಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಳು). ನಾನೇನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ? ನನ್ನೊಳಗೆ ದೆವ್ವ ಹೊಕ್ಕಿಲ್ಲ ತಾನೇ? ದೇವ ರೇ... ದೇವರೇ!! ಇದೇನಾಗುತ್ತಿದೆ?

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ) ಹಾಗೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸುವುದು ಪಾದರಿಯಲ್ಲ, ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಸೈತಾನನ ತಮ್ಮನೇ ಇರಬೇಕು. ದೇವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸದಿರುವುದೇ ಕ್ಷೇಮ. (ಎಂದು ಕೈಯಿಂದ ಕ್ರಾಸಿನ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.).... ಇನ್ನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ವಿಷಯ. ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಎಂದಾದರೂ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂದರೆ ಮದುವೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಎನ್ನುವುದು.

ತಾಯಿ : (ಭಾವೋದ್ವಿಗ್ನತೆಯಿಂದ ಆ್ಯಂಟಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಿಂದ) ಆ್ಯಂಟಿ.... ಆ್ಯಂಟಿ...... ಇದೇನು.... ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆಯೋ ಅಥವಾ ನಿನ್ನ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಶಕ್ತಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ! .... ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನಾನು ಹಿಗ್ಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ತೊಂದರೆ ತಾಪತ್ರಯಗಳು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಕಷ್ಟಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮೊದಲು ನಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.... 'ಪ್ರಾದಿಗಳು ಮದುವೆಯಾಗದೆ ಇರುವುದೇ ಸರಿ' ಎಂದು, ಎಂದಾದರೂ ನನ್ನ ಪಾಲ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೇನು?

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕು) ಇದೇನು ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ ಅಮ್ಮ. ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನಾರು ಹೇಳಬೇಕು? ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅವರು 'ಮದುವೆಯಾಗದಿರುವುದೇ ಸರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.... ಯಾಕೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಹಾಗೆಂದೂ ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ?.... (ನಗುತ್ತಾ) ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ, ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೇಗಿರಬಹುದು! ನೀವೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.... ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ... ಇನ್ನೂ ವಿಚಿತ್ರ ಹೇಗಿರುತ್ತೇಂದ್ರೆ.... (ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ) ಆ ಪಾದ್ರಿ ಇನ್ನೇನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಚರ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು... ಆಗ ಮಗು ಒಂದೆ ಸಮನೆ ರಂಪ ಮಾಡಲು... ಕಿರುಚಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೆ.... ಆಗ ಆ ಪಾದ್ರಿಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಹಾ! ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಮಗು. ಧರಿಸಿರುವ ಗೌನನ್ನು ಎಳೆದಾಡುತ್ತ ರಂಪ ಮಾಡುತ್ತ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಮಗು. ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಪಾಲ್!!.... ನೀವೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಹೇಗಿರ ಬಹುದೂಂತ!!.... ಆಗ ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ ಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪರದಾಟ!

ತಾಯಿ : (ಸ್ವಗತ) ಹುಂ! ಮುದ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳು!!

ಆ್ಯಂಟಿ : (ನಗುತ್ತಲೇ) ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಾದ್ರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಒಂದು ತಮಾಷೆಯ ವಸ್ತು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಗಾಳಿ ಸೇವನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಹೆಂಗಸರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ... ಒಂದು ವೇಳೆ ಪಾದ್ರಿಯ ಹೆಂಡತಿ

ಆತ್ಮನಿವೇದನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ, ಬೇರೆ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಬಳಿಗೇ ಹೇಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯ?

ತಾಯಿ : ಪಾದ್ರಿಯ ತಾಯಿಯಾದವಳು ಹಾಗಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಅವಳು ಯಾರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು?

ಆ್ಯಂಟಿ : ತಾಯಿಯಾದರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯ.... ಇದೆಲ್ಲ ಇರಲಿ.... ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ ಅವರು ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದಾದಂತಹ ಹೆಣ್ಣು ಯಾವುದಿದೆ? ಬಹುಶಃ ಕಿಂಗ್ ನಿಕೊಡಿಮಸ್‌ನ ಮೊಮ್ಮಗಳು? (ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಗುತ್ತಾನೆ)

ತಾಯಿ : ಪಾಲ್ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಇದೆ. ಅವಳು ಎಗ್ನೀಸ್

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ) ಇಲ್ಲ.... ಇಲ್ಲ.... ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಕುರೂಪಿ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆಗದು. ಅಂತಹ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸುವುದೇ? ಖಂಡಿತ ಕೂಡದು.

ತಾಯಿ : ಆ್ಯಂಟಿ ನೀನು ಅವಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಬಹಳ ಸುಂದರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ; ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದಾಳೆ; ಕೆಂಬಣ್ಣದ ತುಟಿಗಳು; ಸೇಬಿನ ಬಣ್ಣದ ಕೆನ್ನೆಗಳು; ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬಳುಕುವ ಮೈಯ್ಯಿ; ಅವಳ ಸ್ಪರ್ಷವೇ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ. ನೋಡಿದಷ್ಟೂ ನೊಡಬೇಕೆನಿಸುವ ಮತ್ತು ಬರಿಸುವ ರೂಪು!!

ಆ್ಯಂಟಿ : ನೀವು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು. (ಹಟದ ದನಿಯಿಂದ) ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇ?.... ಅವಳು ಕುರೂಪಿ ವಯಸ್ಸಾದವಳು; ಒಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇರುವವಳು; ಅಲ್ಲದೆ.... (ಎಂದು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ಆ್ಯಂಟಿಗೆ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವನ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಪಾಲ್‌ನ ಪ್ರವೇಶ. ಬರುತ್ತಲೇ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಕೂರುತ್ತಾನೆ. ತಾಯಿ ಎದ್ದು ಅವನ ಮುಂದೆ ಚಹದ ಬಟ್ಟಲನ್ನಿರಿಸಿ ಕೆಟಲ್‌ನಿಂದ ಚಹವನ್ನು ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಸುರಿಯುತ್ತಾಳೆ.)

ಪಾಲ್ : (ಚಹದ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ತುಟಿಗಿರಿಸುತ್ತ) ಅಮ್ಮ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿದೆ ತಾನೇ?

ತಾಯಿ : ಹೂಂ! (ಹಾಗೆಯೇ ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಆ್ಯಂಟಿಯ ಕಡೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.)

ಪಾಲ್ : (ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ್ಯಂಟಿಯ ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ) ಆ್ಯಂಟಿ.... ಆ್ಯಂಟಿ..... ಇಲ್ಲಿ ಬಾ ನೀನು. (ಬರುತ್ತಾನೆ) ಈ ಕೂಡಲೇ ನೀನು ಚರ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನಂತರ ಆ ಮುದುಕನ ಅಂತಿಮ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದಿರಿಸು. ನಾನೂ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ) ಆಯಿತು ಫಾದರ್. ಇದೋ ಈಗಲೇ ಹೊರಟೆ (ಎಂದು ವೇಗವಾಗಿ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾಲ್ : ಒಂದು ನಿಮಿಷ ನಿಲ್ಲು. ಏನಾದರೂ ತಿಂಡಿ ತಿಂದೆಯಾ?

ತಾಯಿ : 'ತಿಂಡಿ ಗಿಂಡಿ ಏನೂ ಬೇಡ' ಎಂದ. ಅವನು ತಿನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಪಾಲ್ : ಓ ಹಾಗೋ! ನಾನೂ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಹೇಗೆ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೋ.... ಆ್ಯಂಟಿ ಬಾ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೋ. (ತಾಯಿ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಅಮ್ಮ ಅವನಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಏನಾದರೂ ಕೊಡು.

(ತಾಯಿ ಮಗನ ಮಾತನ್ನು ಆಜ್ಞಾಧಾರಕಳಂತೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆ್ಯಂಟಿಯ ಮುಂದೆ ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಾಳೆ ಆ್ಯಂಟಿ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ, ಪಾದ್ರಿಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ತಿಂದುಮುಗಿಸಿ)

ಆ್ಯಂಟಿ : ಫಾದರ್ ನಾನಿನ್ನು ಬರಲೇ?

ಪಾಲ್ : ಹೂಂ! ಹೋಗು. ಆದರೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ. ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನೀಗ ಹೊಸ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು. ನನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವುದು ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಹಳೆಯದು.... ಇರಲಿ. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಚರ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು... ತಿಳಿಯಿತೇ...? ಈ ದಿನ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಬರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ... ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಅರ್ಥವಾಯಿತು ತಾನೇ?

ಆ್ಯಂಟಿ : ಹೂಂ! ಫಾದರ್, ನಾನಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ನೀವು ಬರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. (ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಓಡುತ್ತಾನೆ.)

(ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನ. ಪಾಲ್ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಮನಸ್ಸು ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿದೆ. ತಾಯಿ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಅದೂ ಇದೂ

ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದರೂ ಆಗಾಗ ಪಾಲ್‌ನ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಕಡೆ ತಿರುಗುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೂ ಪಾಲ್ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ತಾನೇ ಮಾತನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವವಳಂತೆ)

ತಾಯಿ : ಪಾಲ್, ನಾನು ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗೇ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆಗಲೇ ಅವಳು ಎದ್ದು ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಬಹುಶಃ ಅವಳಿಗೆ ಬೇಗ ಏಳುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿರಬೇಕು. ಅವಳ ಬಳಿಗೇ ಹೋಗಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗೆ ಇರಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಿದಂತಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಪತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಳು. ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವೇನೂ ಬೇಡವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಹೇಳಿ ಹೊರಟೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳೇ 'ಸ್ವಲ್ಪ ಇರು' ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪತ್ರ ಓದಿದಳು. ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಕಾಗದದ ಬಿಳುಪಿನಂತೆ ಬಿಳುಚಿಕೊಂಡಳು.... ಆಮೇಲೆ ನನ್ನತ್ತ ತಿರುಗಿ, 'ಹೋಗು, ದೇವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಪಾಲ್ : (ಉದ್ವಿಗ್ನನಾಗಿ) ಸಾಕು.... ಸಾಕು. ನಿಲ್ಲಿಸು ನಿನ್ನ ಬಡಬಡಿಕೆಯನ್ನು.... ಅರ್ಥವಾಯಿತು ತಾನೇ, ಹೇಳಿದ್ದು? ಇನ್ನು ಒಂದು.... ಒಂದು ಮಾತು.... ಕೂಡದು. ಇವತ್ತಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಕು. ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನೂ ನಾನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನೀನು ಹೀಗೇ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ, ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡಲು ಮನಸ್ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ... ನನಗೆ ಶಾಂತಿ ಬೇಕು; ನೆಮ್ಮದಿ ಬೇಕು.... ಅದು ಸಿಗುವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ... ಹೋಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. (ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.)

* * *

ದೃಶ್ಯ – 5

(ಮೇಳದ ಪ್ರವೇಶ. ಎರಡು ಸೀಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರಾದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರಂತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ.)

ಒಬ್ಬ (ಒಂದನೆಯವ) : ಓ ದಯಾಮಯ! ಭಗವಂತ! ನಿನ್ನಾಟಗಳ ಮಾಟಗಳ ನಾವೆಂತು ಅರಿತೇವು?

ಎರಡನೆಯವ : ಕಾಡುತಿದೆ ಒಳ ಹೊರಗೆ ಕೊನೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ.

ಮೂರನೆಯವ : ತನ್ನ ತಾನು ಗೆಲ್ಲಲಾರದೆ, ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಆರದೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಪಾಪ! ಆ ಬಡಪಾಯಿ!!..... ಓಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ..... ಓಡುವ ಗುರಿ ತಿಳಿಯದೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯವ : ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕೆ ಮರಿಯಾಗಿ ಒಡೆಯುವ ಕಾಮನೆಗಳ ಮಹಾಪೂರದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಕೊಳಚು ಚರಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳ ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ.

ಐದನೆಯವ : ಪಾಪ! ಆ ಪಾದ್ರಿ ತನಗೆ ತಾನೆ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಂಡ ಕಂಡದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ, ತನ್ನ ಏಕಾಕಿತನದ ಭಯಂಕರತೆಯನ್ನು ಮರೆಯಲು ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆರನೆಯವ : ಗೋಡೆಯನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿದ; ಮರವನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿದ; ಚರ್ಚಿನ ಗಂಟೇನ ಗೋಳಾಡಿಸಿದ. ನಾಯೀನ ಕಂಡ; ಕುರೀನ ಕಂಡ; ಹದ್ದುಗಳನ್ನು ಕಂಡ. ಕಂಡ ಕಂಡ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದ; ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

ಮೊದಲನೆಯವ : ಮಾಮೂಲಿಗಿಂತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ನಗುತ್ತಾನೆ.

ಎರಡನೆಯವ : ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮನಸಿಲ್ಲ; ನಗುವಿನಲಿ ಗೆಲುವಿಲ್ಲ, ಅವನು ಮಾಡುವ ಯಾವೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ.

ಮೂರನೆಯವ : ಉನ್ಮತ್ತ, ಉನ್ಮಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಬೇಕು ಬೇಡದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯವ : ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ.

ಐದನೆಯವ : ಆ ದುಷ್ಟ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಪಿ ಮುಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ.

ಆರನೆಯವ : ಅವಳ ಆ ಮಾದಕ ನಗೆಯ ಮಹಾಪೂರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ.

ಎಲ್ಲರೂ : ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಪಾಪಕೂಟದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಪಾತಾಳದಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸೈತಾನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಪ್ರಪಂಚವೇ ತಿರುಗು ಮುರುಗಾಗಿದೆ. ಬದುಕಿನ ಭಗ್ನಾವಶೇಷಗಳ ನಡುವೆ ರೋಗಪೀಡಿತವಾದ ಅವನ ಆತ್ಮ ನರಳುತ್ತಲೇ ಚೀರುತ್ತಲೇ ಅಲೆಯುತ್ತಿದೆ; ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಾಣಿಸುವುದು ನಿರ್ಜೀವ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಮಾತ್ರ! ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ವಂಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಪಾಪ ಭೀತಿಯೊಳಗೆ ಕುದಿ ಕುದಿಯುತ್ತಲೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆತ್ಮ ನಿವೇದನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾನೆ. ತಾನೆ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗಾಗಿ ನಗುತ್ತಾನೆ. ಮರುಕ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನೀಗ ಮನುಷ್ಯನೇ ಅಲ್ಲ!!

ಮೊದಲನೆಯವ : ದೇವರಂತಿದ್ದವ ನಮ್ಮ ಕನಸುಗಳಿಗೆ ರೂಪು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವ.

ಎರಡನೆಯವ : ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಕುರಿಗಳಂತೆ ಅಲೆಯುತ್ತ ದೇವರು, ಧರ್ಮದ ಭೀತಿ ಇಲ್ಲದೆ,

ಮೂರನೆಯವ : ಪುಂಡು ಪೋಕರಿಗಳಂತೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಊರಿನ ಜನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿದವ.

ನಾಲ್ಕನೆಯವ : ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯಬೇಕು; ಶುಚಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಐದನೆಯವ : ಸಂಯಮದಿಂದ, ನಿಗ್ರಹದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕು. ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಡಬೇಕು.

ಆರನೆಯವ : ಭಕ್ತಿ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ದೈವಭೀತಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ದುಡಿಮೆಗಳೇ ಬಡತನವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದವ.

ಎಲ್ಲರೂ : ಇಂದೇಕೆ ಹೀಗಾದ? ದೇವರೇ ಇದು ನಿನಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಸೇವಕ. ನಿನ್ನ ಮಗು. ನೀನೇಕೆ ನಿಷ್ಠುರವಾಗಿ ಸುಮ್ಮನಿರುವೆ. ಅವನ ಆತ್ಮಪತನವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರೆಯಾ? ನಮಗೆ ಬೆಳಕಾಗಿದ್ದವನ ಉಳಿಸಿಕೊಡಲಾರೆಯಾ?.... ಹೀಗೆಲ್ಲ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೂರಿನ ಶಾಪವೇ? ಕರುಣಾಮಯಿ, ಕಣ್ಣು ತೆರೆ.

1 ನೆಯವ : ಕಿಂಗ್ ನಿಕೊಡಿಮಸ್‌ನ ಅಂತಿಮ ತೈಲಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರಬೇಕು ನಮ್ಮ ತಂದೆ; ನಮ್ಮ ಪಾದ್ರಿ.

2 ನೆಯವ : ಹೌದು ಬನ್ನಿ ಗೆಳೆಯರೆ. ಆತನ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಲ್ಲಿದ್ದು ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸೋಣ. ನಮ್ಮ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಆತನನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಉದ್ಧರಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡೋಣ.

3 ನೆಯವ : ಹೌದು ಈಗಲೆ ಹೋಗೋಣ ಬನ್ನಿ.

(ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಲಾಗಿ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಕಾವಲುಗಾರ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ನಾಯಿ ರಂಗದ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬೊಗಳಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾವಲುಗಾರ ಹಚ್! ಹಚ್! ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಿರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನಾಯಿ ಬೊಗಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬೊಗಳುವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಪಾದ್ರಿ ಬರುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.)

ಕಾವಲುಗಾರ : (ಸ್ವಗತ) ಓ ಫಾದರ್ ಇರುವಂತಿದೆ! ಇದೇನಿದು? ನಿಕೊಡಿಮಸ್‌ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿರಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲ...? ಇರಲಿ ನಾನೇ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. (ಪ್ರಕಟ) ನಮಸ್ಕಾರ ಫಾದರ್ (ಎಂದು ಸೆಲ್ಯೂಟ್

ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ)... ನಾನು ಆ ಕಾಯಿಲೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡೋಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಇಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೇನೆ 101 ಜ್ವರ ಇತ್ತು. ನಾಡಿ ಮಿಡಿತ ಜೋರಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನ ಸೊಂಟ ಊದಿದೆ. ಅವನ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಅವನಿಗೆ ಕ್ವಿನೈನ್ ಗುಳಿಗೆ ಕೊಡೋಕೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ನಾನು ಅದರ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಅ ಮಗು ಅಳೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ತಕ್ಷಣ ಹೋಗಿ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆದು ತರಲು ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ನಾನು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. 'ಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕಳಿಸು ಎಂದೆ. ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಲು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಇದೆ. ಬದುಕಿದ್ದಾಗಂತೂ ಹಣ ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಾಯುವಾಗಲಾದರೂ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿ' ಎಂದೆ.

ಪಾಲ್ (ಪಾದ್ರಿ) : (ಏನನ್ನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತ) ನಿಜ, ನಿಜ. ನಾಳೆ ವೈದ್ಯರು ಬರುವವರೆಗೆ ಆತ ಕಾಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಆತ ತುಂಬ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಬೇಕಾಗಬಹುದು.

ಕಾವಲುಗಾರ : ಹಾಗೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಆತ ತುಂಬ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದಿದ್ದರೆ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆತರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆ ಮುದಿಯನಿಗೇನು? ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕಕ್ಕಬಹುದು. ದುಡ್ಡು ಕೊಡಲಾಗದಷ್ಟು ದಿವಾಳಿ ಎದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಅಂತ ನಾನೇ ತಯಾರಿಸಿದ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಹೋದರೆ ಅವನ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಸುತರಾಂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಬೇಸರವಾಗಿ ನಾನೇ ಹೊರಟು ಬಂದೆ.

ಪಾದ್ರಿ : ಅವನ ಮೇಲೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಸಿಡುಕು? ನಿನಗೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯವಾದರೂ ಏನು? ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಬೇಡದವರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು.

ಕಾವಲುಗಾರ : (ಸ್ವಗತ) ಈ ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಷ್ಟ! ಈತ ಈಗ ನಿಜವಾದ ಪಾದ್ರಿಯಂತೆ ಎಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮಾತಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾನೆ!

ಪಾದ್ರಿ : ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮನಾದೆ? ಮಾತಾಡು.

ಕಾವಲುಗಾರ : ಫಾದರ್ ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ?

ಪಾದ್ರಿ : ಆತನಿಗೆ ಕಮ್ಯುನಿಯನ್ ಸಿಗಬೇಕು.

ಕಾವಲುಗಾರ : ನೀವು ಅವನಿಗೆ ಅದನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರೇನು?

ಪಾದ್ರಿ : ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವಂತಹ ಅಪಾಯವೇನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಕಾವಲುಗಾರ : (ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನ ದಾಟಿಯಲ್ಲಿ) ಅಲ್ಲ, ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಧಿಮಾಕು! ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆದು ತರಲು ನನ್ನಂತಹವನಿಗೆ, ಸೇವಕನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ!! ಮೊದಲೇ ನನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳಿವೆ. ಆದರೂ ಅವನ ಮೇಲಿನ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆ. ಇದೇ ನೋಡಿ! (ತಿರಸ್ಕಾರ).... (ಮತ್ತೆ ವಿನಯದಿಂದ) ನಾನಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇನೆ ಫಾದರ್. ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಿ. (ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಹೊಡೆದು ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ಆ್ಯಂಟಿ : ಫಾದರ್, ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀವೇನಿದ್ದರೂ ನಿಮಗಾಗಿ ತೆಗೆದಿರಿಸಿರುವ ಸರ್ಪ್ಲೀಸ್ ಮತ್ತು ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದೊಂದೇ ಬಾಕಿ. ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತೈಲವನ್ನು ತುಂಬಿರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಹೊರಡುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಜನ ಆಗಲೇ ಕಾದಿದ್ದಾರೆ. ಫಾದರ್ ಈ ಛತ್ರಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹಿಡಿಯಲೆ?

ಪಾದ್ರಿ : ಆ್ಯಂಟಿ, ಮೊದಲು ನೀನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು.

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಅಪರಾಧಿಯಂತೆ) ಕ್ಷಮಿಸಿ ಫಾದರ್, ತಪ್ಪಾಯಿತು.

ಪಾದ್ರಿ : ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಅತಿಯಾಯಿತು. ಒಂದ ನಿಮಿಷವೂ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದಿಲ್ಲ. (ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಗುಂಪು ನೋಡಿ) ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದರು? ಯಾರಾದರೂ ನಾನು ಬರುತ್ತಿರುವ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಸಾರಿದರೇನು?

ಆ್ಯಂಟಿಯೋ : (ವಿನಯದಿಂದ) ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಫಾದರ್. (ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅವನ ಮುಖದ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.) (ಫಾದರ್ (ಪಾದ್ರಿ) ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಏಗ್ನಿಸ್‌ಳ ಸೇವಕಿಯೂ ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಭೀತಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮೈಯಲ್ಲಿ ನಡುಕ, ತೈಲದ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವನಿಗೆ ತೀರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರುವ ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್‌ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದಲೆ ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ಆ್ಯಂಟಿ : ಫಾದರ್, ನಿಮಗೆ ಮೈ ಸ್ವಸ್ಥವಿಲ್ಲವೇನು? ನೋಡಿದರೆ ತುಂಬ ಹೆದರಿಕೊಂಡಂತಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಲು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಬರಬಾರದಿತ್ತು. ಅವನೇನೂ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಪಾದ್ರಿ : ಆ್ಯಂಟಿ ಬೇಗ ನಡಿ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಈ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಡಬೇಕು. ನನಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳೇ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಿ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಲು ಹೇಳಿದವರಾರು?.... ನನಗೆ ಈ ರೀತಿ ಜನಜಂಗುಳಿ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿಗೆ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ದೂರ ಸರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಬಾ.

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಖುಷಿಯಿಂದ) ಏಯ್ ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಿ. ಈ ರೀತಿ ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಗದ್ದಲ ಮಾಡಿದರೆ ಫಾದರ್‌ಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಡೀರಿ ಇಲ್ಲಿಂದ. ಆ ಮುದುಕನ ಸಂಸ್ಕರಣಕ್ಕೆ, ಆತ್ಮ ನಿವೇದನೆಗೆ ಬೇರೆ ಹೋಗಬೇಕಿದೆ... ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮುಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಫಾದರ್‌ನನ್ನು ಎಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲ... ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಂಗಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ?.... ಹೊರಡಿ..... ಬೇಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಿ (ಎಂದು ನುಗ್ಗಿ ಅವರನ್ನು ತರಬುತ್ತಾನೆ. ಜನ ಏನೇನೋ ಗೊಣಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪಾದ್ರಿ ಮತ್ತು ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ ರಂಗದ ಎಡಬದಿಗೆ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ.)

ದೃಶ್ಯ – 6

(ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ತಾಯಿ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ಪಾಲ್ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ತಾಯಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.... ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ನಂತರ ತಾಯಿಯೇ ಮಾತಿಗೆ ಮೊದಲಿಡುತ್ತಾಳೆ.)

ತಾಯಿ : ಪಾಲ್, ನಿಕೋಡಿಮಸ್‌ನ ಅಂತಿಮ ಮಜ್ಜನವೇನಾಯಿತು? ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರಿತೇನು? ನಿಕೋಡಿಮಸ್ ಈಗ ಹೇಗಿದ್ದಾನೆ?

ಪಾಲ್ : ಇಲ್ಲ ಅಮ್ಮ ನಾನು ಹೋದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಿಕೋಡಿಮಸ್‌ನೇ ಪತ್ತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಏನಾದರೋ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹಾಳಾದ ಆ್ಯಂಟಿ ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ತನೋ ಬರುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಆಗಲೇ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಓಡಿಹೋದ.

ತಾಯಿ : ಸಿಟ್ಟೇಕೆ ಪಾಲ್. ಅವನಿನ್ನೂ ಹುಡುಗ. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪುಟಿಯುವ ವಯಸ್ಸು. ಅವನನ್ನು ಯಾವ ಆಲೋಚನೆಗಳೂ ಕಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮುಗ್ಧತೆಯೇ ಅವನ ಅಮೂಲ್ಯ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ದಣಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ತಾನೇ ಬಂದು ನಿಕೋಡಿಮಸ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಓಡಿದ. ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದು ಇನ್ನೇನು ಬಂದೇಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ತಾನು ಕೇಳಿದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿ. ರೆಕ್ಕೆ ಪುಕ್ಕ ಹಚ್ಚಿ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅದ್ಭುತ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ಕತೆಯಂತೆ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಪಾಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೆ ಮೊದಲೇ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲ ತಿಳಿದಿತ್ತು?

ತಾಯಿ : ನನಗೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ನಿಂತು ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಪನಿಜ್ಜಾ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಆ್ಯಂಟಿಗೆ ಕುತೂಹಲ; ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ.

ಪಾಲ್ : ಸರಿ. ಆ್ಯಂಟಿ ಬಂದರೆ ಅವನನ್ನು ನನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಕಳಿಸು. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಹಳ ಮಾತನಾಡುವುದಿದೆ. ಅವರ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಕಾಣಬೇಕಿದೆ. (ಎಂದು ಎದ್ದು ಹೊರಡಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ್ಯಂಟಿ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಎದುರಿಗೆ ಪಾಲ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಮಾತಾಡದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕುರಿತು)

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ) ಅಮ್ಮ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೈದಿರಬೇಕಲ್ಲ? (ಅಳುಮೋರೆ ಹಾಕುವನು.)

ತಾಯಿ : ನೀನು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಬೇಕು? (ನಗುವಳು)

ಆ್ಯಂಟಿ : ಅಮ್ಮ ನಿಕೊಡಿಮಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಜನ ಏನೇನು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು ಗೊತ್ತಾ? ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ನೀವು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾಯಿ : (ಆಶ್ಚರ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ) ಹೌದೇನು? ಹಾಗಾದರೆ ಹೇಳು ನೋಡೋಣ.

ಆ್ಯಂಟಿ : ಉಹುಂ! ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಕತೆ ಮುಗಿದಂತೆ....! ಅವರೆಂದಿಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಪಾದ್ರಿ ಆಗಲು ಬಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಈಗಲೇ ಅವರು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ತಾಯಿ : ಹಾಗೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳು. ನೀನು ಕಂಡದ್ದನ್ನು, ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು, ಒಂದೂ ಬಿಡದಂತೆ ಹೇಳು. ಓಡಿಹೋದ ನಿಕೋಡಿಮಸ್ ಹಿಂತಿರುಗಿದನೇನು?

ಆ್ಯಂಟಿ : ಅಯ್ಯೋ, ಅಮ್ಮ! ನಿನಗೊಂದಿಷ್ಟೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲಂತೆ. ಅವನ ಬಂಧುಗಳು ಅವನ ಹಣ ಲಪಟಾಯಿಸಲು

ಎಲ್ಲಿಗೋ ಒಯ್ದುಬಿಟ್ಟರಂತೆ!.... ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ಅವನನ್ನು ನಾಯಿಯೋ ಹದ್ದೋ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತಂತೆ!!... ಅಮ್ಮ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರದ ಸುದ್ದಿ ಎಂದರೆ.... ಅವನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಾಯಿಲೆ ಇದ್ದರೂ, ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೇ ಸಾಯಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಅದೃಶ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಹೊಕ್ಕಿರುವ ಹಾಗೆ ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಎದ್ದು ದಡ ದಡ ಬೆಟ್ಟವೇರಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನಂತೆ!!! ಅವನಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಅವನ ಜನ ಆಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಹೊತ್ತು ತಂದರಂತೆ!!!

ಪಾಲ್ : (ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾ) ಆ್ಯಂಟಿ. ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸಾಕು ಮಾಡಿ ಮೊದಲು ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನು. ಶಿಕಾರಿ ಮುದುಕನ ವಿಷಯ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನಗೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಏನೂ ಹೊಳೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲ, ತೆಪ್ಪಗೆ ಕುಳಿತು ತಿಂದು ಮುಗಿಸು. (ಆ್ಯಂಟಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಡೀ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನೀರವತೆ ತುಂಬಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳ ನಂತರ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟುವ ಸದ್ದು. ಆ್ಯಂಟಿ ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಅವನ ದನಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ)

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಗದ್ದರಿಸುವಂತೆ) ಯಾರು ನೀನು? ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದೆ? ನಿನಗೆ ಏನಾಗಬೇಕಿತ್ತು? ಯಾರು ಬೇಕಿತ್ತು?

ಹೆಂಗಸು : (ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ) ಚಿಕ್ಕ ದಣಿ, ನನ್ನ ಮಗಳು ತೀರಾ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಪಾದ್ರಿಯವರನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳನ್ನು ದೆವ್ವದ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಆ್ಯಂಟಿ : ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದೇ? ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿ ಪಾದ್ರಿಯವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದೇ? ನಾಳೆ ಬೇಕಾದರೆ ಬನ್ನಿ.

ಹೆಂಗಸು : (ಅಂಗಲಾಚುತ್ತಾ) ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ ಚಿಕ್ಕದಣಿ. ನೋಡು ದೆವ್ವಹಿಡಿದ ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ? ಅವಳ ಕಾಟವನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಬಿಡು. ಆ ತಂದೆ ಬಯಸಿದರೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರು.

ಪಾಲ್ : ಆ್ಯಂಟಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡು.

(ಆ್ಯಂಟಿ ಅವರನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಒಳಗೆ ಬರಲು ಒಪ್ಪದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಎಳೆದುತರುತ್ತಾನೆ. ಹೆಂಗಸು ಭಯಗ್ರಸ್ತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಮುಖ ಪೇಲವವಾಗಿದೆ. ಕೊಳೆಯಾದ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲಿನ ಸುತ್ತ ಕೆಂಪು ವಸ್ತ್ರ ಸುತ್ತಿದ ನೀಲಿಗಟ್ಟಿದ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ಜೊತೆಗಿದ್ದಾಳೆ.)

ಪಾಲ್ : (ಕರುಣಾಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿ) ಏನಾಗಿದೆ ತಾಯಿ ಈ ಮಗುವಿಗೆ?

ಹೆಂಗಸು : ಫಾದರ್, ಈಗ ನೀವು ಕಾಣುತ್ತಿರುವಂತೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಇದು ಮೂರನೇ ಬಾರಿ. ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಸದಾ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪರಿವೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. (ತಾಯಿಯ ಹಿಡಿತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಪಾದ್ರಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾಳೆ. ಪಾದ್ರಿ ಅವಳನ್ನು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.... ಕ್ಷಣಕಾಲ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಕಣ್ತೆರೆದು)

ಪಾದ್ರಿ : ತಾಯಿ, ಈ ಮಗು ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತೇನು?

ಹೆಂಗಸು : ಇಲ್ಲ ಫಾದರ್, ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಪಾದ್ರಿ : ತಾಯಿ, ನನಗೆ ಹೊಳೆದಂತೆ ಈ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ.

ಹೆಂಗಸು : ಅಂದ.... ಅಂದರೆ.... ನನ್ನ ಮಗಳು ನನ್ನ ಮಗಳಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ ಫಾದರ್.(ಅಳುವಳು)

ಪಾದ್ರಿ : ಆ್ಯಂಟಿ ಆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ.

(ಆ್ಯಂಟಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಪಾದ್ರಿ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಆ ಹುಡಿಗಿಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನಿರಿಸಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದುತ್ತಾನೆ.)

"ಗ್ಯಾಲಿಲೀಯ ಆ ಕಡೆ ಇರುವ ಗದಾರಿನೀಸ್ ಎಂಬ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರು ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅವನು ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದ. ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಭೂತ ಹಿಡಿದಿದ್ದ

ಆತ ಬಟ್ಟೆ ತೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೊಂದು ನಿವಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಾಸವೆಂದರೆ ಗೋರಿ. ಜೀಸಸ್‌ನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಆತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳುತ್ತಾ ಅವನೆದುರು ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ದೊಡ್ಡದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, 'ಓ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ದೇವಪುತ್ರನೇ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ನನಗೇನು ಕೆಲಸ? ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಪೀಡಿಸಬೇಡ.

('ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ನನಗೇನು ಕೆಲಸ' ಎಂಬ ಸಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಪಾದ್ರಿಯ ಕೈಗಳು ನಿಂತು ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆತನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಧಾರಾಕರವಾಗಿ ನೀರು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ್ಯಂಟಿಭಾವೋದ್ವೇಗದಿಂದ ಕುಸಿದು ಆ ವಿಧವೆ ಹೆಂಗಸಿನ ಬಳಿ ಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೇ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ. ತನ್ನೊಳಗೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡ.)

ಆ್ಯಂಟಿ : 'ದೇವ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಓದುವಾಗ ಕಣ್ಣೀರುಗರೆವ ಈತ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ, ನಿಜಕ್ಕೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುರುಷ!' (ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಸ್ತಿಮಿತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಸಂತೋಷದ ಅತಿರೇಕದಿಂದ ಆ ಹೆಂಗಸು ಆ್ಯಂಟಿಯನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ.)

ಹೆಂಗಸು : ದಣಿ.... ನಿನ್ನ ಈ ಫಾದರ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವರೇ ಸರಿ. (ಎಂದು ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಾಲ್‌ನ ಕಾಲ ಬಳಿ ಕುಸಿದುಕೂರುತ್ತಾಳೆ. ಪಾಲ್ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಪಾಲ್ : "ಈಗ ದೆವ್ವ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಮನುಷ್ಯ ಜೀಸಸ್‌ನ ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ದು ಬಿಡುವುದಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ, "ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗು. ದೇವರು ಎಂಥ ಪವಾಡ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನಿಂದ ಭೂತವನ್ನು ಹೊರಗೋಡಿಸಿದ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸು." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟ....

(ಪಾದ್ರಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ್ಯಂಟಿ ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸು ಸಂಭ್ರಮಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪಾಲ್ ನಿರ್ಭಾವುಕತೆಯಿಂದ ಇದ್ದಾನೆ. ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವ ತುಂಬಿಬಂದ ಹೆಂಗಸು ಪಾದ್ರಿಯ (ಪಾಲ್) ಪಾದಗಳನ್ನು ಚುಂಬಿಸಲು ಬಗ್ಗಿದಾಗ ಪಾಲ್ ಹಾವು ತುಳಿದವರಂತೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕ್ಷಣ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು)

ಪಾಲ್ : ದೇವರು ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಲಿ. ನಿನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಆರಾಮವಾಯಿತಲ್ಲವೇ?

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ) ಫಾದರ್, ಫಾದರ್ ಎಂತಹ ಪವಾಡವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿರಿ.... ನಾನು ಊರಿಗೆಲ್ಲ ಈ ಪವಾಡದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೆವ್ವವೂ ಫಾದರ್‌ಗೆ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ನೀನಾಮಾಸಿಯಾಳ ಮೈ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತೆಂದು ಈಗಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಅಮ್ಮನಿಗೂ ಹೇಳಬೇಕು.

ಪಾಲ್ : (ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ) ಆ್ಯಂಟಿ ನಿನ್ನದು ಅತಿಯಾಯಿತು. ನಿನಗೆಲ್ಲೊ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರಬೇಕು.... ಇದೋ ನೋಡು, ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ಈ ವಿಷಯ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಕೂಡದು. ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಅಳುಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು) ಫಾದರ್, ಫಾದರ್ ನಾನು ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇವರೇ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. (ಬಾಗಿಲು ಬಡಿವ ಶಬ್ದ)

ಪಾಲ್ : ಅದೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಬೇಡ, ನೀನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಕೂಡದು. ನೋಡು ಯಾರೋ ಬಂದಂತಿದೆ.

(ಆ್ಯಂಟಿಯೋ ಹೋಗಿ ಬರುವಾಗ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕಾವಲುಗಾರ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಂದ ಕಾವಲುಗಾರ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡವರಂತೆ ಅವರು ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.)

ಕಾವಲುಗಾರ : (ಸಂಕೋಚದಿಂದ) ಫಾದರ್ ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಶಿಕಾರಿ ಮುದುಕ ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ಅಂತಿಮ ಮಜ್ಜನ ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಅಲ್ಲಿಗ ಬರಬೇಕಂತೆ.

ಪಾಲ್ : ಹೂಂ, ಆಗಲಿ. (ದೀರ್ಘ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು) ಆದರೆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಆ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ?

ಕಾವಲುಗಾರ : ಅದರ ಯೋಚನೆ ನನಗಿರಲಿ ಫಾದರ್.

ಪಾಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ಸರಿ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಡೋಣ.... ಅಂದ ಹಾಗೆ ನೀನೇನಾದರೂ ಕುಡಿಯಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯ?

ಕಾವಲುಗಾರ : ಫಾದರ್, ಅದನ್ನು ಬೇಡವೆನ್ನುವುದು ಅಗೌರವದ ಸೂಚನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(ಪಾಲ್ ಗ್ಲಾಸಿಗೆ ವೈನನ್ನು ಸುರಿದು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಕಾವಲುಗಾರ ಒಂದು ಹನಿಯನ್ನೂ ಬಿಡದಂತೆ ಗಟಗಟ ಕುಡಿದು ಗ್ಲಾಸನ್ನು ಕೆಳಗಿರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಮಿಲಿಟರಿ ಸೆಲ್ಯುಟ್ ಹೊಡೆದು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಕಾವಲುಗಾರ ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ್ಯಂಟಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಪಾಲ್ ಬಳಿ ಸರಿದು ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ಆ್ಯಂಟಿ : ಫಾದರ್, ಹೊರಡಲು ಏನೇನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ? ಛತ್ರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೇಗೆ? (ದನಿಯಲ್ಲಿ ಆತುರತೆ)

ಪಾಲ್ : ಆ್ಯಂಟಿ. ನಿನಗೇಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆತುರ? ನಾನಂತೂ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಬರಲೇಬೇಕೆಂಬುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಇದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಆ್ಯಂಟಿ : ಬೇಡ ಫಾದರ್. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ನಡೆದೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನನಗೇನೂ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪಾಲ್ : ಸರಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ. ಹೋಗು ಬೇಗ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊ ಚರ್ಚಿನ ಮುಂದೆ ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರು.

ಆ್ಯಂಟಿ : ಹಾಗಾದರೆ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ ಫಾದರ್. (ಹೊರಡುವನು) (ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆ್ಯಂಟಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ.) ಲಾಲಲಾ.... ಲಾಲಲಾ.... ಲಾಲಲಾ ತೈಲ ಪಾತ್ರೆ ಹಿಡಿದು ನಡೆವೆ ತಂದೆ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಟ್ಟವೇರಿ ಹಳ್ಳ ಹಾರಿ ಶಿಕಾರಿಯ ಮನೆಗೆ

ಕೊನೆಯ ಯಾತ್ರೆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೈಲ ಮಜ್ಜನ
ನನ್ನ ಕಂಡು ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಬೆಚ್ಚಲೀ ಜನ
ಲಾಲಲಾ.... ಲಾಲಲಾ..... ಲಾಲಲಾಲಾ.....

* * *

ದೃಶ್ಯ – 7

(ರಂಗದ ಬದಿಗಳಿಂದ ಗುಜು ಗುಜು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ರಂಗ ಬರಿದಾಗಬೇಕು. ನಂತರ ಜನರ ಗುಂಪುಗಳು ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಿಂದ ರಂಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಮೆಚ್ಚುಗೆ, ಕುತೂಹಲಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ನಂಬಲಾಗದ ಹಲವು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಕಂಡಂತೆ, ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ತವಕ ಅವರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.)

ಒಬ್ಬ : ಅಣ್ಣಂದಿರೇ...... ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದಿರಾ?

ಮತ್ತೊಬ್ಬ : ಸುದ್ದಿ! ಎಂತಹ ಸುದ್ದಿ?..... ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಪಾದ್ರಿಯವರ ಕರಾಮತ್ತುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಸುದ್ದಿಗಳು ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲನೆಯವ : ಸರಿಯಾಗಿ ಊಹಿಸಿದೆ ಅಣ್ಣ. ನೀನಾಮಾಸಾಳ್ಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ದೆವ್ವವನ್ನು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರಂತೆ. ದೆವ್ವ ಬಿಟ್ಟ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಖುದ್ದಾಗಿ ಕಾಣಲು ಜನರು ಚರ್ಚಿನ ಕಡೆಗೆ ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡನೆಯವ : ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವೋ ಅದೃಷ್ಟ! ಇಂತಹ ಕುಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ದಯಾಮಯನಾದ ಆ ಭಗವಂತ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕಾಣದ ಮಹಾನುಭಾವ ನಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆಂದೇ ಬಂದನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೆಯವ : ಏನು ನಯ! ಏನು ವಿನಯ! ಎಂತಹ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ! ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಏಸುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ಎಂತಹ ಮನೋ ನಿಗ್ರಹ!

ನಾಲ್ಕನೆಯವ : ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲ? ಎಷ್ಟೊಂದು ದಿನಗಳು ನಮಗೊಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಚರ್ಚು ಎನ್ನುವುದು ಪಾಳು ಬಿದ್ದ ಕೊಂಪೆಯಂತಿದ್ದು ಜನರೆಲ್ಲರೂ ದೇವರು, ಧರ್ಮ, ಶಿಸ್ತು-ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಪ್ರೀತಿ, ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದಂತೆ ಬದುಕುತ್ತ, ಅರಾಜಕತೆಯ ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು!!

ಎರಡನೆಯವ : ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಪಾದ್ರಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಬಂದಿದ್ದನಲ್ಲ! (ಮುಖ ಕಿವುಚುತ್ತಾನೆ) ಛಿ! ಛಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೇ ಮೈ ಮುಳ್ಳಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೆಯವ : ತೆಗೆ ತೆಗೆ! ಈಗ್ಯಾಕೆ ಅವನ ಮಾತು? ಅವನು ಪಾದ್ರಿಯಲ್ಲ, ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಬಂದವನಲ್ಲ. ಪಾದ್ರಿಯ ವೇಷದಲ್ಲಿನ ಸೈತಾನನೇ ಸರಿ!.... ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸಂಯಮವಿಲ್ಲ.... ಯಾವಾಗಲೂ ಕುಡಿತ..... ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಹವಾಸ!!

ಮೊದಲನೆಯವ : ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಡೆತೆಗೆಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯ! ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಈ ಊರು, ಈ ಜನ ನಾಶವಾಗಿ, ನರಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.....

ಮೊದಲನೆಯವ : (ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ) ಹಾದರ, ಅನೀತಿಗಳಿಂದ ದೂರವಿದ್ದು ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದವ ನಮ್ಮನ್ನೇನು ರಕ್ಷಿಸಿಯಾನು?

ಎರಡನೆಯವ : ಸದ್ಯ, ಅವನು ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತದ್ದು ಈ ಊರಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪೀಡೆ ದೂರವಾದಂತಾಯಿತು.

ಮೂರನೆಯವ : ಇನ್ನೊಂದು ಸುದ್ದಿ ಗೊತ್ತೇನು? ಸತ್ತರೂ ಶನಿ ದೂರವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ, ಸತ್ತ ಆ ಪಾದ್ರಿ ಸೈತಾನನ ದೂತನಾಗಿ, ದೆವ್ವವಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನಂತೆ!!..... ಪಾಪ! ಅತೃಪ್ತ ಆತ್ಮ! (ವ್ಯಂಗ್ಯ).

ಎಲ್ಲರೂ : (ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ನಿನಗಾರು ಈ ದರಿದ್ರ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದವರು? ಅದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ವದಂತಿಗಳೇ ಇರಬೇಕು.

ಮೂರನೆಯವ : ಹಾಗಂತ ತುಂಬ ಜನ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವೊಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಯದಂತೆ ಬೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನಂತೆ. ಹೇಗಾದರೂ

ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಏನೇನೋ ಸಂಚುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನಂತೆ!!

ಎರಡನೆಯವ : (ನಗುತ್ತ) ಓಹೊಹೋ! ಬಹಳ ತಮಾಶೆಯಾಗಿದೆ!

ಮೂರನೆಯವ : (ಗಂಭೀರವಾಗಿ) ಇದು ನಗುವಂತಹ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಅವನ ಆ ತಂತ್ರಗಳು ಫಲಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇವರಂತಹ ಈ ಪಾದ್ರಿಗೆ ತೊಂದರೆಕೊಟ್ಟು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಪಾಡೇನು?.... ಹೇಗಾದರಾಗಲಿ. ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ತಂದೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ.

ಮೊದಲನೆಯವ : ಬಿಡು ಬಿಡು! ನಮ್ಮ ಪಾದ್ರಿಯ ಪವಾಡ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಸೈತಾನನೂ ನಿಲ್ಲಲಾರ. ಆತ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಏಸು ಪ್ರಭುವಿನಂತೆಯೇ! ಯಾವ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿ ತಾನೇ ಅವರ ಬಳಿ ಸಾರಲು ಸಾಹಸ ಮಾಡೀತು?!

ನಾಲ್ಕನೆಯವ : (ಗುಟ್ಟನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ) ಹಾಗಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಸ್ವಸ್ಥರಾದಂತೆ, ಉದ್ವಿಗ್ನರಾದಂತೆ, ಅನ್ಯಮನಸ್ಕರಾದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಂತೆ!! ಅಲ್ಲದೆ ನಡುರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು, ಊರೆಲ್ಲ ಮಲಗಿದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರೇ ಎದ್ದು ಏನನ್ನೋ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗುತ್ತಾರಂತೆ!! ಅವರ ತಾಯಿ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ, ಅಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಯಾರೋ ನೋಡಿದರಂತೆ!!!

ಎರಡನೆಯವ : ಛೆ! ಛೆ! ಇದೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಪುಕಾರುಗಳು! ವದಂತಿಗಳು!

ಮೊದಲನೆಯವ : ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅನುಮಾನ ಏಕೆ ಗೆಳೆಯರೇ? ಆ ಆ್ಯಂಟೀ, ಅದೇ ನಮ್ಮ ಪಾದ್ರಿಗಳ ಬಲಗೈ ಬಂಟ, ಚುರುಕು ಹುಡುಗ ಇದಾನಲ್ಲ.24 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ನಂತರ ಅವನೇ ಪಾದ್ರಿಯಾಗುವ ಕನಸು ಬೇರೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನೇ ಕೇಳಿದರೆ ವಿಷಯದ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

(ಕಾವಲುಗಾರ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೆರೆದ ಗುಂಪನ್ನು ನೋಡಿ)

ಕಾವಲುಗಾರ : ಇದೇನು ಗೆಳೆಯರೇ ಊರಿಗೆ ಊರೇ ಈ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಂತಿದೆ! ಏನು ವಿಶೇಷ?

ಒಬ್ಬ : ಏನಿಲ್ಲ ಮಹಾರಾಯ...... ಹೀಗೆ..... ಆ ನಮ್ಮ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಕಾವಲುಗಾರ : ಓಹೋ! ಅದಾ! ವಿಷಯ? ಅಂದ ಹಾಗೆ ನೀವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದ ದೇವರು ಯಾರಪ್ಪಾ?

ಇನ್ನೊಬ್ಬ : ಇನ್ಯಾರು ದೇವರಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ!.... ಅದೇ ನಮ್ಮ ಪಾದ್ರಿಗಳು.

ಕಾವಲುಗಾರ : ಪಾದ್ರಿಗಳೇ! ಹೌದು ಹೌದು! ಪಾದ್ರಿಗಳೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವೇ? ಈಗ ತಾನೇ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಹಾ! ಏನು ವಿನಯ, ಏನು ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ! ನನ್ನಂತಹ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗೌರವದಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡರು! ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು, ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಕುಡಿಯಲು ಮದ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅಬ್ಬಾ, ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಮಗೆ ದಕ್ಕಲಾರ.

ಎಲ್ಲರೂ : (ಅಸೂಯೆ, ಮೆಚ್ಚುಗೆಗಳಿಂದ) ನೀನೇ ಅದೃಷ್ಟವಂತ ಕಣಯ್ಯ. ಅವರ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಏಸುಪ್ರಭುವಿನ ಕೈಯಿಂದ ಪಡೆದ ಮದ್ಯದಂತೆ, ಪಡೆದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ!.... ಇದೇನು ಈಗ ಈ ಕಡೆ ಹೊರಟೆ?

ಕಾವಲುಗಾರ : ಗೆಳೆಯರೇ, ನಿಮಗೆ ನಿಕೊಡಿಮಸ್ ವಿಷಯ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಮೊದಲಸಲ ಪವಿತ್ರ ತೈಲಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಂದು ಹೋದಾಗ, ಅವನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದವನು, ಈಗ ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಅಂತಿಮ ತೈಲಮಜ್ಜನವನ್ನು ಈಗ ನೀಡುವಂತೆ ಪಾದ್ರಿಯವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೊರಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನೀವೂ ಬರುವಿರಾದರೆ ಬನ್ನಿ. ಸಾವಿನ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಎದುರು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಆತನ ಅಂತಿಮ ದರ್ಶನವೂ ಆದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲರೂ : ಹೌದೇನು?.... ಅಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹದ್ದು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲ! ಆ ಮುದುಕ ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಬದುಕಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು?.... ಆದೇನು ವಿಚಿತ್ರವೂ ಏನೋ! ಎಲ್ಲಾ ಅಯೋಮಯ!!.... ಸರಿ ನಡೆಯಿರಿ ಗೆಳೆಯರೇ..... ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಏನೇನಾಗುವುದೋ ನೋಡಿಯೇ ಬಿಡೋಣ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ.

(ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಡುವರು)

* * *

ದೃಶ್ಯ – 8

(ಕಿಂಗ್ ನಿಕೊಡಿಮಸ್‌ನ ಗುಡಿಸಲು. ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅರೆ ಪ್ರಜ್ಞಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿಕೋಡಿಮಸ್ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಜನ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಪಾದ್ರಿಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಿವೆ. ದೂರದಲ್ಲಿ ನಾಯಿ ಬೊಗಳುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕೂಡಲೆ ಜನ ಆ ಸದ್ದು ಬಂದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಕೋಡಿಮಸ್‌ನ ಮೊಮ್ಮಗ (ಕಪ್ಪು ಗುಂಗುರು ಕೂದಲಿನವ) ತನ್ನ ಕೊರಳನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ, ಪಾದ್ರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಬಂದು ನಿಂತಿರುವ ಆ್ಯಂಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು)

ಮೊಮ್ಮಗ : ಏಯ್ ಆ್ಯಂಟಿ ಹೋಗಿ ನೋಡೋ.... ಯಾರಿರಬಹುದು?

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಜಿಗಿದೆದ್ದು ಓಡಿಹೋಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು) ಅದೇ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾವಲುಗಾರ. ಬಂದೇಬಿಟ್ಟರು.

ಮೊಮ್ಮಗ : (ಸಿಡುಕಿನಿಂದ) ಕಾವಲುಗಾರ?.... ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಶನಿ! ಇವನೇಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ....? ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಏನಾದರೂ ಮೂಗು ತೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದೇ ಇವನ ಕೆಲಸ. ಇವನಿಗೆ ಬೇರೇನೂ ಕೆಲವಿಲ್ಲವೇನೋ? ದರಿದ್ರದ್ದು! ಕೈಗೆ ಸಿಗಬೇಕು, ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಾ ಎನ್ನಿಸಿಬಿಡ್ತೀನಿ.

ಆ್ಯಂಟಿ : ಹಾಂ! ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು. ಅವನ ಜೊತೆಗಿನ ನಾಯಿಯೇ ಸಾಕು! ದೆವ್ವದಂತಹ ಆ ಪ್ರಾಣಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೇನೇ ಪ್ರಾಣ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತೆ.

ಮೊಮ್ಮಗ : ಎಂದಾದರೂ ಒಬ್ಬನೇ ಸಿಗುವನಲ್ಲ ಆಗ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಪಾದ್ರಿ. ಕಾವಲುಗಾರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ್ಯಂಟಿ ಆತುರದಿಂದ ಎದ್ದು ಗೌರವ ಸೂಚಿಸಿ ನಿಕೊಡಿಮಸ್ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿರುವ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚರ್ಮಗಳನ್ನು ಒಣಗಲು ಹರವಿದಂತಿದೆ. ನಿಕೊಡಿಮಸ್ ಹಾಸಿದ ಒಂದು ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಪಾದ್ರಿ ಅವನ ಬಳಿ ನಡೆದು ತಲೆ ನೇವರಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾದ್ರಿ(ಪಾಲ್) : ಕಿಂಗ್ ನಿಕೋಡಿಮಸ್, ಕಣ್ಣು ತೆರೆ, ನೋಡು ನಾನು ಪಾದ್ರಿ, ನಿನಗೆ ಅಂತಿಮ ತೈಳಮಜ್ಜನ ನೀಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ಕೊಂದು ಗಳಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಆ ಪ್ರಭುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಕ್ಷಮೆ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಕಾವಲುಗಾರ : ಘಾಟಿ ಮುದುಕ. ಸಾಯುವಗಲೂ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ, ಯಾರಿಗೆ ವಿತರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ಉಯಿಲನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಹೇಗೆ ಅವಿತಿಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು!

ಪಾಲ್(ಪಾದ್ರಿ) : (ತನ್ನೊಳಗೇ) ಇಲ್ಲ, ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಂದಲೂ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.... ಇದು ಸಾವು. ಈತ ಇನ್ನು ಯಾವೊಂದು ಪಾಪವನ್ನೂ ಕೊಲೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ತನ್ನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಪರಾಧವಾಗಬಾರದೆಂದು ಇಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಿರಬೇಕು.... ಆದರೆ, ಆದರೆ..... ಈಗ ಈತ ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಕಲ್ಲುಗಳ ಜೊತೆ ಕಲ್ಲಾಗಿ...!! ಅಂದರೆ? ಅನಂತದವರೆಗೆ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ನಾನೂ ಕೂಡಾ ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನು ಮೂವತ್ತು, ನಲ್ವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶವವಾಗಿ ಮಲಗುತ್ತೇನೆ....! ಅವಳು.... ಅವಳು.... ಈ ದಿನವೂ ನನ್ನ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಾಳೆ..... ಇಲ್ಲ.... ಇಲ್ಲ.... ನಾನೇನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ? ನಾನು ಸತ್ತಿಲ್ಲ.... ಇನ್ನೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಜೀವ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ.... ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂತ

ಹದ್ದಿನಂತೆ, ಭದ್ರವಾಗಿ, ದೃಢವಾಗಿ, ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ಜೀವ ಮಿಟಿಯುತ್ತಿದೆ.... ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಯಸುತ್ತಿದೆ.... ಹೌದು.... ಹೌದು ಬಯಕೆ ಬಲವಾಗಿ, ಕಾಲುಗಳು ದುರ್ಬಲವಾಗಿ ನೇರದಾರಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ದಿಕ್ಕುತಪ್ಪಿಸಿ ಆ ಮಾಯಾವಿನಿಯ ಹೊಸ್ತಿಲೆಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬಹುದು.... ಇಲ್ಲ.... ಹಾಗಾಗಲು ಬಿಡಬಾರದು.... ಇವನ ಈ ಅಂತಿಮ ಮಜ್ಜನದ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು.... ಆ್ಯಂಟಿ (ಕೂಗುತ್ತಾನೆ)

ಆ್ಯಂಟಿ : ಏನಾಗಬೇಕು ಫಾದರ್?

ಪಾದ್ರಿ : ನೋಡು, ಅಂತಿಮ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಮಾಡು.

(ಎಂದು ಹೊರಗಡೆ ಅಸ್ತಂಗತನಾಗುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನ ಕೆಂಪು ಬೆಳಕು ಗುಡಿಸಲಿನ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಆಲೋಕಿಸಿದೆ. ಪಾದ್ರಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳ ನಂತರ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆ್ಯಂಟಿ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಬಟ್ಟೆ, ಪವಿತ್ರ ತೈಲವನ್ನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿಂದ ತೆಗೆದಿರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪಾದ್ರಿ ಮುದುಕನ ಹಣೆಗೆ ತೈಲವನ್ನು ಸವರಿದ. ಏನೇನೋ ಮಣ ಮಣ ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿದ. ಧ್ಯಾನಮಗ್ನನಾಗಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತ. ಒಂದೆರಡು ಗಳಿಗೆಯ ನಂತರ).....(ಪ್ರಕಟ)

ಪಾದ್ರಿ : ಇನ್ನೇನೂ ಆಸೆ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಉಸಿರಾಟ. ಆತನನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಒಯ್ಯಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನಿಂದು ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ... (ಸ್ವಗತ) ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೇ....? ಇಡಿ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದು ಅವಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಲಿಲ್ಲವೇ....? ಉಹುಂ! ಸುಳ್ಳು! ದೇಹದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೇ ಹೊರತಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಲ್ಲ.... ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇಲ್ಲಿಂದ...... ಈ ತಂಗದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗಿ ಅವಳ ಮೃದುಬಾಹುಗಳ ಮಾದಕ ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ನಲುಗಿ ಹೋಗಬೇಕು.... ಓಹ್ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸುಖವಿದೆ....!! ಛೆ! ಛೆ! ನಾನೇನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಆ್ಯಂಟಿ : ಫಾದರ್, ಹೊರಗಡೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಹಾಯಾಗಿ ಈ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಹೋದರಾಗದೆ? ನೀವೂ ಬೆಳಿಗ್ಗಿನಿಂದ ದಣಿದಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ಆಯಾಸ. ಬೇಡ ಫಾದರ್. ಇಂದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಬಿಡೋಣ.

ಪಾದ್ರಿ : (ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ) ಭಲೆ ಆ್ಯಂಟಿ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿ. ನನಗೂ ಹಾಗೇ ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ಈ ಸಮುದ್ರ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆ ಕಲ್ಲಗಳು ಚಂದ್ರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗಟ್ಟಿಗಳ ಹಾಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮೈ ಚಾಚಿ ಮಲಗಿದ್ದರೆ ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಹೊರಡಲೇಬೇಕಾಗುವುದೋ ಏನೋ?

ಕಾವಲುಗಾರ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಫಾದರ್ ನೀವು ಇಂದು ಇಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುವಿರಿ ಹೇಗೆ?

ಮೊಮ್ಮಗ : (ಕೋಪ, ತಿರಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ) ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಂದ ದಯಮಾಡಿ.

ಕಾವಲುಗಾರ : ಪಾನಿಯಾ, 'ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಶಾಂತವಾಗಿ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಬಹುದೆಂದು' ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?

ಮೊಮ್ಮಗ : ಈ ಅಂತಿಮ ತೈಲಮಜ್ಜನದ ವಿಧಿಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗ ಬರುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕಲು ನಿಮಗ್ಯಾರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ.

ಕಾವಲುಗಾರ : ಪಾನಿಯಾ, ದನಿ ಏರಿಸಿ ಮಾತಾಡಬೇಡ. ನಾವೂ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪಾದ್ರಿ : ಸಾಕುಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಜಗಳ. ಒಳಗೆ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಯುತ್ತ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಇದೇನು ನಿಮ್ಮ ಹಗರಣ?

ಮೊಮ್ಮಗ : 'ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವರವರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತೀರಿ ಅಲ್ಲವೇ ಫಾದರ್? (ವ್ಯಂಗ್ಯ)

ಪಾದ್ರಿ : (ಆತ್ಮಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೆಣಕಿದಂತಾಗಿ, ಪಾನಿಯಾವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ) (ಸ್ವಗತ) ಹೌದು. ಇದು ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿರಬೇಕು. ಬೇರೆಯವರ ಬಾಯಿಂದ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ದೇವರು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿರಬೇಕು. (ಪ್ರಕಟ) ಆಯಿತು ನಿಕೊಡಿಮಸ್ ಪಾನಿಯಾ. ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜ ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಅವನ ಬಳಿಯೇ ಇರು. ದೇವರು ದೊಡ್ಡವನು. ಮತ್ತೆ ಏನಾಗುವುದೋ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.... ನಾನಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇನೆ. (ಎಂದು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ)

ಪಾನಿಯಾ : (ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ತಡೆದು) ಕ್ಷಮಿಸಿ ಫಾದರ್. ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ. ನನ್ನ ಅಜ್ಜ ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ನನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೋಟಿನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದೇನೂ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದೆಷ್ಟೇ ಇರಲಿ.... ಅದು ನನಗೆ ಸೇರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ?

ಪಾದ್ರಿ : (ನಿರ್ಭಾವದಿಂದ) ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜ ಅದನ್ನು ನಿನಗೆಂದೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನದೇ ಆಗುತ್ತದೆ.... (ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಜನ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆ್ಯಂಟಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯೊಂದನ್ನು ಮುರಿದು ಕೋಲಿನಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಮೌನವಾಗಿ ದಾರಿ ಸವೆಸುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಒಂದಷ್ಟು ದೂರ ಸಾಗಿದ ಮೇಲೆ ಪಾದ್ರಿ ಏನನ್ನೋ ಕಂಡು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕಣ್ಣು ನೆಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆ್ಯಂಟಿ ಪಾದ್ರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.)

ಕಾವಲುಗಾರ : ಫಾದರ್, ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಿರಾ....? ಅಬ್ಬ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬೆಂಕಿ! ಎದುರು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ದಿಬ್ಬದ ಶೃಂಗದಿಂದಲೇ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಭುಗಿಲೇಳುತ್ತಿವೆ. ಜನಗಳು ಅದರ ಕಡೆಗೇ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೋಡಿದಿರಾ ಫಾದರ್?

ಪಾದ್ರಿ : ಆ್ಯಂಟಿ..... ಆ್ಯಂಟಿ.... ನನಗೇಕೋ ನೀನು ಪುಟ್ಟ ಸೈತಾನನೇ ಇರಬೇಕು ಎನಿಸುತ್ತಿವೆ. ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯವಂತು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ!!.... ಹೇಳು ಹಾಗಾದರೆ ಅದೇನು ಕೇಳೋಣ. (ಕುತೂಹಲದಿಂದ)

ಆ್ಯಂಟಿ : ಫಾದರ್ ಅವರ ಈ ಕುಣಿತ, ಸಂತೋಷ, ಸಂಭ್ರಮಗಳೆಲ್ಲ ನಮಗಾಗಿಯೇ, ನೀನಾಮಾಸಿಯಾಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೀವು ತೋರಿದ

ಪವಾಡ ಅವರನ್ನು ಖುಷಿಯಿಂದ ಹುಚ್ಚರನ್ನಾಗಿಸಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲ ನಿಮಗಾಗಿ ಈ ಉತ್ಸವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾದ್ರಿ : ಆ್ಯಂಟಿ..... ಆ್ಯಂಟಿ..... ನಿನಗೆಲ್ಲೋ ಹುಚ್ಚು! ಇವರೆಲ್ಲ ಇದೇನು ಮಾಡಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ? ಉತ್ಸಾಹದ ಭರದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗೇ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದರೆ? (ಸ್ವಗತ) ದೇವರೇ.... ದೇವರೇ ಇದೇನು ಪರೀಕ್ಷೆ? ಅವರಿಗಾಗಿ ನಾನೇನು ಮಾಡಿದೆ? ಅವರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ, ಮುಗ್ಧನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ತಾನೇ? ನಾನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮೂರ್ಖನಾಗಿರುವುದು ಸಾಲದೆ, ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೂರ್ಖರನ್ನಾಗಿಸಿದೆ. ನಾನೆಂತಹ ಮೋಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.!.... ಓ ಏಸು ಪ್ರಭುವೆ.... ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಪರಾಧ, ಅಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬಲ್ಲೆಯಾ!

ಧ್ವನಿ : (ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೇಳಿಬರಬೇಕು) ಓ ಮೂರ್ಖ ಪಾಲ್, ಅವರು ಈ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು. ದೇವರನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸಿ, ಭಾವಪರವಶತೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಯೋಚನೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ನಿನ್ನ ನಯವಂಚಕತೆ, ಆತ್ಮದ್ರೋಹಗಳನ್ನು, ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಮಧ್ಯೆ ತೂರಿಸಬೇಡ. ಅವರನ್ನು ಅವರ ದೇವರ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು.... ನೀನು ಕ್ಷುದ್ರ..... ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉರಿಯಲು, ಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ.

ಪಾದ್ರಿ : (ಎಚ್ಚೆತ್ತವನಂತೆ) ಇಲ್ಲ..... ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನೆಂದೂ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಾವಲುಗಾರ : ಫಾದರ್.... ಫಾದರ್. ಏನಾಯಿತು ಫಾದರ್..... ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಹೆದರಿ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಪಾದ್ರಿ : (ನಕ್ಕು) ನಿಮಗ್ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದ ಸೈತಾನನೊಬ್ಬ ಒಳಹೊಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. (ಆ್ಯಂಟಿ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಆ್ಯಂಟಿ ನಡೆ. ನಾವು ಬೇಗ ಹೋಗಬೇಕು. ಬಹಳಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳಿವೆ. (ಎಂದು ಗುಂಪಿನಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಿರಬಿರನೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಟಾಕಿಗಳ ಶಬ್ಧ ಕೇಳೀ ಬರುತ್ತದೆ.)

ಮೊಮ್ಮಗಳು : (ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಪಾದ್ರಿಯ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಓಡಿಬಂದು. ಅವರನ್ನು ತಡೆದು) ಫಾದರ್-ಫಾದರ್ ಈಗ ನನ್ನ ಅಜ್ಜನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ?

ಪಾದ್ರಿ : (ಆತುರದಲ್ಲಿದ್ದೇ) ಪರವಾಗಿಲ್ಲ... ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

ಮೊಮ್ಮಗಳು : ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಅಜ್ಜನ ಕಾಯಿಲೆ ವಾಸಿಯಾಯ್ತುಲ್ಲ.

ಆ್ಯಂಟಿ : (ತಟ್ಟನೆ) ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜ ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿರಬೇಕು.

ಮೊಮ್ಮಗಳು : (ಚೀರುತ್ತ) ಇಲ್ಲ... ಇಲ್ಲ.... ಇದು ಸುಳ್ಳು. ಫಾದರ್. ನೀವು ಹೇಳಿ ಫಾದರ್. ಇದು ಸುಳ್ಳುತಾನೇ?

ಪಾದ್ರಿ : ಅಧೀರಳಾಗಬೇಡ ಮಗಳೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೋ. (ತಲೆ ನೇವರಿಸುತ್ತಾ) ಬಾ ಮಗು. ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ನಡೆ. ಅಳುತ್ತಾ ಒಬ್ಬಳೇ ಕೂರುವುದು ಬೇಡ. ನೋಡು ಆ ಚರ್ಚಿನ ಬಳಿ ಸೇರಿರುವ ಜನ ಹಬ್ಬ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗೋಣ. ನಾವೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಅವರ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗೋಣ. (ಆ್ಯಂಟಿ, ಮೊಮ್ಮಗಳು, ಪಾದ್ರಿ ಮೂವರೂ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ, ಜನರ ಗದ್ದಲ, ನಡುವೆ 'ನಮ್ಮ ದೇವಪುತ್ರನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಧರ್ಮರಕ್ಷಕನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ಆ ತಂದೆಯ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮದ್ಯ ಸೇವಿಸೋಣ ಬನ್ನಿರಿ' ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತ ಸದ್ದಡಗುತ್ತದೆ.)

* * *

ಅಂಕ – 2

ದೃಶ್ಯ – 1

(ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯ. ನಿರ್ಜನ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪಾಲ್ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ಅತಿಥಿಗಳ ಬೂಟುಗಳ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಪಾಲ್ ಕಿಟಕಿಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಅವರು ಹೋದುದನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ದಣಿವು, ಯೋಚನಾಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಡುಗೆಮನೆ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ದಾಟ ನಡೆದಂತಿದೆ. ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಎದ್ದು ಮೇಜಿನ ಡ್ರಾ ತೆಗೆದು ಕನ್ನಡಿಯೊಂದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬೆಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ಹೆಜ್ಜೆಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಬೋರಲು ಹಾಕಿ ಅಡ್ಡ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಸಪ್ಪಳ ನಿಲ್ಲಲು ಮತ್ತೆ ಕನ್ನಡಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸದ್ದಾಗಲು ಗಾಭರಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಎಸೆದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. 'ಪಳ್! ಪಳ್' ಸದ್ದು ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.)

ತಾಯಿ : (ಪ್ರೀತಿ, ಕನಿಕರಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತ) ಮಗು ಪಾಲ್. ಈ ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ? .... ಏನೋ ಮುರಿದ ಸದ್ದಾಯಿತಲ್ಲ.

ಏನದು ಮಗು?..... (ಹತ್ತಿರ ಬಂದು) ಪಾಲ್, ಇದೇಕೆ ಗಾಯಗೊಂಡ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ, ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವೆ?..... ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನಡೆದು, ದುಡಿದು ದಣಿದಿದ್ದಿ. ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳು ಹೊರಟಾಯಿತಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತಗೋ ಮಗು.

ಪಾಲ್ : (ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿರಸ್ಕಾರದ ನಗೆಯಿಂದ) ಅಮ್ಮ, ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಬೇಡ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನೀನೂ ಎಚ್ಚರವಿದ್ದು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ! ನಾನೆಷ್ಟು ಸಲ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ? 'ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು? ನಿನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಬಂದಂತಿಲ್ಲ. ನಾನೇನು ಅಷ್ಟು ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸಿನವನೇ?

ತಾಯಿ : (ನೊಂದು) ಪಾಲ್, ಇದೇಕೆ ನೀನು ಹೀಗೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಠುರನಾಗುತ್ತಿರುವಿ? ನನಗೆ ನನ್ನ ಮಗನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ತನ್ನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ, ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ದ್ರೋಹ ಬಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಗ್ಧ, ಪಾಪದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ. ಆದರೆ.... ಆದರೆ.....?

ಪಾಲ್ : (ಸಿಡುಕಿನಿಂದ) ಮತ್ತೇನು ಮಧ್ಯೆ 'ಆದರೆ...ಆದರೆ'ಯ ಅಪಸ್ವರ? ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಹೇಳಬಿಡು. ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡ.

ತಾಯಿ : ಪಾಲ್. ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊ. ನೀನು ನಾಶವಾಗುವುದನ್ನು. ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪತಿತನಾಗುವುದನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು, ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಹುಡಿಗೊಳಿಸಲು ನಮಗೆ ಮೀರಿದ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯೊಂದು ಸದಾ ನಮ್ಮನ್ನು ದಾರಿತಪ್ಪಿಸಲು, ಆತ್ಮವಿಶಾಸ ಮಾಡಲು ಹೊಂಚಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಮಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಆ ಸೈತಾನ ತನ್ನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಯಾವ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೂ ಹೋಗಬಲ್ಲ. ಅವನು ಬೀಳಿಸುವ ಅಧಃಪಾತಾಳದಿಂದ, ಪಾಪಕೂಪದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾರ. ಅವನು ಬಯಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ ಮಗು?... ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಸಂದಿಗ್ಧ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣವೂ ನಾನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನರಕಯಾತನೆಯ ತೀವ್ರತೆ ನಿನಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀನಿಲ್ಲದ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಆ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಯ ಬೆದರಿಕೆಗಳ

ಕಲ್ಪನೆ ನಿನಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ... ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ, ನನ್ನ ವಿನಾಶದ ಕಹಳೆಯೂದದೆ ಸಮಾಧಾನವೇ ಇಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ. ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಬೇರೆ ಆ ಸೈತಾನನದು.... ಈಗ ಹೇಳು ಮಗು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗಿರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳು.

ಪಾಲ್ : (ಕನಿಕರದಿಂದ) ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಅತಿಯಾದ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಇಂತಹ ಅನಿಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ನೀನು ಹೆದರಿಬೇಕಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸೈತಾನನೂ ನನ್ನನ್ನು ಅಲುಗಿಸಲಾರ. ಈ ಏಸುಪ್ರಭುವಿನ ಭದ್ರ ಕವಚದಿಂದ ನಾನು ಪರಿರಕ್ಷಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಲ್ಲದ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ನೀನು ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡು.

ತಾಯಿ : (ನಿಟ್ಟುಸಿರು) ಆಂ! ನಿದ್ದೇ!..... ಎಲ್ಲಿಯ ನಿದ್ದೆ? ಮರೆತೂ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಲಾರೆ.... ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಗು. ನೀನು ಆ ದೇವರಿಗೆ, ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಿರುವ ಆ ನಿನ್ನ ಮುಗ್ಧ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಮೋಸವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೋ. ಅದು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ; ಬಲು ಭಾರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಈ ವಯಸ್ಸಾದ ಮುದಿತಾಯಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಎದೆಯಾಳದ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬೇಡ. ಬರುತ್ತೇನೆ.... ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲವಾದರೂ ಎಲ್ಲ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಲವಂತದಿಂದಲಾದರೂ ಒಂದಷ್ಟು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುತ್ತೀ. ಹುರುಪಿನಿಂದ, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಚರ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಬಲ್ಲೆ. ಆ ಕರುಣಾಮಯನಾದ ಏಸುಪ್ರಭುವು ನಿನ್ನನ್ನು ಸದಾ ಕಾಯುತ್ತಿರಲಿ. (ಒಳಗೆ ಹೋಗುವಳು. ಅವಳು ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಯೋಚನೆಗಳ ಗುಂಗಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾಲ್ : (ಸ್ವಗತ) ಅಬ್ಬ! ಅವಳಿಂದ ಪಾರಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ. ಇನ್ನು ಭಯವಿಲ್ಲ.

ಅಂತರ್ವಾಣಿ : ಸುಳ್ಳು. ಬರೀ ಸುಳ್ಳು ನಿನ್ನಮ್ಮನನ್ನು, ಜನರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮೋಸ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ವಂಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ....

ಅವಳನ್ನು ಮರೆತೆ ಎಂದೆಯಾ?... ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ದುರ್ಬಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಬೀಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ?... ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳು.... ಸುಮ್ಮನೆ ಆಗದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವುದೇಕೆ?.... ನಿನ್ನ ಆತ್ಮದ ಕರೆಗೆ, ನಿನ್ನೊಳಗಿನ ದನಿಗೆ, ಎದೆಯಾಳದ, ಸುಪ್ತಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಓಗೊಡು. ದೇವರು, ಧರ್ಮ, ಚರ್ಚು, ಉಪದೇಶ.... ಇದೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಂಥವರಿಗಲ್ಲ. ಬದುಕಿನ ಬಟ್ಟಲ ತುಂಬ ಪ್ರಾಯದ ಮಧ್ಯವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೇಡ. ಕೊನೆಯ ಗುಟುಕಿನವರೆಗೆ ಕುಡಿದು ಆಸ್ವಾದಿಸು. ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು... ಹೋಗು ಅವಳು ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದಾಳೆ. ನಿನಗೇ ತನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಅವಳನ್ನು ವಂಚಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನೊಳಗಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನೇಕೆ ತುಳಿಯುತ್ತೀ? ಕಾಣದ ಸ್ವರ್ಗ, ದೇವರುಗಳ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಿನ್ನ ಎಟುಕಿನಲ್ಲಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಎದುರಿಗೇ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನೇಕೆ ಮುಚ್ಚುತ್ತಿರುವಿ?

ಪಾಲ್ : (ಬೆಚ್ಚಿ) ಯಾರು?... ಯಾರು ನೀನು? ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಈ ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳಿಗೆ ದೂಡುತ್ತಿರುವಿ? ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಎಂದೋ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಕನಸು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದೀನಿ. ಅವಳಿಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಇರಾದೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಆಕೆ ಮತ್ತೆಂದೂ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ; ಎಂದೂ ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೂರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಇಲ್ಲವೆ, ಅನುಭವಿಸಲಿ.

ಧ್ವನಿ : (ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು) ಆಹಾ! ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಮಾತಾಡಬಲ್ಲೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವಳ ಯೋಚನೆ ನಿನಗಿಲ್ಲವಾದರೆ ನೀನೇಕೆ ಹೀಗೆ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರುವಿ? ಒಳಗೊಳಗೇ ಪಾಪಭೀತಿಯಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿರುವಿ? ಗೊತ್ತು. ಅದು ಏಕೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ನೀನು ಹೋಗಬಹುದೆಂಬ ಭೀತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಳು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ, ನಿಷ್ಠುರತೆಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮರೆತುಬಿಡಬಹುದೇನೋ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅಸ್ವಸ್ಥಗೊಳಿಸಿದೆ. ಅವಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರೆ? ಎಂಬ

ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಭೀತಿಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿರುವಾಗ, ಅವಳಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯುವುದು, ಅವಳ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವುದು ನಿನಗೆ ಸಾವಿನಷ್ಟು ಭಯಂಕರವೆನಿಸಿತು. ಹೋಗು.... ಹೋಗು..... ಬರಿಯ ಸೋಗುಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನೇಕೆ ಬಲಿಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ?

ಪಾಲ್ : ಹೌದು ಹೌದು...... ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲ ನಿಜವಿರಬಹುದು. (ಚೀರುತ್ತಾನೆ) ಏಗ್ನೀಸ್... ಏಗ್ನೀಸ್.... ಓ ನನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಪಾರಿವಾಳವೇ.... ನನ್ನನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ನಿನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೇ? ನೀನು ನಿರ್ದಯಳಾಗಬೇಡ.... ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ವಚನಗಳನ್ನು ಬಹುಶಃ ನೀನು ಮರೆಯಲಾರೆ! ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಸಶಕ್ತ ಕೈಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಮುಂಗೈಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. 'ಜೀವನ-ಮರಣಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅಗಲಲಾರದಂತೆ ಒಂದಾಗಬೇಕು' ಎಂದು. ನೆನಪಿದೆಯಲ್ಲವೇ ನನ್ನ ಸಕ್ಕರೆಯ ಗೊಂಬೆಯೆ!.... ಇನ್ನೂ ನೀನು ಏನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನೆನಪಿದೆಯೋ..... (ಉದ್ವಿಗ್ನನಾಗಿ) ಅಯ್ಯೋ ಇದೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ?..... ಯಾರು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು! ನಾನೇ?.... ನಾನೆಯೇ!!? ಇಲ್ಲ... ಇಲ್ಲ ಖಂಡಿತ ನಾನಲ್ಲ..... ನನ್ನೊಳಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸೈತಾನ ಪ್ರವೇಶಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ಅವನ ಬಲೆಯ ಗಂಟುಗಳು ಬಿಗಿಯಾಗಿವೆ. ಆದರೂ... ಆದರೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಬಿಡಬೇಕು.... ಪನಿಜ್ಜಾ ಹೇಳಿದ ಕತೆಯಲ್ಲಿನ ಮೊಲದಂತೆ, ತನ್ನ ಕಾಲನ್ನೇ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿದಂತೆ, ಓಡಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ದೂರ.... ದೂರ.... ಬಲುದೂರ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದಂತೆ ಓಡಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಷ್ಟೂ ಈ ಸೈತಾನನ ಹಿಂಸೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೋಗಿ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿದರೆ ಅವಳ ಬೇಸರವೂ ದೂರವಾಗುತ್ತೆ. (ಹೋಗುವನು) (ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಒಂದು ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿ ಚಿಂತಾಮಗ್ನಳಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ಪಾಲ್ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿರುವ ಆ್ಯಂಟಿಯ ಕಡೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ.)

ಪಾಲ್ : (ನಗುತ್ತಾ) ಅಮ್ಮ ನಾನು.... ನಿನ್ನ ಮಗ.... ಗಾಬರಿಯಾದೆಯಾ?

ತಾಯಿ : (ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು) ಇದೇನು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ?

ಪಾಲ್ : ಸುಮ್ಮನೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ಎದ್ದಿರುವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಿ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಬಂದೆ. (ಆ್ಯಂಟಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ) ಇದೇನು ಈ ಹುಡುಗ ಇಲ್ಲಿ? ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇನು?

ತಾಯಿ : (ಸಂಕೋಚದಿಂದ) ಅದು.... ಅದು... ನೀನು (ಎಂದು ತಡವರಿಸುತ್ತ ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ್ಯಂಟಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಪಾಲ್ ಅವನ ಕಡೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾಲ್ : ಇಷ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೀಯೇ? ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರಬಹುದಲ್ಲದೇ?

ಆ್ಯಂಟಿ : (ನಿದ್ದೆಯ ಮಂಪರಿನಲ್ಲೂ ಚುರುಕಾಗಿ) ಫಾದರ್, ನನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹಾದಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹಾದಿ ಕಾಯುತ್ತಲೇ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ಕ್ಷಮಿಸಿ ಫಾದರ್.

ಪಾಲ್ : ಆ್ಯಂಟಿ. ಈಗ ಹೊತ್ತೇನಾಗಿದೆ ಗೊತ್ತಾ?

ತಾಯಿ : ಹೌದು ಆ್ಯಂಟಿ. ಯಾರ ಮನೆಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಹೊತ್ತೇನು ಇದು? ಸುಮ್ಮನೆ ಈಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ಪಾಲ್ ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ದಣಿದಿದ್ದಾನೆ. (ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಪಾಲ್‌ನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಆ್ಯಂಟಿ : (ನಿರಾಸೆಯಿಂದ) ಹಾಗಾದರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಫಾದರ್? ನನ್ನ ತಾಯಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಮಾತನಾಡಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ತುಂಬ ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರವಿರಬೇಕು.

ತಾಯಿ : ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ಅವನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹರಟಬೇಡ. ನೀನೀಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೇಗ ಓಡು. ನಿನ್ನ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳು ಪಾದ್ರಿಗಳು ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು.

ಪಾಲ್ : (ತಾಯಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಅಸಮಾಧಾನ. ಕೋಪವುಂಟಾಗಿ ದೀಪವನ್ನೆತ್ತಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಒರಟಾಗಿ ಇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವಳು

ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವಂತೆ ಆ್ಯಂಟಿಯೋನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ.)
ಆ್ಯಂಟಿ..... ಆ್ಯಂಟಿ ಬೇಜಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ನನ್ನಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ನಿರಾಸೆ ಆಗಬಾರದು. ನಡೆ, ಹೋಗೋಣ. ಪಾಪ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ನಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರಬಹುದು (ಎಂದು ಒಂದಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆದು. ತಾಯಿಯ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಿ) ಅಮ್ಮ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಬಾಗಿಲಿನ ಚಿಲಕ ಹಾಕಿರಬೇಡ.

(ತಾಯಿ ಮೌನವಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ನಂತರ ಬಾಗಿಲಿಂದಾಚೆ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಭೀಕರ ಕತ್ತಲು. ಗಾಳಿಯ ಸುಯ್ಯಲು..... ಹುಳು ಹುಪ್ಪಟಗಳ ಸದ್ದು. ತಾಯಿಯ ಚೀರುದನಿ.)

"ದೇವರೇ ದೇವರೆ..... ಎಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದು? ಪಾಪವಲ್ಲದ ಪಾಪದ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನರಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏಕೆ?.... ನನ್ನ ಪಾಲ್.... ಏನು ತಾನೇ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಹಜ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ. ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಸಹಜ ಕ್ರಿಯೆಗಳು; ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣವರು, ದೊಡ್ಡವರು, ಕುರುಡರು, ಕುಂಟರು, ಕುರಿ ಕಾಯುವವರು, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರು, ಸೆರೆಯಾಳುಗಳು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ... ಆದರೆ ನನ್ನ ಪಾಲ್‌ಗೆ ಏಕೆ ಅದು ನಿಷಿದ್ದ? ಅವನೇಕೆ ಪ್ರೀತಿಸಬಾರದು... (ಮೌನ).... ಇಲ್ಲ.... ಇಲ್ಲ.... ನನ್ನ ಮಗ ಪಾಲ್..... ಎಲ್ಲರಂತಲ್ಲ. ಅವನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆಂದು ಅವನು ಅವತರಿಸಿದ್ದಾನೆ.... ನನಗೇನು ಬಂತು ಹುಚ್ಚು?.... ಅವನು ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೂ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ? ನನಗಷ್ಟು ಬೆಂಕಿ ಬೀಳಲಿ!..... ಆ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗ ಆ್ಯಂಟಿಗೆ ಇರುವ ವಿವೇಕವಾದರೂ ನನಗೆ ಬೇಡವೆ? ಅವನ ಆ ಪುಟ್ಟ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಉದಾತ್ತವಾದ. ಆದರ್ಶದ ವಿಚಾರಗಳಿವೆ. ಪಾದ್ರಿಗಳಲ್ಲೇ, ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನವರೇ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಬದುಕುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?.... ನನ್ನ ಮಗ ಪಾಲ್‌ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮನೋದಾರ್ಢ್ಯವಿದೆ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸೋಲುವುದಿಲ್ಲ

ಇವನ ಹಿಂದಿನವರಿಗಿಂತ ಇವನೇನು ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಅಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಗಟ್ಟಿ ಮನುಷ್ಯ... ಹೂಂ! ಅವಳೂ ಅಷ್ಟೆ... ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸಂಯಮದಿಂದ ಇರಬಲ್ಲಳು.

(ಎಂದು ತಲೆಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ತಾನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಏಪ್ರನ್ ಬಿಚ್ಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಕಗ್ಗಂಟಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು, ಕತ್ತರಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ತಕ್ಷಣವೇ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿ ಅದರೊಳಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ. ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅರ್ಧ ಕಳಚಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಕೂರುತ್ತಾಳೆ; ಆಕಳಿಸುತ್ತಲೆ. ಏನೋ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಿವಿ ನಿಮಿರಿಸುತ್ತಾಳೆ... ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಗುಣು ಗುಣಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮೋಂಬತ್ತಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿ ತಟ್ಟನೆ ಮುಸುಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹಾಗೆಯೇ ಕುರ್ಚಿಗೆ ಒರಗಿಕೊಂಡೇ ನಿದ್ದೆಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾಳೆ)

* * *

ದೃಶ್ಯ – 2

(ಹೆಂಡದಂಗಡಿ, ಅಷ್ಟೇನೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲದ ಆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಮೇಜುಗಳಿವೆ. ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಎತ್ತರವಾದ ಜಗಲಿ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮೇಜು. ಕುರ್ಚಿ ಒಂದಿದೆ. ಮೇಜಿನ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಗಲ್ಲಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ಇದೇ ಆ ಹೆಂಡದ ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲಿಕಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಗ. ತೀರಾ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಹೆಂಡದಂಗಡಿಯ ಒಡತಿ (ಆ್ಯಂಟಿಯ ತಾಯಿ) ಒಮ್ಮೆ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವಳಂತೆ ನೋಡಿ. ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ. ಕೆಳಗಿನ ಚಿಲಕವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ. ಕಪ್ಪು ಜಡೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಿದ ಗಂಟು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೇನು ಬೀದಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಹೊರಡಬೇಕು ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದು ಪಾದ್ರಿ ಅವಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ ಪಾದ್ರಿಯ ಕಡೆ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದಲೂ, ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿಯೂ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಆ್ಯಂಟಿ ತಾಯಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.)

ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾರ್ಟಿನ್ : ಬನ್ನಿ ಫಾದರ್, ಅಂಗಡಿಯ ಹಿಂದಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗುವ. (ಎಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಒಳಗೆ ದಾರಿ ತೋರುತ್ತಾಳೆ).

ಪಾಲ್ : ಬೇಡ ಬೇಡ. ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಬೇಡ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳೋಣ. (ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಂಗಡಿಯ ಕರೆಗಟ್ಟಿದ ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.) ಇಲ್ಲಿ ಕೂತರೆ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ ತಾನೇ ಮಿಸೆಸ್ ಮಾರ್ಟಿನ್? ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಬಹುದೇನೋ (ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಾನೆ).

ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾರ್ಟಿನ್ : ಇಲ್ಲ ಫಾದರ್, ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊತ್ತು ಮೀರಿ ಹೋಗಿದೆ.

ಪಾಲ್ : (ಒಂದರೆಕ್ಷಣ ಆ ಅಂಗಡಿಯ ಪರಿಸರವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಕೆಂಪು, ಹಳದಿ ಮತ್ತು ಹಸಿರು ಮದ್ಯದ ಶೀಶೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟ ಕಪಾಟಿನ ಹಿಂದಿನ ಚಿಕ್ಕ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ ಲಾಂದ್ರದ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದೆ. ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ಒಂದಷ್ಟು ಪೊರಕೆಗಳನ್ನು ತೂಗು ಹಾಕಿದೆ) (ಪಾಲ್ ಮಾತು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾನೆ) ಮಿಸೆಸ್ ಮಾರ್ಟಿನ್ ನಿನ್ನ ಗಂಡನೂ ಇದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಭಾನುವಾರದವರೆಗೂ ಆತ ಸಿಗಲಾರನೆಂದು ಆ್ಯಂಟಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಹೌದೇನು?

ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾರ್ಟಿನ್ : ಹೌದು ಫಾದರ್.

ಆ್ಯಂಟಿ : ಭಾನುವಾರದಂದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಣುವುದು ತೀರಾ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದರೆ ನಾನು ಹೋಗಿ ಕರೆತರುತ್ತೇನೆ. ಆಗಬಹುದೇ ಫಾದರ್? ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ.

ಪಾಲ್ : ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. (ಆಕೆಯತ್ತ ತಿರುಗಿ) ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕಿತ್ತು.... ಮುಂದೆ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದೀರಿ? ಈಗ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ ಅವನು ದೊಡ್ಡವನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಉದ್ಯೋಗ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲ. ಪಾದ್ರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಯಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು.

ಆಕೆ (ಮಿ.ಮಾ) : ಪೂಜ್ಯರೇ, ನಿಮಗೆ ತಿಳೀದಂತೆ ನನ್ನ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯ. ಆತ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಂಡ; ಒಳ್ಳೆಯ ತಂದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಾರ. ಅವನಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಈ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ಆ್ಯಂಟಿ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಬಯಸಿದರೆ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಗೇ ಇರಲಿ. ಅದೇ ಅವನಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಆ್ಯಂಟಿ ಇದೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಏನನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವನು ಸ್ವತಂತ್ರ ನಮ್ಮ ಬಲವಂತವೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೂತು ತಿನ್ನುವಷ್ಟು ದುಡಿದು ನಾವು ಹಣ ಗಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಅವನು ಬದುಕಲಿ. ಬಡಗಿಯೋ, ಕುಂಬಾರನೋ, ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲಿಕನೋ ಯಾವುದಾದರೂ ಸರಿ.

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಆತುರದಿಂದ) ನಾನು ಅದೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಫಾದರ್‌ನಂತೆ ಪಾದ್ರಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಆಕೆ(ಮಿ.ಮಾ) : ಸರಿ ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ನೀನು ಪಾದ್ರಿಯೇ ಆಗುವಿಯಂತೆ.

ಪಾಲ್ : ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಅವನು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ಧ್ವನಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡಲು ನೀವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸಂತೋಷ. ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ಧ್ವನಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತಪ್ಪುದಾರಿಗೆ ಒಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ್ಯಂಟಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯ ಬಲವಂತಕ್ಕೆ ದೂಡದೆ ಅವನ ದಾರಿಗೆ, ಅವನ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕು. (ಆ್ಯಂಟಿ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಆ್ಯಂಟಿ, ಇದೋ ಈಗ ನಿನ್ನ ಸರದಿ. ಹೇಳು ನೀನೇಕೆ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಪಡುತ್ತಿರುವಿ. ನಿನಗೇ ತಿಳಿದಿದೆ. ಪಾದ್ರಿಯಾಗುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಬೇರೆ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹಾಗಲ್ಲ. ತಿಳಿಯತೇ? ಪಾದ್ರಿಯ ಜೀವನ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕರವಾದ್ದು. ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳು. ಎಲ್ಲರಂತೆ ಬಾಳುವ

ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಎದುರಾಗುವ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಆಮಿಷಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿ ಬದುಕುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕರವಾದ್ದು. ಇಂತಹುದ್ದೆಲ್ಲದರ ಕಲ್ಪನೆ ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಪಾದ್ರಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಹತ್ತಾದುದು ಇದೆ ಎಂದು ಸಂಭ್ರಮ ಪಡುತ್ತಿರುವಿ. ಕೇವಲ ದೇವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿರಂತರ ತ್ಯಾಗದ ಬದುಕು ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕು.

ಆ್ಯಂಟಿ : ಫಾದರ್, ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನೀವಾಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ದೇವರ ಸೇವೆ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯೆಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ ಇಬ್ಬರೂ ನಾನು ಪಾದ್ರಿಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಹುಡುಗುತನದಂತೆ ವರ್ತಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀವು ಹೇಳುವಂತೆ ತುಂಬ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು, ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ತವ್ಯದ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಪಾಲ್ : ಆ್ಯಂಟಿ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅದಲ್ಲ. ನೀನಂದಂತೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯಶೀಲನಾಗಿ ಇರಬಲ್ಲೆ; ಇದ್ದೀಯ ಕೂಡ. ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗುತನ, ಚೆಲ್ಲಾಟಗಳು ಸಹಜ. ನಾನು ಹೇಳಿದೆನೆಂದು ಅದೆಲ್ಲದರಿಂದ ವಂಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆಯೇ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗು. ಹುಡುಗನಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷದ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸು.

ಆ್ಯಂಟಿ : ನಾನೀಗ ಹುಡುಗನಾಗಿಲ್ಲವೇ ಫಾದರ್? ನಾನೂ ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆ ಆಟ ಆಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಆಡುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾನೇಕೆ ಆಡಬೇಕು? ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲು ಆಟವೊಂದೇ ಸಾಧನವಲ್ಲ. ಚರ್ಚಿನ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಗೋಪುರದ

ಮೇಲಿರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಂದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತ ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿ ಜಿಗಿದು ಹಾರುತ್ತ, ಕುಣಿಯುತ್ತ, ನಿಮಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಗುರಿ ತಲುಪುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬೇರೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖುಷಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಫಾದರ್.... ಅದರಲ್ಲೂ ನೀವು ನೀನಾಮಾಸಿಯಾಳ ದೇಹದಿಂದ ದೆವ್ವವನ್ನು ಓಡಿಸಿದ್ದು ನೋಡಿದ ಮೇಲಂತೂ ನನ್ನ ಸಂತೋಷ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಈ ಸಂತೋಷ ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗದು ಫಾದರ್!!

ಪಾಲ್ : ಆ್ಯಂಟಿ, ದೆವ್ವವನ್ನು ನಾನು ಹೊರಗಟ್ಟಿದೆನೆಂದು ನೀನೂ ನಂಬುತ್ತೀಯಾ?

(ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆ್ಯಂಟಿಯನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾಲ್‌ನ ಕಡೆ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಪಾಲ್ ಅವನ ನೋಟವನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗದೆ ಮುಖ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.)

(ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ) ನಾವು ಹುಡುಗರಾಗಿದ್ದಾಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಆಗ ನಮಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ. ರೋಮಾಂಚಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ... ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಅದೆಲ್ಲ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. (ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನೋವು, ಅಧೀರತೆಗಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆ)

ಆ್ಯಂಟಿ : ಇಲ್ಲ ಫಾದರ್. ನಾನೆಂದೂ ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.... (ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತ) ಫಾದರ್, ನೀವೆಂದಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ನೀವು ಪಾದ್ರಿಯಾದದ್ದು ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ಎಂದಾದರೂ ಪರಿತಪಿಸಿದ್ದೀರಾ?

ಪಾಲ್ : (ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವನತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನಿಂದ ಸ್ವಗತ) ಹುಂ! ಅವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತು ನನ್ನ ನರಕಯಾತನೆ!!

(ಇವರಿಬ್ಬರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಿಸೆಸ್ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾಳೆ.)

ಆ್ಯಂಟಿ : ನಂಬದೇ ಇರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಫಾದರ್. ನಾನೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ನೀವು ನೀನಾಮಾಸಿಯಾಳನ್ನು ದೆವ್ವದ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಪಂಜರದಲ್ಲಿರುವ ತೋಳದಂತೆ ಅವಳ ದೇಹದೊಳಗಿನ ದೆವ್ವ ಚಡಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಪಠಿಸಿದ ಗಾಸ್ಪೆಲ್‌ನ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದಲೇ ಅವಳ ದೇಹದೊಳಗಿನ ಭೂತ ಹೊರಟು ಹೋದದ್ದು! ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಪಾಲ್ : ನಿಜವಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ದೇವರು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಮಾತುಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲವು. (ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಎದ್ದು ಹೊರಡಲು ಅನುವಾಗುತ್ತಾನೆ)

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಗಾಬರಿಯಿಂದ) ಫಾದರ್, ಇದೇನು ಆಗಲೇ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿರಿ? (ತಾಯಿಯ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.) ತಾಯಿ ಅರ್ಥವಾದಂತೆ ಎದ್ದು ಕಪಾಟಿನೊಳಗಿಂದ ಮದ್ಯದ ಸೀಸೆಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು. ಕೈಯ್ಯಲಿ ಬಟ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇವರಿಬ್ಬರ ಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ.

ಆಕೆ(ಮಿ.ಮಾರ್ಟಿನ್) : ಯಾಕೆ ಫಾದರ್ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿರಿ?.... ನಮ್ಮ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ತಾವು ಹೊರಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಪಾನೀಯ ವನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ವೈನ್ ಬಹಳ ಹಳೆಯದು. ರುಚಿಕಟ್ಟಾಗಿದೆ. (ಎಂದು ಆ್ಯಂಟಿ ತಂದ ಟ್ರೇನಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟಲುಗಳನ್ನಿರಿಸಿ ಅವುಗಳೊಳಗೆ ವೈನ್ ಸುರಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಆ್ಯಂಟಿ ಟ್ರೇಯನ್ನು ಪಾದ್ರಿಯ (ಪಾಲ್‌ನ) ಮುಂದಿಡುತ್ತಾನೆ).

ಪಾಲ್ : (ಗೆಲುವಿನಿಂದ ಬಟ್ಟಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ನಾವೀಗ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಭಾವೀ ಪಾದ್ರಿಯ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಕುಡಿಯೋಣ. ಆ್ಯಂಟಿ ನೀನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಗೋ. (ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ತುಟಿಗೆತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಒಂದು ಆಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಳುಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಆಕೃತಿ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸುತ್ತ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾಲ್‌ಗೆ ಆ ಆಕೃತಿಯ ಗುರುತು ಹತ್ತಿ

ಕಂಪಿಸಿ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಕೆಳಗಿರಿಸಿ ಸೀಸೆಗಳಿದ್ದ ಕಪಾಟಿನ ಹಿಂದೆ ಅವಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಎದೆಯ ಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.) (ಇನ್ನೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತವೆ.)

ಆಗಂತುಕಳು : ಅವಳು ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳ ಮೂಗಿನಿಂದ ರಕ್ತಧಾರೆ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಹರಿಯಿತು. ಅದೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ರಕ್ತ! ಅವಳ ತಲೆ ಮೂಳೆ ಮುರಿದೇ ಹೋಗಿರಬೇಕೆಂದು ಭಯವಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ರಕ್ತ ನಿಂತಿಲ್ಲ. ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಸಂತ ಮೇರಿಯ ಕೀಲಿಕೈ ಕೊಡಿ. ಅದೊಂದೇ ಹರಿಯುವ ರಕ್ತವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ.

ಪಾಲ್ : (ಸ್ವಗತ) ಅದೆಲ್ಲ ಬರಿ ಸುಳ್ಳು ಕಟ್ಟುಕತೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಗೂಢಚರ್ಯೆ ನಡೆಸಲು, ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಹೂಡಿರುವ ಸಂಚು. ಬಹುಶಃ ಈಕೆಯೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಶಾಮೀಲಾಗಿರಬೇಕು. ಇರಲಿ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಾನು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ.

(ಆ್ಯಂಟಿ ಕೀಲಿಕೈ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗಂತುಕಳು ಆ್ಯಂಟಿಯ ಕಡೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ.)

ಆಗಂತುಕಳು : ಧನ್ಯವಾದಗಳು ಪುಟ್ಟ ಪಾದ್ರಿಗಳೇ (ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಲೆ ಎತ್ತಲು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಕಪಾಟಿನ ಮರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಾದ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ ಕಳ್ಳನಂತೆ ನಾಚಿಕೆಯಾದರೂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಸಹಜತೆಯಿಂದಲೇ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾದ್ರಿ : ಅದು ಹೇಗಾಯಿತು?

ಆಗಂತುಕಳು : ಅವಳು ಬಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವಳು ತೀರಾ ಅಸ್ವಸ್ಥಳಾಗಿದ್ದಳು. ನಡೆಯಲೂ ತ್ರಾಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ತೂರಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯೇ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು.

ಮೂಗಿಗೆ ತಗುಲಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ರಕ್ತ ಹರಿಯಿತು. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ನೋವಿಗಿಂತ ಭಯವೇ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಇತ್ತು. ಪ್ರೇತದಂತೆ ಬಿಳುಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ದಿನವಿಡೀ ಏನೂ ತಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಶರೀರ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಇನ್ನೂ ಸೆಟೆದುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿದ್ದಳು. ನನಗೆ ತುಂಬ ಗಾಬರಿಯಾಗಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ನಾವು ಹೆಂಗಸರು ಮಾತ್ರ (ದೈನದಿಂದ ಪಾಲ್‌ನತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ.)

ಮಿಸೆಸ್ ಮಾರ್ಟಿನ್ : (ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ) ಪೂಜ್ಯರೇ ನೀವೇಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಬಾರದು. ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿನ ಹೆಂಗಸರು.

ಪಾಲ್ : ಓಹ್! ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ತಡವಾಗಿದೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನಗಾಗಿ ಕಾತರದಿಂದ ಕಾದಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಇನ್ನಷ್ಟು ತಡವಾದರೆ ಪ್ರಾಣವೇ ಬಿಟ್ಟಾಳು... ದೇವರೇ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ನೀನೇ ದಾರಿ ತೋರಬೇಕು (ದೈನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ಆಗಂತುಕಳು : (ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವಳಂತೆ) ಹೌದು ಫಾದರ್, ನೀವು ಬಂದರೆ ಅವಳಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾದೀತು. ಈಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ದೇವರಿಗೂ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾದೀತು.

ಪಾಲ್ : (ಸ್ವಗತ) ಇದು ಇವಳಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ. ಆ ಸೈತಾನನೇ ಅವಳ ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನು ಹೇಗೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಿರಬೇಕಕು. ಅವಳ ಮಾಟ ಬೇಟಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಬಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬನೇ ಹೋಗಬಾರದು. ಆ್ಯಂಟಿಯನ್ನು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ. (ಪ್ರಕಟ) ಆ್ಯಂಟಿ ನಡೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮೊದಲ ಪಾಠ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿ. ಬಾ ಹೊರಡೋಣ. (ಮಿಸೆಸ್ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ)

ಮಿಸೆಸ್ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಇವನನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿರ ಲಾರದಲ್ಲವೇ?

ಮಿಸೆಸ್ ಮಾರ್ಟಿನ್ : (ನಗುತ್ತ) ಫಾದರ್ ಇನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುವುದೇಕೆ. ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗ. ನಿಮ್ಮ ಸುಪರ್ದಿಗೇ ಬಿಟ್ಟದ್ದು.

* * *

ದೃಶ್ಯ – 3

(ಪಾಲ್‌ನ ಮನೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ದೀಪವೊಂದೂ ಉರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ತೀರ ಕತ್ತಲು ತುಂಬಿದೆ. ಪಾಲ್ ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸದ್ದಾಗದಂತೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ತಾಯಿ ಇನ್ನೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ 'ಯಾರದು' ಎಂದು ಬೆಚ್ಚಿ ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ.)

ಪಾಲ್ : (ಮೆಲ್ಲಗೆ) ನಾನು ಅಮ್ಮ. ನಿನ್ನ ಮಗ ಪಾಲ್. ನೀನು ಏಳಬೇಡ ಕುಳಿತುಕೋ. ಮೊಂಬತ್ತಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಡ. ನಾನು ನಿನಗೇನೋ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ತಾಯಿ : ಓಹ್ ನೀನು! ನಾನೇನೊ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. 'ಯಾರೊ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ; ಮತ್ತೆ ಯಾರೋ ಕೊಳಲು ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಪಾಲ್ : (ತಾಯಿಯ ಮಾತಿನ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ) ಅಮ್ಮ ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಕೇಳಿಸಿಕೊ. ಆ ಹೆಂಗಸು. ಅದೇ ಏಗ್ನೀಸ್ ತುಂಬ ಅಸ್ವಸ್ಥಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಮೂಗಿನಿಂದ ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ.

ತಾಯಿ : ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜವೇ ಪಾಲ್? ಅವಳು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಯೇ (ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.)

ಪಾಲ್ : ಅದು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದು ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ. ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಪತ್ರ ಅವಳ ಕೈ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ! ಇಡೀ ದಿವಸ ಅವಳು ಮೌನವಾಗಿ, ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಟ್ಟಿತು. ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ತಾಯಿ : ಪಾಲ್ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದವರು ಯಾರು? ಬಹುಶಃ ಇದು ನಿಜವಿರಲಾರದು.

ಪಾಲ್ : ಇಲ್ಲ ಅಮ್ಮ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಈಗ ಸತ್ಯ. ಸುಳ್ಳು ಎನ್ನುವುದಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅವಳೇನಾದರೂ ಭಯದಿಂದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾಳೇನೋ ಎನ್ನುವ ಭೀತಿ. ಪಾಪ! ಕೆಲಸದವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವಳಿಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ಸಲ.... ಒಂದೇ ಸಲ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ತಾಯಿ : (ಬೆಚ್ಚಿ)ಪಾಲ್!!

ಪಾಲ್ : ಮತ್ತೇನೂ ಮಾತಾಡಬೇಡ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲೇಬೇಕು. (ಕಿರುಚುವ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವನು.)

ತಾಯಿ : ನೀನು ನನಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀಯ!

ಪಾಲ್ : ಅದಕ್ಕೆಂದೇ, ನೀನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯಬಾರದೆಂದೇ ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಹೋಗಲು ಬಂದೆ. ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮ ನನಗೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದೆ.

ತಾಯಿ : ಪಾಲ್, ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳು. ನೀನು ಏಗ್ನೀಸಳ ಕೆಲಸದವಳನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಾ? ಯಾಕೆಂದರೆ ಸೈತಾನನು ಹಲವು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಏನೇನೋ ಆಮಿಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ.

ಪಾಲ್ : ಹೌದು ಅಮ್ಮ, ಅವಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೆ.

ತಾಯಿ : ಪಾಲ್ ನಾನು ಯಾಕೆ ಕೇಳಿದೆನೆಂದರೆ, ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ಹಳೆಯ ಪಾದ್ರಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸಿತು. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯಂತು ಆತ ನನ್ನ ಎದುರಿಗೇ ನೇರವಾಗಿ. ಬೆಂಕಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕ್ಷೌರವಿಲ್ಲದ ಮುಖ; ಧೂಮಪಾನದಿಂದ ಕಪ್ಪಾದ ಹಲ್ಲುಗಳು; ಹರಕಲಾದ, ಕೊಳಕಾದ ಕಾಲು-ಚೀಲಗಳು. ಅವನು ಹೇಳಿದ "ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಈ ಪ್ರೆಸ್ಬಿಟರಿಯಿಂದ ಓಡಿಸುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು. ನೀನು ಪಾಪ ಕೂಪಕ್ಕೆ ಬೀಳದೆ ಇರಲು ನಿನಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಕಸುಬನ್ನೇ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತಂತೆ!..... ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಂಗೆಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನೆಂದರೆ, ಯಾವುದು ಸರಿ, ಯಾವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಲಾಗದೆ ಹೋಯಿತು. ನಿನ್ನೆ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತದ್ದು ಸೈತಾನನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.... ಅವನೇ, ಆ ದುಷ್ಟನೇ ಕೆಲಸದವಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆಮಿಷವೊಡ್ಡಿರುವನೆಂದೇ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ. ಅವಳ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬೀಳದಿರಲಾರೆ.... ಪಾಲ್ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು. ಆ ಮಾಯಾವಿನಿಯ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ದೂರವಿರು. ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಪಾಲ್ : (ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯಿಂದ) ಅಮ್ಮ.... ಅಮ್ಮ. ನನ್ನ ಸಂಕಟವನ್ನು ನೀನೇಕೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ಪಾಪದ ಜೀವವೊಂದು ನನ್ನಿಂದಾಗಿ ಸಾಯುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ದೇವರಾದರೂ ಇದನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾನೆಯೇ? ನಿನಗೇನೂ ಭಯ ಬೇಡ. ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಸಂಭಾಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ. (ದೈನ್ಯನಾಗಿ ಬೇಡುತ್ತಾನೆ)

ತಾಯಿ : (ಅಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದ) ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ಪಾಲ್. ನಿನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮ ನಿನಗೆ ಹೋಗೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಬಳಿಗೇಕೆ ಬಂದೆ?

ಪಾಲ್ : ಯಾಕೆಂದರೆ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ.

ತಾಯಿ : ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ ಹೋಗು. ನಿನಗೆ ಸರಿ ತೋಚಿದಂತೆ ಮಾಡು. ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದೊಂದೇ ನನಗೆ ಉಳಿದಿರುವ ದಾರಿ.... ಹೋಗು ಪಾಲ್.... ಹೋಗು.

ಕಪಾಲ್ : (ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವನೆಯಿಂದ ತಾಯಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಅವಳನ್ನು ತೀರಾ ಸಮೀಪಿಸಿ) ಅಮ್ಮ ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಡ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯಿಲ್ಲವೇ? (ಪಾಲ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ತಾಯಿ ಆ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು)

ತಾಯಿ :ಹುಂ..... ಆದುದಾಗಲಿ.... ಇವನು ಕೇಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ.... ಆ ದುಷ್ಟ ಸೈತಾನನ ಕರಾಮತ್ತುಗಳೇ ಇವೆಲ್ಲ!!.... ಅಥವಾ ಇವೆಲ್ಲ ನನ್ನಿಂದಾದುದೇ? ನನ್ನ ದುರಾಸೆ. ಸುಖ, ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಹಂಬಲ.... ಗೌರವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ!?..... ಅವನ ಆಂತರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ಅವನ ಸ್ವತಃ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಾನೇ ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಗಳಿಗಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟೆನೇ? ದೇವರೇ.... ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಆಟವೇನು? ಈ ಬಗೆಯ ದ್ವಂದ್ವಗಳ ದಾರುಣ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೇಕೆ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಒಡ್ಡಿದೆ ಪ್ರಭು?..... ದಯಾಮಯಾ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸು. ಅವರ ಆತ್ಮವಿನಾಶವಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವ ಕೃಪೆ ಮಾಡು ತಂದೆ.... ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು, ಆ ದುಷ್ಟ ಹೆಂಗಸಿನ ಬಲೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸು.

* * *

ದೃಶ್ಯ – 4

(ಏಗ್ನೀಸಳ ಮನೆ. ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ತೋಟ. ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ತೋಟ ಕಾಣಿಸಬೇಕು. ತೋಟದ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಒಳಗೆ ಬರಲು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕಾಣಿಸಬೇಕು. ಏಗ್ನೀಸಳ ಬಿಳುಚಿಕೊಂಡ ಮುಖ, ಕೆದರಿದ ಕೂದಲು, ಅವಳ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಹೆದರಿದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಹಿತ್ತಲಿನ ಬಾಗಿಲ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿ ಕುಳಿತ ಏಗ್ನೀಸಳು ಎದ್ದು ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಕೆಲಸದವಳಿಗಾಗಿ ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ.)

ಏಗ್ನೀಸ್ : ಎಲಿಜಾ.... ಎಲಿಜಾ... ನೋಡು. ಯಾರೋ ಬಂದಿರುವ ಹಾಗಿದೆ.

ಎಲಿಜಾ : (ಒಳಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಾ) ಒಡತಿ, ನೀವು ಆರಾಮವಾಗಿ ಮಲಗಿ ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬರಬಹುದು? (ಎಂದು ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಿತ್ತಿಲ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ 'ಓ ನೀವಾ! ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ.... ಈಗಲಾದರೂ ಬಂದಿರಲ್ಲ' ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆ.)

(ಪಾಲ್ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೇರವಾಗಿ ಏಗ್ನಿಸಳ ಹಾಸಿಗೆ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕರುಣಾಜನಕವಾದ ಅವಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾಲ್ : (ಮೃದುವಾಗಿ) ಏಗ್ನೀಸ್, ಈಗ ಹೇಗಿರುವಿ....? ಇಷ್ಟೇಕೆ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದ್ದೀ. ಧೈರ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.

ಏಗ್ನೀಸ್ : (ಕೋಪ, ತಿರಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ) ಮತ್ತೇಕೆ ಬಂದಿರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ?

ಪಾಲ್ : ನಿನಗೆ ಹುಷಾರಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಏಗ್ನೀಸ್ : ಅದಕ್ಕೆ?.... ನಾನು ಸತ್ತಿರುವೆನೋ, ಬದುಕಿರುವೆನೋ, ನೋಡಲು ಬಂದಿರೇನು?.... ನಾನೀಗ ಆರಾಮವಾಗಿದ್ದೀನಿ. ನೀವು ಬರಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ?

ಪಾಲ್ : ನನಗೆ ಅದೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು. ಆದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಬಂದೆ... ನಾನು ಬರಬಾರದೆಂದೇನೂ ನಿಯಮವಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ನಿನ್ನ ಎಲಿಜಾ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆಂಬುದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು! ಹೋಗಲಿಬಿಡು. ನೀನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.

ಏಗ್ನೀಸ್ : (ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ) ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ನೀವೇಕೆ ಬಂದಿರಿ? (ನಿಟ್ಟುಸಿರು) ನೀವು ಬರಬಾರದಿತ್ತು.... ಆದರೆ ನೀವು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.... (ತಡೆದು) ನೀವೇಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ? (ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯಿಂದ ಅಳುತ್ತಾಳೆ.)

(ಪಾಲ್ ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಸರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕೂರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾನೆ. ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ತುಟಿಗಳು, ಗುಳಿಬಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಅವಳ ನಡುಕ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.)

ಪಾಲ್ : (ನೊಂದ ದನಿಯಲ್ಲಿ) ಏಗ್ನೀಸ್, ನಾನು ನಿನಗೇನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ?.... ನನ್ನನ್ನು ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ... ಏಗ್ನೀಸ್ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು.... ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದೆವು.... ಏನೋ ದೇವರ ದಯೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ, ನಾವು ಪ್ರಪಾತದ ಅಂಚಿಗೆ ಜಾರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ದೇವರು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಅಧಃಪತನವಾಗಬಾರದು.

ಏಗ್ನೀಸ್, ಅಧಃಪತನವಾಗಬಾರದು.... ಏಗ್ನೀಸ್.... ಏಗ್ನೀಸ್ (ಹೆಸರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಭಾವೋದ್ವಿಗ್ನತೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ.) ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿನ್ನ ಊಹೆಗೂ ಸಿಗಲಾರದು ನನ್ನ ವೇದನೆ ನನ್ನೊಳಗೇ ಸಮಾಧಿಯಾಗಿ ಅನಂತ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಒಳಿತಿಗೆ, ನಿನ್ನ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು... ಏಗ್ನೀಸ್ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮದ ಸಲುವಾಗಿಯಾದರೂ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರು. ಈ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಫಲರಾಗಿ, ಪುನೀತರಾಗಿ ಬರಲು ದೇವರು ನಮಗೆ ಸಮೃದ್ಧಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಲಿ.... ಈ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಲಾರದು. ಮೊದ ಮೊದಲು ನಮಗೆ ಒಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ಮರೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಬಹುದು. ಕ್ರಮೇಣ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೀನಿನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವಳು. ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಡೀ ಜೀವನವಿದೆ. ನನ್ನ ನೆನಪಾದಾಗ ಅದೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಕನಸೆಂದು ಮರೆತುಬಿಡು. ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಾಗ, ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಎದುರಾಗುವ ಒಂದು ದುಷ್ಟ ಜಂತುವೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ತಿಳಿ.... ಸದ್ಯ ದೇವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ. ಎಲ್ಲವೂ ಕ್ರೂರವಾಗಿ, ಕರಾಳವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಬಹುದು. ಕ್ರಮೇಣ ಶುಭ್ರವಾದ ಬೆಳಕೊಂದು ಮೂಡಿನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿನಗೀಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ನೋವು ನಿನ್ನ ಮುಂದಿನ ಒಳಿತಿಗಾಗಿಯೇ. ಅಸ್ವಸ್ಥರಾದವರಿಗೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಿಷ್ಠುರ ಪಥ್ಯವನ್ನು ವಿಧಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ನಿನಗೇ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಏಗ್ನೀಸ್ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನ ಜಿಂಕೆಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿನ ಗಾಜಿನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಪಾಲ್‌ನತ್ತ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾಳೆ.)

ಏಗ್ನೀಸ್ : (ಕ್ಷೀಣ ದನಿಯಲ್ಲಿ) ಸುಳ್ಳು... ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು.

ಪಾಲ್ : ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸುಳ್ಳಾದರೆ, ಯಾವುದು ಸತ್ಯ?

ಏಗ್ನೀಸ್ : ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನೀವು ಹೀಗೇಕೆ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ? ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯೇ ಅಲ್ಲ, ನಾವು ಕಳೆದ ಹಿಂದಿನ ಎಷ್ಟೋ ರಾತ್ರಿಗಳು.... ಹೌದು ಆಗಿನ ಸತ್ಯವೇ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ! (ವ್ಯಂಗ್ಯ)... ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನೀನಾಗಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು

ಆಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೋ ಹೆದರಿ, ನಿನ್ನ ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಲು ಈ ಒಣ ವೇದಾಂತ, ದೇವರು, ಅದೂ ಇದೂಂತ ಮಾತಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಿ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬೇಹುಗಾರಿಕೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಿನಗೆ ಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ, ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಶುರುವಾಯಿತೇನು? ನನ್ನಿಂದ ನೀನು ದೂರವಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ದೇವರ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಅಮ್ಮನ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ.

ಪಾಲ್ : (ಎತ್ತರದ ದನಿಯಲ್ಲಿ) ಏಗ್ನೀಸ್, ಏಗ್ನೀಸ್... ಹಾಗಾದರೆ ಮತ್ತೇನು? ಇದೆಲ್ಲ ಗಂಭೀರ ವಿಚಾರವಲ್ಲ ಅಂತ ನಿನ್ನ ಭಾವನೆಯೇನು?... ನಿಜ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ನನ್ನೊಳಗಿನ ಮಾತಿಗೆ ಅವಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ದನಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಅಷ್ಟೆ. ನಿನಗೂ ಒಂದು ಅಂತರಾತ್ಮ ಇದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವವರನ್ನು, ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮ ಸುಖಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮನ್ನು ತೇಯುತ್ತಿರುವವರನ್ನು, ಘಾಸಿಗೊಳಿಸುವುದು, ನಿನಗೆ ಸರಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ನಿಜ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿತ್ತು... ನಮ್ಮ ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ನಾವೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹತ್ತಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಜಯಿಸಲಾಗದಿದ್ದರೆ ನೀನು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಾಗಬಹುದಿತ್ತೇನೋ!..... ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಜೀವಿಯ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಆಗಬಹುದಾದ ನೋವು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನೇ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗಳು ನೆನಪಾದಾಗ, ಅವರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದು ತ್ಯಾಗವೊಂದೇ!!

ಏಗ್ನೀಸ್ : (ನಕ್ಕು) ಅಂತರಾತ್ಮ! ನನಗೆ ಅಂತರಾತ್ಮ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿನಗೆ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು? ನನಗೂ ಅಂತರಾತ್ಮವಿದೆ. ನಾನೇನೂ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿನಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟೆನಲ್ಲ. ಅದು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಮಹಾಪರಾಧವೆಂದು ಈಗ ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮ ಚೀರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಸರಿ ಈಗೇನು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದಿರುವೆ?.... ಕಾಲ ಮಿಂಚಿ ಹೋಗಿದೆ. 'ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲೇ

ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು'– ಎಂದು ನಿನ್ನ ದೇವರು ಪ್ರೇರಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ನಾನೇನೂ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು 'ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸು' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನೀನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ನಾನೊಂದು ಮಗುವಿನ ಗೊಂಬೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ಆಟವಾಡಿದೆ!... ಈಗ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು...... ಸುಂದರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿರುವೆ.... ಪರವಾಗಿಲ್ಲ.... ನೀನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬರಲು ಸಿದ್ಧನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಾನೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ... ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೇಳು... ಯಾವಾಗ ಹೋಗಲಿ?.... ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಹೋಗಬೇಕೇ ಅಥವಾ....?

ಪಾಲ್ : (ಬೆರಗಿನಿಂದ) ಅಥವಾ....? ಏಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ?

(ಏಗ್ನೀಸ್ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಯಾವುದೋ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾದಂತೆ ಥರ ಥರ ನಡುಗುತ್ತಾಳೆ. ಬೀಳುವಂತಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಪಾಲ್ ಅವಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.) (ಸ್ವಗತ) ಹೌದು.... ಹೌದು.... ಅವಳು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ. ಇವು ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ನಂಬಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲವೇ....? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಅವಳು ಬೇಡವೇ....? (ಪ್ರಕಟ) ಏಗ್ನೀಸ್, ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೋ.

ಏಗ್ನೀಸ್ : ದೇವರೇ... ದೇವರೆ, ನೀನು ಇರುವುದು ನಿಜವಾದರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರವಿಡುವುದೇ ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಾದರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಲೇಬಾರದಿತ್ತು. ಈಗ ಇವನನ್ನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದೆ?..... ನನಗೆ ಗೊತ್ತು... ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದೆ ಇರಲಾರ.... ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗಾಢವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ.... ಆದರೇಕೆ ಈ ವಂಚನೆಯ ಮಾತುಗಳು?

ಪಾಲ್ : (ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಅವಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ) ಏಗ್ನೀಸ್... ಏಗ್ನೀಸ್.... ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಏಗ್ನೀಸ್.... ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದೇವತೆಯೇ ನಿನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯೇ ನಿಜವಾದ್ದು.... ನನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಗಾಢವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವೆ...! ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಳವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ನಿನಗೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿರುವ ನನಗೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ! ನಾನೆಷ್ಟು ಮೂರ್ಖ, ನಿನ್ನಂತಹ ಅಪೂರ್ವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು

ಹೊರಟಿದ್ದೆನಲ್ಲ...?! ನಿನ್ನ ಅಗಲಿಕೆಯ ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ನನಗೆ ಸಾವಿನಂತೆ... ಎಲ್ಲ ದೇವರ ಇಚ್ಛೆ. ಅವನ ಕೈಯ್ಯ ಆಟದ ಕಾಯಿಗಳು ನಾವು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಒಪ್ಪು ತಪ್ಪುಗಳು–ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅವನೇ ಪ್ರೇರಕ...ಬಾ ಏಗ್ನೀಸ್. ಇನ್ನು ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಯಿಸಲಾರೆ... ಬಾ.... ದೂರ.... ಎಲ್ಲಾದರೂ ನಿರ್ಜನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮುಕ್ತ ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕೋಣ... ಚರ್ಚಿಲ್ಲದ.... ಚರ್ಚಿನ ಗೋಪುರ ಕಾಣದ.... ಚರ್ಚಿನ ಗಂಟೆಗಳು ನುಡಿಯದ... ನೀತಿ, ನಿಯಮ, ಧರ್ಮ, ಸಮಾಜ..... ಯಾವುದೇ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಲ್ಲದ ನಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡೋಣ.

(ಎಂದು ತೀವ್ರವಾದ ಭಾವಾತಿರೇಕಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಏಗ್ನೀಸಳನ್ನು ಬರಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಚುಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ.... ದೂರದಲ್ಲಿ ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲಿನ ಶಬ್ದ.... ಸಮುದ್ರದ ಭಯಂಕರ ಭೋರ್ಗರೆತ, ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ಕತ್ತಲಿನ ವಾತಾವರಣ.)

* * *

ದೃಶ್ಯ – 5

(ಮೇಳದ ಪ್ರವೇಶ ಎರಡು ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನಿಂತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೇ ಎರಡು ಹೋಳುಗಳು ಸುತ್ತಾಡುತ್ತ ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಾರೆ.)

ಬಲಮೇಳ : ಗಿರಿಭಾನು ಧರೆಯೆಲ್ಲ ಮುನಿದುದೇಕೆ?
ಮರ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳು ಅಳುವುದೇಕೆ?
ಕತ್ತಲದು ಕತ್ತಲು ಕವಿದು ಕೊಲ್ಲುವುದೇಕೆ?
ಗರ್ಜಿಸುವ ಕಡಲೆದೆಯು ಕುದಿವುದೇಕೆ?

ಎಡಮೇಳ : ವಿಘ್ನಗಳು ವಿಪರೀತಗಳೂ
ಸೈತಾನನುರಿಗಣ್ಣ ಬೆಂಕಿ ಕೆಂಡಗಳು
ನೆಮ್ಮದಿಯ ಕಲಕಲು ಇಳಿದು ಬಂದ
ಜಗದ ಪ್ರಳಯದ ಶಾಪ ಹೊತ್ತು ತಂದ
ಹೊಳೆವ ಬೆಳಕನು ಇರಿದು
ದೈವಭಕ್ತರ ಮುರಿದು
ಕಾರುಕತ್ತಲನಿಳಿಸಿ ಬಂದ
ಗುಮ್ಮನಂದದಿ ಅವಿತು

ಎದೆಯಾಳದಲಿ ಹುಗಿದು
ಕಾಮನಂಬುಗಳೆಸೆದು
ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನಿರಿದು
ಥಳಥಕಿಸಿ ಕುಣಿದ.

ಬಲಮೇಳ : ಸುಂದರ ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿ ಸೈತಾನವೇ ಬಂದ
ಅಚಲಬಲವನು ಮುರಿದು
ರಕ್ತವನೆ ಹೀರಿದಳು, ಮೀರಿದಳು
ಬಾಹುಬಂಧನ ಸರ್ಪ;
ತುಟಿಯ ಚುಂಬನ ನಂಜು
ಹೊಳೆವ ಕಣ್ಣಿನ ಅಲಗು
ಮೈ ಮನಕೆ ಘಾಸಿ
ಅವಳೊಗೆದ ಪಾತಾಳ ಬಾವಿಯಲಿ
ಬಲಿ ಬಿದ್ದ
ಅಂಗುಲಂಗುಲವಿಳಿದು ಗೋರಿಯಾದ.

ಎಡಮೇಳ : ಪ್ರೇಮವೆ ವಿಷವಾಗಿ
ನರನಾಡಿ ತುಂಬಿತ್ತು
ಅರ್ಬುದದ ತೆರದಲ್ಲಿ
ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ತುಂಬಿತ್ತು
ಕರಗಿವನು ಮರುಗಿದನು
ಮರುಳಾದನು.
ದೇವರಾ ದಾರಿಯನು
ಸ್ವರ್ಗದಾ ತೀರವನು
ಆತ್ಮದುದ್ಧಾರವನು
ತಾಯೆದೆಯ ಆಸೆಯನು
ಮೀರಿದನು ತೂರಿದನು.

ಬಲಮೇಳ : ಇನ್ನಾರು ಕಾವವರು
ಈ ನಮ್ಮ ಕುರಿಗಳನು?
ಬೋಧಿಸುವರಾರೆಮಗೆ

ನಮ್ಮವರ ಗುರಿಗಳನು?
ಬೆಳಕ ತೋರಿಸಲೆಂದು
ಬಳಿಗೆ ತೋರಿಸಲೆಂದು
ಬಳಿಗೆ ಬಂದವನು
ಪ್ರೀತಿ ಮಮತೆಗಳುಣಿಸಿ
ತಣಿಸಿದವನು.

ಎಡಮೇಳ : ಸುಳಿಗಾಳಿಗೊಡೆಯುವ ಹಡಗ
ದಂಡೆಗೆಳೆದು ತರುವ
ನಂದಿ ಹೋಗುವ ಬೆಳಕ
ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುವ
ಕಾಳರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಡಲೆವ ಆತ್ಮವನು
ನಿಜದ ನೆಲಗೆಳೆತರುವ
ನೆಲಕಚ್ಚಿ ಹುಡಿಯಾಗಿ
ಗೋರಿಯಾಗುವ ಮುಗ್ಧ
ಮೃತ ಆತ್ಮವನು ಮತ್ತೆ
ಎಚ್ಚರಿಸುವ.

ಎಲ್ಲರೂ : ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲರು ಬನ್ನಿ.... ಬನ್ನಿ ಗೆಳೆಯರೆ ಬೇಗ
ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಅಂಡಲೆವ ಆತ್ಮಪಟವನ್ನು
ಅದರ ನೆಲೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ.
(ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಲಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ)

* * *

ದೃಶ್ಯ – 6

(ಏಗ್ನೀಸ್‌ಳ ಮನೆಯ ದೃಶ್ಯವೇ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು. ಒಂದೇ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ದಣಿದವರಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಏಗ್ನೀಸ್‌ಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗೆಲುವಿನ ಭಾವ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.)

ಏಗ್ನೀಸ್ : ನೀನು ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೀ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಪಾಲ್.

ಪಾಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲ! (ಹತ್ತಿರ ಸರಿದು) ನಾನಿಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ; ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಾನು ನಿನ್ನವನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾರೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಶಾಂತವಾಗಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಇರು... ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆದರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಇನ್ನು ನೀನು ಉದ್ವೇಗಗೊಳ್ಳಬೇಡ. ಬದುಕಿನ ನೇರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯೋಣ. ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ನಾನು ನಿನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೀಗೇ ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಡು.

(ಏಗ್ನೀಸ್ ಮೌನವಾಗಿ, ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದವಳಂತೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ.)

ಪಾಲ್ : ಪ್ರಿಯ ಏಗ್ನೀಸ್, ಇಂದು ನಾನು ನಾನೇನು ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆಂದು ನೀನು ಖಂಡಿತ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ನೋವು ಬಹುಶಃ ನನಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತೇನೋ! ನನ್ನ ಹೊರಗಿನ ಚಿಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದೆ. ಅಶುದ್ಧವಾದುದನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದೆ. ರಕ್ತ ಒಸರುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ದಂಡಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾನಿಲ್ಲಿ ನಿನ್ನವನಾಗಿ.... ಕೇವಲ ನಿನ್ನವನಾಗಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ನಿನ್ನವಳಾಗಿ ಇರಬಲ್ಲೆ... ತಿಳಿಯಿತಾ? ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೇವೆ; ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ; ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಸಂಕಟ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುವ ಚಂಡಮಾರುತ ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಚಂಡ ಜೀವ ಚೈತನ್ಯ ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಇದೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಗ್ನೀಸ್.... ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಹುಡುಗಿ.... ಪ್ರಾಣದ ಪ್ರಾಣವೇ ನನ್ನನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿನಗೆ ತೆತ್ತುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ನನ್ನಿಂದ ಮತ್ತೇನನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲೆ?

ಏಗ್ನೀಸ್ : (ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿಂದ) ನೀನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದೆಯಾ?.... ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಕೇಳು.... ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕಷ್ಟ ಬೇಡ. ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಂದರ ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೋಗಲಿದ್ದೇವೆ ತಾನೇ? ಈ ರೀತಿ ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವುದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ಹೊರಟು ಬಿಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿದೆ. ಅದು ನನ್ನದೇ ಹಣ ತಿಳಿಯಿತೇ? ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ರುಜುವಾತಾದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ. ನನ್ನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಮತ್ತು ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಬದುಕು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪಾಲ್ : (ಅಬ್ಬರಿಸಿ) ಏಗ್ನೀಸ್!

ಏಗ್ನೀಸ್ : ನನಗೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣದ ಉತ್ತರ ಬೇಕು ಹೇಳು. ಹೌದೋ ಇಲ್ಲವೋ?

ಪಾಲ್ : ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಿಂತ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಹೊರಟು ಬಾ ಎಂದರೆ, ನನಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ!

ಏಗ್ನೀಸ್ : (ವ್ಯಂಗ್ಯ) ಓಹ್! ಹಾಗಾದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದೆ? ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಹೊರಟು ಹೋಗು... ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಲು ಬಿಡು.... ಹೊರಟು ಹೋಗು (ಕಿರುಚುತ್ತಾಳೆ)ನಾನೇನೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.... ನಾವು ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ನಿನಗೇ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಬರಲು ಹೆದರಿಕೆ.... ಹೆದರಿಕೆ ಇರುವವನೇಕೆ ಬಂದೇ. ಏಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದೆ?.... ವಂಚಕ, ದ್ರೋಹಿ ನೀನು. ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹವಾಸ ಬಯಸುತ್ತೀ; ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಅವಮಾನಪಡಿಸುವಂತೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುತ್ತೀ; ಬುದ್ಧಿವಾದದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತೀ. ಇದು ನಿನಗೆ ಸರಿ ಎನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದಂತೆ ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿಯೂ ಬರುತ್ತೀ.... ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೇನೂ ರಾತ್ರಿಗಳ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವ ಸೂಳೆಯಲ್ಲ... ಇನ್ನು ನಾನಿದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ.... ತಿಳೀಯಿತೇ?

ಪಾಲ್ : ಏಗ್ನೀಸ್.... ಏಗ್ನೀಸ್ ನಿನಗೇನಾಗಿದೆ. ಹೀಗೇಕೆ ಮೈಮೇಲೆ ಬಂದವರಂತೆ ಆಡುತ್ತಿರುವೆ. ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ನೀನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ... (ಸ್ವಗತ) ದೇವರೇ! ದೇವರೇ!... ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಿಸು.

ಏಗ್ನೀಸ್ : ಪಾಲ್, ನನ್ನ ಬಳಿ ಇದೆಲ್ಲ ನಾಟಕ ಬೇಡ. ನನ್ನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮಗುವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಾತನಡುತ್ತಿರುವಿ. ನೋಡು, ನನಗೂ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ.... ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮುಪ್ಪು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದವನು ನೀನೇ! ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಋಜುಮಾರ್ಗ.... ನೇರ ದಾರಿ... ಎಲ್ಲ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸುವುದು ನೇರದಾರಿ. ಅಲ್ಲವೇ? (ವ್ಯಂಗ್ಯ) ಲೋಕದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣೆರಚಲು ನನಗೊಬ್ಬ ಗಂಡ ಬೇಕು. ನೀನೇ ಧಾರೆ ಎರೆದು ಕೊಡುತ್ತೀ ಬೇರೆ! ಆದರೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ನೀನು ಬರುತ್ತಿರಬೇಕು. ನನ್ನ ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ದೋಚಬೇಕು.... ಇದಲ್ಲವೇ ನಿನ್ನ ತಂತ್ರ? ನನಗೆ ಗೊತ್ತು... ನಿನ್ನ ಆಲೋಚನೆ ಏನೆಂದು....! ನನ್ನ ವಿಚಾರ ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿಯದು. ನಾನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ....? ...... ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹೊರಟು ಬಿಡೋಣ.

ಎಂದು. ಯಾರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಮೋಸವಾದಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾನು ದುಡಿಯುತ್ತೇನೆ.... ಹೇಗೋ ಹಾಯಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ರಾತ್ರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲ. ದೇವರು, ತ್ಯಾಗ ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ, ಅವೆಲ್ಲ ಏನಾದವು....? ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ....? ನಾನೂ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಚರ್ಚಿಗೆ ಬಂದು, ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೇ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು, ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎತ್ತರದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.... "ಇದೋ ನೋಡಿ ಇವನು, ನಿಮ್ಮ ಸಂತ. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಧರ್ಮ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ; ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಅರಕ್ಷಿತ, ಅಸಹಾಯಕ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ; ಶೀಲಭಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಸಾರಿ, ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪಾಲ್ : (ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿ) ಏಗ್ನೀಸ್... ಏಗ್ನೀಸ್ ನಿನಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರಬೇಕು. ವಿನಾಕಾರಣ ಉದ್ವೇಗಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊ. ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದೇನೆಂದು ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಿನಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ನಾನೇಕೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ? ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಮರೆಯುವುದಂತು, ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ಏಗ್ನೀಸ್, ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯತ್ತಮವಾದುದರ ಜೊತೆಗೆ, ತ್ಯಾಗ ಸಾವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರ ಜೊತೆಗೆ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಈ ಪ್ರೇಮ ಬೆಸೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.... ಅರ್ಥವಾಯಿತಾ ಏಗ್ನೀಸ್?..... ಹೇಳು.... ಹೇಳು.... ಅರ್ಥವಾಯಿತಾ?

(ಏಗ್ನೀಸ್‌ಳ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಅವಳದೇ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಪಾಲ್ ಎದ್ದು ಅವಳ ರಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ಪಾಲ್ : ಏಳು, ಎದ್ದೇಳು. ನಾಳೆ ಬೆಳಕು ಹರಿದಂದಿನಿಂದ ಹೊಸ ಜೀವನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸೋಣ. ನೀನು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಮೊದಲಿನಂತೆ

ಭೇಟಿಯಾಗೋಣ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಹಾಯ ಮಾಡೋಣ, ಸಾವಿನ ಗಳಿಗೆಯವರೆಗೆ, ಕಡೆಗೆ ಸಾವಿನಲ್ಲೂ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊ.

ಏಗ್ನೀಸ್ : ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಡ. ಹೊರಟು ಹೋಗು. ನಾಳೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಮುಖ ತೋರಿಸಬೇಡ. ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಾಲ್ : ಹಾಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಲೇ ಬೇಕು. ನೀನು ಬಂದು ಅದನ್ನು ಕೇಳಲೇಬೇಕು. ನಂತರ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದರೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಏಗ್ನೀಸ್ : ಬರುತ್ತೇನೆ. ಖಂಡಿತ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾಳೆ ಚರ್ಚಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಮೂಹದ ಎದುರು ನಿನ್ನನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮುಖವಾಡ ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡುತ್ತೇನೆ. ಗೋಮುಖವ್ಯಾಘ್ರ ನೀನು ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆಂದೂ ತಲೆ ಎತ್ತದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಪಾಲ್ : (ಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೇ) ಅದೇ ದೇವರಿಚ್ಛೆಯಾದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ... ಆದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನೀನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರೆ.... ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿರುವೆ, ಯಾರೂ ತಾವೂ ಅತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಿದೆ... ನಾನಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇನೆ.... ಎಲ್ಲಿ, ಒಮ್ಮೆ.... ಕೇವಲ ಒಮ್ಮೆ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲಾರೆಯಾ? (ಪ್ರಾರ್ಥನೆ)

(ಏಗ್ನೀಸ್ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಮಣಿದಂತೆ ವಿಧೇಯಳಾಗಿ ಎದ್ದು ಮೊದಲು ಅವನು ಒಳಗೆ ಬಂದ ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಕೈ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.)

(ಕತ್ತಲು, ನಾಯಿ ಬೊಗಳುವುದು, ನರಳಾಟ, ಚೀರಾಟಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತವೆ.)

* * *

ದೃಶ್ಯ – 7

(ಮೊದಲ ಅಂಕದ ಮೊದಲ ದೃಶ್ಯ. ಪಾಲ್ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ಒಳಗೆ ತಾಯಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಸದ್ದು ಒಳಗಿನಿಂದ, ಪಾಲ್, ಪಾಲ್ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯ ಮಗು? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ತಾಯಿ ಹೊರಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಪಾಲ್ ಕುಳಿತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ತಟ್ಟನೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ.)

ತಾಯಿ : ಯಾಕೆ ಮಗು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ? ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿದ್ದು ತಡವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ. ನನಗೆ ನೀನು ಬಂದದ್ದು ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಬಾ. ಸ್ವಲ್ಪ ಚಹವನ್ನಾದರೂ ಕುಡಿ. (ವಿಧೇಯನಂತೆ ಎದ್ದು ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಒಳ ದೃಶ್ಯ ಕಾಣಿಸಬೇಕು. ತಾಯಿ ಚಹದ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾಳೆ. ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಮೇಜೊಂದಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳು ಮೌನ, ಪಾಲ್ ತಾಯಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವಳಿಗೆ ಕಾಣದಷ್ಟು ಕೆಳಮುಖವಾಗಿ ಚಹ ಕುಡಿಯುತ್ತಾನೆ.)

ತಾಯಿ : (ಮೃದುವಾಗಿ) ಪಾಲ್, ಏಗ್ನೀಸ್‌ಳ ಆರೋಗ್ಯ ಹೇಗಿದೆ?
[ಪಾಲ್ (ಏಗ್ನೀಸ್‌ಳ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಬೆಚ್ಚುತ್ತಾನೆ;) ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಹ ನೆತ್ತಿಗೇರಿ ಕೆಮ್ಮುತ್ತಾನೆ. ಚಹ ಚಿಮ್ಮಿ ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ.]

ತಾಯಿ : ನಿಧಾನ ಮಗು. ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟು ಬೆಚ್ಚಿದೆ? ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳುವ ಸುದ್ದಿಯೇನೂ ಇಲ್ಲ ತಾನೇ....? ದೇವರು ಆ ಮಗುವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರಲಿ.

ಪಾಲ್ : (ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ) ಅಮ್ಮ. ಏಗ್ನೀಸ್ ಇಂದು ಚರ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತಾಳಂತೆ!

ತಾಯಿ : ಬರಲಿ ಬಿಡು. ಸದ್ಯ ಈಗಲಾದರೂ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ದೇವರು ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ಕರುಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪಾಲ್ : ಈಗ ಅವಳು ಆರಾಮವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ತುಂಬ ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಊರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಳು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಮುಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾಳಂತೆ; ಬಣ್ಣ ಬಯಲು ಮಾಡುತ್ತಾಳಂತೆ; ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಗುಲ್ಲೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಾಳಂತೆ....!
(ತಾಯಿ 'ಹೂ!' ಎಂದು ಮಾತ್ರ ತಲೆ ತೂಗುತ್ತಾಳೆ.)

ಪಾಲ್ : (ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ) ಆಂ! ನಾನೇನು ಹೆದರಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬರುತ್ತಾಳೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ನಾನೀಗಲೇ ರೆಡಿಯಾಗಿ ಚರ್ಚಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿನ ನನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.... ಅಮ್ಮ ಬಹುಶಃ ಇದೇ ನನ್ನ ಕಡೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆಯಾಗಬಹುದು. ಈ ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧಳಾಗು (ಎಂದವನೇ ಒಳಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ.)

ತಾಯಿ : (ಸ್ವಗತ) ಹುಡುಗ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಏನಾಗುವುದೋ ಏನೋ....! ದೇವರೇ ನೀನೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು.... ಕಡೆಗೂ ಆ ಸೈತಾನ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿಗೆ ದೂಡಿಯೇಬಿಟ್ಟ.... ಹೋಗುತ್ತೇವೆ..... ಹೋಗುತ್ತೇವೆ.... ಹೊರಟೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ.... ನನ್ನ ಪಾಲ್ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕು.... ನನ್ನಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಘೋರ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಲೂ ಆರೆ.... ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬದುಕಿರಲಾರೆ. ಇದು ಸತ್ಯ... ಇದು ಸತ್ಯ.... ನನ್ನ ಮಗುವಿನ ಅಪಮಾನಕ್ಕಿಂತ ನನ್ನ ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ.

* * *

ದೃಶ್ಯ – 8

(ಚರ್ಚಿನ ಒಳಭಾಗ. ಜನ ಆಗಲೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆಂದು ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಪನಿವೇದನೆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರ ದೊಡ್ಡ ಸಾಲಿದೆ. ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಾಲ್‌ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆ ಹೆಂಗಸರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೋ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಪಾದ್ರಿಯಂತಿದ್ದ ಆ್ಯಂಟಿಯೋಕಸ್ 'ಫಾದರ್ ಇಲ್ಲೇಕೆ ನಿಂತಿರಿ? ಬನ್ನಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗೋಣ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ತಡವಾಗುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೂಡಲೇ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ವೇದಿಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ವೇದಿಕೆ ಹತ್ತಿ ನಿಂತು ಒಮ್ಮೆ ಸಭೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ, ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಆ ನಡವಳಿಕೆಯೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಜಾಡನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ ಆ್ಯಂಟಿ ಪಾಲ್‌ನ ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗುತ್ತಾನೆ. ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಮೂರಡಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಏಗ್ನೀಸಳ ಕಡೆ ಕಣ್‌ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ಆ್ಯಂಟಿ : ಫಾದರ್, ಅಗೋ ಇಲ್ಲಿ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮ್ಮೆದುರಿಗೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಅವಳ ಕೆಲಸದವಳೂ ಜೊತೆಗಿದ್ದಾಳೆ. (ಎಂದು ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.)

(ಪಾಲ್‌ನ ಶರೀರ ಕಂಪಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ. ತುಟಿಗಳು ಅದುರುತ್ತವೆ. ಮುಖ ಬಿಳುಚಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆ್ಯಂಟಿ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಪಾದ್ರಿಯವರನ್ನು ಜನರು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಏನೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮುಖಗಳನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆಂದು ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತ ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ಆ್ಯಂಟಿ ಕನಿಕರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.)

ಆ್ಯಂಟಿ : (ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಗ್ಗಿ) ಫಾದರ್. ನಿಮಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿ ಇಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇಗ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಪಾಪ ನಿವೇದನೆಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ನಾಳೆ ಬರಲಿ.

ಪಾಲ್ : ಅದಾಗದು ಆ್ಯಂಟಿ. ಪಾಪ! ತುಂಬ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಜನ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಲಾರೆ.

(ಎಂದು ಪಾಪ ನಿವೇದನೆ ಕೇಳಲು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂರುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಎದ್ದು ವೇದಿಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೈಗಳು ಥರಥರ ನಡುಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಓದಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಓದತೊಡಗುತ್ತಾನೆ.)

"ಆತ ಕ್ಯಾಲ್‌ವರಿಯ ಕಡಿದಾದ ಶಿಖರವನ್ನು ಏರುತ್ತಲೇ ಹೋದ. ಮತ್ತೆ ರಕ್ತ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನರಗಳು ಸಡಿಲಗೊಂಡವು. ಆದರೆ ಈ ಆರಾಮ ಸ್ಥಿತಿ ಹತಾಶೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದದ್ದು. ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗದೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಉಂಟಾದದ್ದು. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಲೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಇನ್ನು ಹೋರಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಟಸ್ಥನಾದ.... ದೇವರು ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಲಿ.

(ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ನಂತರ ಕಮ್ಯುನಿಯನ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೆಂಡ ಮತ್ತು ರೊಟ್ಟಿ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ತುಟಿಗಳಿಗಿಡುತ್ತಾನೆ. ಏಗ್ನೀಸಳ ಬಳಿಗೂ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಕೈಗಳು ಕಂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಏಗ್ನೀಸಳು ಕಟಕಟೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಬಳಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳೂ ದಣಿದಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಬೀಳುವಂತಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ

ಹೊರಡುತ್ತಾಳೆ ಜನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ, ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪಾದ್ರಿಯ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು, ತಾಯಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಮುಖವನ್ನು ಹತ್ತಿರ ತರುತ್ತಾಳೆ. ತಾಯಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಬಾರದೆ ಇರಲು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲು ಹೋದ ಹೆಂಗಸಿನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ತಾಯಿವಾಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾಳೆ.)

ಹೆಂಗಸು : (ಚಿಟ್ಟನೆ ಚೀರಿ) ಅಯ್ಯೋ! ನಮ್ಮ ಪಾದ್ರಿಗಳ ತಾಯಿ ಸತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. (ಜನರಲ್ಲಿ ಗಲಿಬಿಲಿ. ಗಾಬರಿ. ಪಾದ್ರಿಗೆ ಬರಲು ಜನ ದಾರಿಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.)

ಪಾದ್ರಿ : (ಒತ್ತರಿಸಿ ಬಂದ ದುಃಖದಿಂದ) ಅಮ್ಮ, ಅಮ್ಮ.... ಇದೇನಾಯಿತು? ನನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಸಾವು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೇ....? ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನೀನು ಸತ್ತದ್ದು ಏಕೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ.... ನಾನೇ.... ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಕೊಲೆಗಾರ.... ಕೊಲೆಗಾರ. ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾರ, (ಎಂದು ತಾಯಿಯ ಶವದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು 'ಕ್ರಾಸ್' ಮಾಡಿ 'ಆಮೆನ್' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.) (ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತ ಏಗ್ನೀಸ್‌ಳ ಕಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಾಲ್‌ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಂಧಿಸುತ್ತವೆ. ಆ್ಯಂಟಿ ಇದಾವುದೂ ಅರ್ಥವಾಗದವನಂತೆ ಮೂಕವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ, ಇಡೀ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.)

* * *

ಗ್ರೇಸಿಯಾ ದ ಲೆದ್ದಾ ಇಟಾಲಿಯನ್ ಭಾಷೆಯ ಮುಖ್ಯ ಬರಹಗಾರ್ತಿ. 1926 ರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯು ದೊರಕಿದೆ. ಇವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿ 'ಮದರ್' ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಮಗ್ರ ವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿ ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಯ ವಿಮರ್ಶಕರು, ಸೃಜನಶೀಲ ಬರಹಗಾರ್ತಿಯೂ ಆದ ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್ ಅವರು ನಾಟಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾದಂಬರಿ ಫಾರಂನ್ನು ಸಂವಾದ ರೂಪಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇನು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಬದುಕಿನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿರುವ 'ಕಾದಂಬರಿ' ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಹಲ ಬಗೆಯ ಘಟನೆಗಳನ್ನು, ಹಲಬಗೆಯ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಒಳಗುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನಿರಚನೆಗೊಳಿಸಿದಾಗ ದಕ್ಕುವ ಒಳನೋಟಗಳೇ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಲ್ಲವು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅದು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ರೂಪವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೃತಿ ಇಂದು ಧರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಯಾಮಗಳೇನು? ಅದು ಕೇವಲ ಸೀಮಿತ ಆಲೋಚನಾಕ್ರಮವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲುದೇ? ಅಥವ ನಾವು ಗ್ರಹಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳೇ ಸಂಕುಚಿತಗೊಂಡವೇ?. ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ. ಥಿಯರಿಗಳ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ನಮಗೆ ಕೃತಿಗೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಇರಬಹುದಾದ ನಂಟುಗಳನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗುವ ಅಪಾಯವೂ ಇದೆ. ಕೃತಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ: ಬದಲಿಗೆ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿರಲೂಬಹುದು. ಈ ಭೇದವನ್ನು ವಿಜಯಾ ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಮೂಲ ಕಾದಂಬರಿಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ 'ಮದರ್' ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು 'ಪಾದ್ರಿಯೊಬ್ಬನ ಕತೆ'ಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಸ್ತು ಮತ್ತು ತಾತ್ವಿಕತೆಯ ಕೋನದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಹಲ ಬಗೆಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ.

ಸಾಕಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಬಂದ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ನಾಟಕ ರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿರುವ ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್ ಅವರು ಕನ್ನಡತನದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರವಾಗಿಯೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲೂ ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಿಕಾರಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾದಂಬರಿಯ ಇನ್ನಿತರ ತಾತ್ವಿಕತೆಗಳನ್ನು ಒಳಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

– ಸುರೇಶ ನಾಗಲಮಡಿಕೆ

ನಂದಿ ಬುಕ್ ಹೌಸ್
ಬೆಳ್ಳೂರ್ ಕ್ರಾಸ್